

**NALLOR KATHAIGAL
TAMIL TRANSLATION OF
DASTAN - E - RASTAN**

BY AYATULLAH MORTAZA MOTAHHAKI

FIRST EDITION: 1994.

PAGES: 176

Published by :

**ISLAMIC
SERVICES
ORGANIZATION**

464/1, Dematagoda Road, Colombo 09.

முகவுரை

ஷ்ஹீத் முதலம்மாறி அவர்கள் எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள் பெரிதாவதோடு பல பதிப்புகளைக் காண்பது வழக்கம். "நல்லோர் கதைகள்" ஏனும் இந்நூல் அவரது எனைய பலபப்புகள் தனைத்த விடவும் அதிக பதிப்புகளைக் கண்டு சாதனை யடைந்தது.

பொழுதுபோக்குக்கு ரசித்துப் படிக்கக் கூடியவை யாக அளவு நொருக்கப்பட்டிருந்தோடு மட்டுமன்றி இந்நூல் வெவ்வேறு துறைகளில் மாணவர்களை நெறிப்படுத்தும் திறமைவாய்ந்த ஆசான்களைக் கொண்ட கல்விக்கூடமாகவும் இந்நூல் அமைந்தது. மக்களின் அமோக ஆதரவை இந்நூல் பெறக் காரணம் இதுவாகும்.

இங்கே வரும் கதைகள் ஆசிரியரின் சொந்த ஆக்கமே, கற்பனையோ அன்று. அவை ஒவ்வொன்றும் மாணிடத்தை அதன் அடியார் சேர்ந்ததில் பிரதிபலிக்கும். இதயவீச சான்றுகளாகும். அவை ஷ்ஹீத் அவர்களின் கவையான பொழிகளில் ஜீவகளை பெறுகின்றன.

மக்கள் உள்ளங்களில் வெறுமையையும் சீரழிவையுமே பெறுமாணங்களாக வாழவைக்கப் படாதபாடு படுகின்ற நவீன சக்திகள் இஸ்லாமிய சிந்தனைகளின் இடத்தில் மேற்கத்திய சிந்தனைகளையக் தூவி வளரவிட முயல்கின்றன. இஸ்லாமியர்கள் கூட தாய் இஸ்லாமிய வாழ்வு வாழ்ந்த பெரியார்கள் பற்றியும் அவர்கள் வசம் யொண்டுள்ள தாகரித்தில் ஊற்றுக் கண் பற்றியும் அசைந்தும் அடையும் பொழுது ஷ்ஹீத் முதலம்மாறி போன்ற ஒரு நல்லவர்கள் ஆற்றத்தகு சிறந்த பணிகளில் ஒன்றாகவே நாம் இதனைத் துணியலாம்.

சின்னஞ்சிறு கதைகள் மூலம் வழங்கப்படும் போதுணைகள்

உள்ளதில் ஆழிய இடம் பெறுகின்றன. அனையே முஸ்லிம் வீரர்களும் நல்லோர்களும் வாழ்வாக வைக்கப்படும். பொழுது ஒரு முஸ்லிமின் வாழ்வில் சிந்தனையில் அதன் தாக்கம் பன்மடங்காகின்றது. அவை அவனுக்கு ஆதர்சத்தை வழங்கி நல்வழிப்படுத்துகின்றன.

இக்கதைகளில் வாசகர் பெறும் போதனைகள் இன்னொன்றானவை. எனினும் அவை அனைத்தும் ஒரே அக்கில் சுழல்கின்றது. இல்லாமிய-ஆளுமையின் பண்பாட்டுக் கொடியோடு அதுவாகும். அவை நீண்ட வாழ்க்கையை பயலாக்கித் தேர்வழியினதும் நல்வொழுக்கத்தினதும் விவரிக்கிறார்கள். இத்தீண்ட பயணத்தில் சுமந்து செல்லும் கட்டுக்காதமே தக்கிரா என்பதும் இன்றமயிக்கையில் காட்டும் இதய சத்தியமாகும்.

இக்கதைகள் நூலாக்கத்திலும் தற் போதனைகளினதும் மிரதிப்பிப்பாகும். உயரிய பண்புகள் எழுமையையத் தோற்சாத்தி மாண்புகள் குற்றத்துக்கு வழங்கிய முன்னிப்பு ஆதி திடுக்கித அடக்குவது பணிவுடக்கம். திருவரினும் நன்றேறியைத் தல்.. போன்ற சத்திய கீஸர்களின் பண்புகளை அன்றலில் தள்ளவாய்.

உஸ்தாத் (முதலில்) அயூசுலர் கதைகளைச் செர்னத்தோடு மட்டுமன்றி தத்துவம், சமூகவியல், ஒழுக்கவியல், சட்டம், வரலாறு, அக்கடகவையு பல்வேறு பட்ட இஸ்லாமிய நூலாங்கல் பற்றி பெரும் பெருமீ-ஆய்வுகளை வெளியிட்டுள்ளார். அலுவலு வ்வெவான்றும் துணுத்தலிக் கனவக்களஞ்சியங்களாகத் திகழுமின்றன.

உஸ்தாத் முதலில் அயூசுலர் இளட்சியும் திளறவேண்டும். நல்வொர் கதைகளை நாமும் தற்று அவ்வழி தடப்போம்.

இளறவனுக்கே புதுபணைக்கும்.

ஒக்கல்கர்

1. திழப்பண வெணை	2
2. யிதர் தயவு வேண்டாம்.	3
3. உரைநீதே உண்	5
4. ஒட்டகைகளின் தானைக் கட்டுதல்	8
5. யார் சிந்தையர்	8
6. எய்யலாருக்தம் வேணை	8
7. யார் ஆந்திய யணியால்	10
8. பாசை நவரவில்கலை	13
9. என் கண்டம்	14
10. இமாம் பாக் கிடும் கிறிஸ்தவனும்	15
11. மதீனா வந்த காட்டாடி	16
12. யாம் வறியும் இமாம் ஆராவணனும்	16
13. நவையு தேசம்	22
14. கலசம் யாருடையது	22
15. இமாம் காதிக்கு அயர்ந்தும் அதிருப்பியானாகலம்	24
16. அய்யம் ஆலமுத	25
17. ஊழலின் அரசம்	27
18. மாவின் ஆல்-ஆய்துலின் மன்னியு	28
19. இமாம் கண்ணினம் வழிப்பதித் திளக்கையர்க்கும்	30
20. அவ்வாறாகத் திதன்பயாகலு	31
21. துறவியின் ஆலகாணை	32
22. கலியாவின் உக்காச சையலின்	41
23. பெருநான தெரமுறை	44
24. முதலிடம் யாருக்கு?	48
25. கோபத்துக்குக் காரணம்	50
26. மினாலில் வந்த யில்லின்	54
27. பலகாலி யார்?	54
28. புது முஸ்லிம்	54
29. மன்னின் எப்பாட்டு யோசா	57
30. அயல் வீடு	58
31. நீத்த மாய்	60
32. ஆன்னை உம்முசல் மாவில் இவ்வத்தில	63
33. யாட் போரிலும் கருணமாணா	64
34. கூட்டத்திலிருந்து யின்தல் தியவர்	69
35. செருப்ப அயர்க்கா	69
36. ஊர்ஜாழம் பர்ஸ்க்குமீ	70
37. பன்னை	73
38. ஆலி (ரவீ)லின் யிறுத்தினர் ஆகில்	73
39. பவங்காக்களையு	79
40. இரவுதோர் தர்மம்	80
41. யகூதிலின் மலார்	82

63. நீதான்.....	83
63- திரிணயிக்குப்பயாதகவி	83
64. அடியையென்றிருந்தால்.....	84
64. பீகரத்தின	85
65. ஸீசமரச் சமை	85
67. வெணகவினி விவர்ப்பைய	86
68. துண்டுகிசப்பட்டு நடப்பு	86
69. ஒரு வகை	86
69. யாள் தாக்கு	86
80. இரு சூ யிதாநீலவானிகள்	102
81. குடியிப்பழக்கந்துக்குத் தலை	105
82. கவிபாசிகள் து கத்தலை துடை	107
82. திளை யாழிப இணைகள்	108
82. மக்களவியிருந்து து கிசையாவளி விநீர்த்	110
82. உடல உடையழியின் மகிமை	120
87. துண்டை சிட்டுடான்	122
88. இயாதி உபகிரம்	123
89. வீரமகிமை தவிபம் (ரவி)	124
90. தகா (அவை) அவர்களில் விருப்பம்	127
91. திண்டிவி சிறியவை	129
92. விருத்திவி மறுப்பாளர்	131
93. சாட்சி	132
94. விபரித விளக்கம்	137
95. அபூதாவியும் துறைவிவர்களும்	140
96. வயதுசூடிய மானவர்	143
97. தாவரவிகைல் திபுனர்	143
98. பெருமான் தினைவிட்டு பிழைவன்மை	146
99. காவிய பிழைத்திள் பாவம்	148
70. அது அந்தராக் சார்பி	152
71. உண்மையைத் திடைசி	153
72. உண்மை சாற்றி	157
73. தன்மனிக்குடம் கமந்தவியின் தாவம்	163
74. பண்பாளர் அவர் இப்பினு தாவைவன் (ரவி)	165
75. உதவிக்கு வந்த நபர்	167

1. சிறப்பான வேலை

இருமுறைய நபிகள் தாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மதினாவில் உள்ள அவர்களது மஸ்ஜிதில் நுழைந்தார்கள். அப்போது அங்கே சிலர் இரண்டு குழுக்களாகப் பிரிந்து அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டார்கள். அவர்களுள் மூத்தவராவது குழுவினர் "இசா" சவீலும் வணக்கங்களிலும் (இபாதத்) ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இரண்டாவது குழுவில் இருந்தவர்கள் வாய்ப்பும் படித்துக்கொடுப்பதுமாக சுறுசுறுப்பாக இருந்தார்கள். இவ்விரண்டு குழுக்களையும் நபி (ஸல்) அவர்கள் மகிழ்ச்சியோடும் பூரிப்போடும் அவநானித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பின்னர், தனது பக்கத்தில் இருந்தவர்களும் இரண்டாவது குழுவைக் கட்டிக்காட்டி,

அவர்கள் எவ்வளவு சிறப்பான வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனார்களென்று பாருங்கள்! நிச்சயமாக, தானும் படித்துக் கொடுக்கவே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறேன்" என்று கொல்லிவிட்டு இரண்டாவது குழுவினரோடு போய் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள்.

2. பிறர் தயவு வேண்டாம்

நபி (ஸல்) அவர்களைக் காலத்தில் ஒரு மனிதர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் பரம ஏழை. க்ருமனாளுக்கு எந்த வழியும் கிடைக்காத நிலையில் மிகவும் கஷ்டத்துடன் காலம் தள்ளினார். அவரது மனைவிக்ரும் பிள்ளைகளுக்கும் தினமும் அந்தந்த வேளைக்கான உணவைப் பெற்றுக்கொடுப்பது கூட அவருக்குச் சிரமமாகவே இருந்தது.

இப்படியான வறுமையில் வாடிக்கொண்டிருக்கும்போது மூன்றாம் அவரது மனைவி, "நபி (ஸல்) அவர்களிடம் போகுமாறும், தயவு செய்து யோசனா கஷ்டநிலைமைச் சொல்லி அவர்களிடம் உதவி கேட்குமாறும்" அவருக்கு ஆலோசனை கூறினார். அது நல்வ யோசனையே என்று நினைத்த அவரும் நாமதீயமில் உடனடியாகவே நபி (ஸல்) அவர்களைக் காணப் புறப்பட்டார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்களை சந்திகானத்தில் போய் நின்று தனது நிலைமையைச் சொல்ல எத்தனித்தபோது, நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் யின்வருமாறு சொல்லவைத் செவியுற்றார்: "யார் எம்மிடம் கேட்டு வருகின்றாரோ, அவருக்கு நாம் கொடுப்போம். ஆனால், எவர் தன்மீடம் உள்ளதைக் கொண்டு போதுமாகித் கொள்கிறாரோ, அவரை அல்லாஹ் பிறகு தேவை அற்றவராக ஆக்கிவிடுகிறான்."

இதைக் செவியுற்ற அம்மனிதர் நபியார்களிடம் ஒன்றாய் சொல்லாது வீடு திரும்பிவிட்டார். என்றாலும், வீட்டு நிலைமை அடுத்த நாள் மிகவும் யோசனையடைந்திருந்தது. திரும்பவும் சென்று கேட்டுப் யார்ப்பதென்று புறப்பட்டிச் சென்றாய் அந்த ஏழை-ஆனால் அன்றும் இவர் போனபோது நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள்

அதே வசவங்களைத் திரும்பக் சொல்லிக் கொள்புருந்தார்கள்.

இம்முறையும் அவரது தேவைகளைச் சொல்லாமலேயே வீடு திரும்பிவிட்டார். என்றாலும் செய்வதற்கு வேறு ஒன்றாவில்லை என்று கண்டபோது மூன்றாம் முறையும் நபியவர்களைச் சந்திக்க நடவடிக்கை எட்டினார்.

இம்முறையும் இவர் சொல்லியபோது அன்று சொன்ன அதே காரணங்களையே நபி (ஸல்) அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மூன்றாம் முறையாகவும் அந்த துஜீகைக் கேட்ட அவரது உள்ளத்தில் அமைதியாயாத ஓர் உற்சாகம் பிறந்தது. அமைதியாகவும் ஆழ்ந்தும் சிந்திக்கத் தொடங்கினார்.

"இனிமேல் நான் எந்த மனிதரிடமும் ஊதட்டிச் செல்ல மாட்டேன். அல்லாஹ் தருவனையே காத்திருந்து காணத்துப் பொறுப்புக்களையும் ஆவனிடமே விட்டுவிடேன். எனக்கு அவசிய போதுமானவை, அவள் எனக்கு அடைகொண்டயாகத் தந்திருக்கின்ற சக்திகளைக் கொண்டு நானே முயற்சி செய்ய வேண்டும்" என்றவாறு போசித்துக் கொண்டிருந்த அவருக்கு ஒரு சிக்கலான பிரச்சினை எழுந்தது.

"நான் இப்போது என்ன வேலை செய்யமுடியும்?" தன்னைத் தானே கேட்டுக் கொண்டார்.

சிறிது நேரம் சிந்திக்க மின் அவருக்கு ஓர் உபாயம் தோன்றியது. சிறிது செட்டாகக் கொண்டு வந்து ஊதட்டிப் யிற்றுச் சம்பாதிக்க முடியு தெய்தார்.

உடனே, ஒரு நண்பரிடம் கேட்டியொன்றை திரவலாசை பெற்றுக் கொண்டு வளத்தை தோக்கி தோகை நடந்தார். சிறிது நேரத்தில் குறிப் பிடத்தக்க அளவு வீடுகு செரிக்க அயாபமுடிந்தது. அதைக் கொணர்ந்து நகரத்தில் பிறறார்.

தொடர்ந்தும் பல நாள் அப்படிச் செய்தார். அவரது முயற்சின் பல்னாக அவரது வறுமை மெல்லவாக விவகத் தொடங்கியது.

4. ஒட்டகையின் காலைக் கட்டுதல்

அண்ணல் நமி (ஸல்) அவர்களும், ஸஹாபாக்களும் மீண்டதாய் பிரயாணத்தில் கடுப்பட்டிருந்தனர். பல மணிநேரம் பிரயாணம் செய்ததினால் யாவருக்கும் களைப்பு ஏற்பட்டது. களைப்பு ஆற வேண்டி, நீருள்ள இடத்தை நோக்கிச் சென்றனர். குழியிட்ட இடத்தில் நீர் வசதியைக் கண்டதும், பிரயாணிகள், அவசர அவசரமாக அவ்விடத்திற்குச் சென்று தொழுதகக்கு முன்னுள்ள கடமைகளைச் செய்ய ஆயத்தமானார்கள்.

நமி (ஸல்) அவர்களும், தம் ஒட்டகத்திலிருந்து மெதுவாக இறங்கி, நீருள்ள அவ்விடத்திற்குச் செல்லும்போது, சிலித தாமதித்தவர்களாய், எவ்விதமான பேச்சுமின்றி, தமது ஒட்டகம் நிற்கும் இடத்திற்கு திரும்பிச் சென்றார்கள்.

இக்காட்சியைக் கண்ணுற்ற ஸஹாபாக்கள் செய்வதறியாது, "இந்த இடம் களைப்பாறுவதற்குப் பொருத்தமற்றது எனக் கருதி, பிரயாணத்தைத் தொடருமாது கட்டளையிடப் போகிறார்கள் போலும்" என தமக்குள் ஒருவளரொயாருவர் பேசிக் கொண்டார்கள். எதுவாக இருந்தபோதும் நமி (ஸல்) அவர்களின் கட்டளையை சிரமேற்றவாள் ஆயத்தமானார்கள்.

என்ன ஆச்சரியம் நபிகளார்தமது ஒட்டகம் நிற்கும் இடத்திற்குச் சென்று அதன் கால்பட்டினியப் பொற்காங்களால் எடுத்து ஒட்டகையின் தரங்களைக் கட்டிவிட்டு மீண்டும் நீருள்ள இடத்தை நோக்கி விரைந்தார்கள்.

ஆக்ஷயம் நோழிகள், "இஃதாவோ! எவ்வளவு இவ்வேளையைக் கட்டளையிட்டு இருந்தால், நாங்கள் செய்த முடித்திருப்போமே, ஏன் நீங்கள் சிரமப்பட வேண்டும் என்றார்கள்.

அதற்கு நமி (ஸல்) அவர்கள் "குருபோதும் உங்களது வேலைகளில் மற்றவர்களின் உதவியை நாடாதீர்கள். தங்கியிருக்கவும் கூடாது. ஆறு, பற்றுக்கியை எடுப்பதாக இருந்தாலும் சரியே" எனக் களிவாய் பதிலளித்தார்கள்.

5. யார் சிறந்தவர்?

இமாம் ஜஃபர் சாதிக்க (ரஸூ) அவர்களிடம், ஹஜ்ஜுக்கும் போய் திரும்பிய அவரது நண்பர்கள் சிலர் வந்தி கமது யித்யாண அனுபவங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தனர்.

அவர்களோடு வந்த ஒரு மனிதரைப் பற்றி வணக்கவாளி, இறைபச்சமுள்ளவர் என்றெல்லாம் புகழ்ந்து கொண்டீர்வீர்கள்.

"அவரது நட்பு எங்களுக்கு இடைத்தது பாக்கியமே. எங்காவது நாம் தங்க நேரிட்டால் அவர் ஒதுக்குப்பறமாயிருந்து நனது வணக்க வழிபாடுகளிலேயே ஈடுபடுவார்" என்று ஒருவர் அவரைப் பற்றி மெச்சிக்கூறினார்.

"அப்படியென்றால், அவரது ஏனைய வேலைகளையெல்லாம் கவனித்தது யார்?" என்று கேட்டார்கள் இமாமவர்கள்.

"அவர் இயரத்தகள்ளிலல்லவா மூழ்கியிருந்தார். அவரது ஏனைய வேலைகளையெல்லாம் நாமேதான் கவனித்தோம் பெரியவரே" என்றார் அவர்.

"அப்படியெனில், அவரை விட நீங்களே மிகச் சிறந்தவர்கள்" என்றார்கள் இமாமவர்கள்.

6. எல்லோருக்கும் வேலை

ஒருமுறை, யித்யாணம் துள்ளில் எறிபட்டமுதற்கு அம்வாண்டில் தாதர் (ஸல்) அவர்களுக்கும் அவர்களது தேர்நூர்களுள் சிலரும், கலைப்பாறுவதற்காக ஓரிடத்தில் கிரித்தாரிகள் சமது பகல் உணவுக்காக ஓர் ஆட்டை அறுத்துச் சமைப்பதனை அவர்கள் முடிவெடுத்தார்கள்.

"அதனை அறுக்கும் வேலை எங்குரியது" என்றார் ஒருவர்.

"அதனைத் தோல்க்கி கழுவிச் சுத்தம் செய்யும் வேலைவைய நான் செய்தேன்" என்று முன்வந்தார் இன்னொருவர்.

"நான் அதனைச் சமைக்கிறேன்" என்றார் சிறந்தவர்.

இப்படி ஒவ்வொருவரும் முன்மயடித்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு வேலைவையப் பொறுப்பெடுக்க முன்வந்து கொண்டிருந்தனர். இடையில் நடிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள்,

"அப்படியெனில் நான் போய் வீறகு சேகரித்து வருகிறேன்" என்றார்கள்.

"நாங்களே அதனையடி செய்துவிடுகிறோமே யாரை உல்லவாஹ்?" என்று எய்றாபாக்களி சொன்னதற்கு, நடிக் (ஸல்) அவர்களோ,

"அது என்னக்குத் தெரியும், ஆனால் நான் உங்களிலிருந்து வேறுபட்டிருக்க விரும்பவில்லை. தனது சனாக்கள் மத்தியில் தனித்துவம் பெற்று ஓர் அடியால் யிறந்து திற்பதை அல்லாஹ்வும் விரும்ப மாட்டான்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

பின்னர் எழுந்து சென்று சமைப்பதற்குத் தேவையான அளவு வீறகு சேகரித்துக்கொண்டு வந்தார்கள் நடிக் (ஸல்) அவர்கள்.

7. யார் அந்தப் பணியான்?

மக்காவை நோக்கி ஹஜ் கடமைக்காகப் பிரயாணம் செய்த ஒரு கோவையினர் வழியில் மதினாவில் தில நான் தங்கிச் சென்றார். அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்யவென ஒரு சேலகரும் மதினாவில் வைத்து அவர்களோடு இணைந்து கொண்டார்.

மதினாவிலிருந்து மக்கா செல்லும் வழியில் பிரயாணக் குழுவுக்குத் தெரிந்த ஒரு மனிதர் அவர்களைச் சுற்றித்தார். அவர் நண்பர்களுடன் அளவளாவித் தொண்டிருந்த போது, அவர்கு பணிவிடை புரிந்து கொண்டிருந்த புதியவரையும் கண்டார்.

அவரிடத்தில் தெரிந்த ஒரு சாலிஹான நல்ல அடியானுக்குரிய அத்தனை லட்சணங்களையும் கொண்டு அவர் யாச் என்பதை இலகுவில் புரிந்து கொண்டார்.

"உங்களுக்குப் பணிவிடைகள் புகின்று இவர் யாரென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று ஆச்சரியமாகியோடு அவர்களிடம் வினவினார் அந்த நண்பர்.

அதற்கு அவர்கள், "அவர் யாரென்று எங்களுக்குத் தெரியாது. மதினாவில் வைத்து எம்மோடு சேர்ந்து கொண்டார். நல்ல மனிதர், ஹாலிஹானவர், சுயமரகவே முன்வந்து நாம் வேண்டிக் கொள்ளாமலேயே எங்களுக்குப் பணிவிடை செய்து உதவி வருகிறார்" என்றனர்.

"உங்களுக்குத் தெரியாததில் அிய்யில்லை. என்னளின் தெரிந்துருந்தால் நீக்கியமாக இவ்வளவு வேண்டுகள் செய்ய அவரை விட்டிருக்க மாட்டார்கள்" என்றார் அந்த நண்பர்.

இதைக் கேட்ட அவர்கள் இதைத்துய்ப்போம். "யாசுவர்?"

யாசுவர்? " என்று நண்பரிடத்தில் அவசாக்ஷடனும் குழப்பக் குடனும் விடப்பட்டனும் கேட்டனர்.

"அவர் தான் என்னுள் ஆபீசின் எனப்படுகின்ற இராம் அலி இப்னு ஹுவைஸ் (ரலி)" என்று நண்பர் சொன்னதும், எல்லோராயாக அப்பொயாரிடத்தில் ஓடிச்சென்றனர். அவரைத் தெரியாமல், அவரிடம் பணவீலுட்பெற்றதற்காக மலம் வகுத்தி மன்னியபக் கேட்டனர்.

அப்போது அப்பரியாயர் அவர்களைப்பாத்தி,

"உங்களுக்கு என்னுள் தெரியாமலிருந்தபடியால் தான் நான் உங்கனோடு பிரயாணம் செய்வ விரும்பினேன். தெரிந்தவர்கலோடு போனால் எந்த சேவையையும் செய்ய என்னை விடமாட்டார்கள், என்கே. பணிவிடை செய்ய வேண்டிய என் பதற்காகவே நான் என்னைத் தெரியாதவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டேன்" என்று அமைதியாகச் சொல்லி முடித்தார்.

8. பாதை துவறவில்லை

கூட்பா நகரம் மிகவும் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கிய காலம் அது. எவ்வோர் கவணமும் கூட்பாளை நோக்கித் திரும்பியிருந்தது.

கூட்பா நகருக்குச் செல்லும் பாதையில் ஒருநாள் இரண்டு மனிதர்கள் சந்தித்துக் கொள்கிறார்கள். இருவரும் அறிந்தவர்கள்.

"நான் கூட்பாவுக்குச் செல்கிறேன்" என்றார் ஒருவர். அவர் ஒரு முஸ்லிம்.

"நான் கூட்பாவுக்கும், பக்கத்திலுள்ள ஓரிடத்துக்குச் செல்கிறேன்" என்றார் மற்றவர். அவர் ஒரு 'இம்யூ' (இஸ்லாமிய ஆட்சிவின் கீழ் வாழும் வேற்று மத சிறுமான்மைய இனத்தவர்).

இருவருமாக சன்கத்துக் கொண்டு பிரயாணத்தைத் தொடர அவர்கள் இணங்கினர். இருவரும் மிகவும் சவாஸ்யமாகக் கம்பாஷித்துக் கொண்டு சென்றதால், நேரம் வழிந்தபோது, தாம் நீண்ட தூரத்தைத் தாண்டிவிட்டோம் என்பதோடு அவர்களுக்குச் சிறிதும் விளக்கவில்லை. களைபீயே விளக்காது பயணம் தொடர்ந்தது.

இறுதியில் பாதைகள் பிரியும் சந்தி வந்தபோது, தனது சகா அவரது பாதையில் இருந்து விவகி தன்னோடு சிறிது தூரம் வந்துவிட்டதைக் கண்ட வேற்று மதத்தவர் ஆச்சரியப்பட்டார்.

"நீங்கள் சீசல்வது கூட்பாவுக்குத் தானே" முஸ்லிமிடம் கேட்டார்.

"ஆம்" என்று பதில் வந்தது.

"கூட்பா செல்லும் வழி இதுவல்லவே, ஏன் பாதையை

மாற்றிக்கொண்டீர்கள்?"

"சன்கத்துத் தெரிந்துகொண்டால், ஒரு நகர்ப்பர் பிரியும்போது அவ்வோடு சிறிது தூரம் சென்று விடை கொடுப்பது நல்ல நட்பில் உள்ளது. அவ்வாறுதான் எங்கள் நம்முடைய (சுல) அவர்களுக்கும் எங்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்".

"அப்படியா, மீத நல்ல பண்புகள் கொண்ட ஒருவரைப் பின்பற்றும் உங்களை நான் பின்பற்றுவதில் தவறிக் காது. நானும் உங்களை மார்த்தத்தில் துடைக்கிறேன். நீங்களே அதற்குச் சாட்சியாயிருங்கள்" என்று ஆவ்வோடு சொன்னார் அந்த வேற்று மதத்தவர்.

அவருடனேயே திரும்பி அவரிடையே இஸ்லாத்தை ஏற்ற ஆம்மனிதர், தன்னோடு தோழமை கொண்டது அலி (ரலி) அவர்களே என்பதைப் பின்னரே அறிந்து விபந்தார்.

9. ஏன் கஷ்டம்?

அலி (ரலி) அவர்கள் ஒருமுறை தமது கூட்டத்தினருடன் ஷாம் (புண்டையகிரியா) தோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். வழியில் பாரசீகர்கள் அதிகமாக வாழ்ந்த "அன்பார்" என்ற கசரிஜூடாகச் செல்ல வேண்மயிருந்தது.

கலிபாஸின் வந்தகலைப் பற்றி முன்சுட்டியே அறிந்து கொண்ட பட்டணத்துவாசிகள் எல்லோருமாக கலிபாஸை வரவேற்பதற்காக தடல்புடலான ஏற்பாடுகளுடன் திரண்டார்கள்.

இவற்றைக் கண்ட கலிபா அவர்கள், "இப்படியெல்லாம் ஏன் செய்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள் அந்த மக்களிடம்.

"இப்படி எங்கள் தலைவர்களை வரவேற்றுக் கௌரவிப்பது எங்கள் வழக்கம்" என்றனர் அவர்கள்.

அவர்களை நோக்கி பின்வருமாறு உபதேசித்தார்கள் அமீருவ் முஃமினீன் அலி (ரலி) அவர்கள்:

"இதனால் உங்கள் தலைவர்கள் எந்தவித பிரயோசனத்தையும் அடைந்து கிடையாதுவதில்லை. நீங்கள் உங்களைக் கஷ்டப்பட்டு வகுத்தீர் கொள்கிறீர்கள். இப்படிச் செய்வதால் மயமெயிலும் கஷ்டமும் வேண்டி வரும். எழுப்பப்பட்டு ஏன் வேதனையைத் தடுக்கொள்ள வேண்டும்! அதைவிட கைகேதம் என்ன இறக்கிறது? அதைவிட கயிமா இருந்து, அதனால் நரகத்திலிருந்து பாதுகாப்பு பெறுவது எவ்வளவு பாக்கியமானது".

10. இமாம் பாக்கிரும்

பிறிஸ்தவனும்

இமாம் பாக்கிர் என்றழைக்கப்படுகின்ற பெரியார் முஹம்மத் ரின் அலி இப்னுல் ஹுஸைன் அவர்களைப் பரிசுரித்துக் கேவி செய்ய விரும்பிய ஒரு கிறிஸ்தவன், அவரைப் பார்த்து, "நீர் ஒரு மாடு (பக்கர்)" என்றான்.

"நான் பக்கர் (மாடு) அல்ல. எனது பெயர் பாக்கிர் என்பதாகும்" என்று விநயமாகப் பதிலளித்தார் அம்மகான்.

தொடர்ந்தும் இமாமவர்களைக் கிண்டல் செய்ய விரும்பிய கிறிஸ்தவ மதக்கைச் சேர்ந்த அம்மனிதன், தகாத வார்த்தைகளைப் பிரபோகித்து நையாண்டி பண்ணத் தொடங்கினான்.

"நீர் ஒரு சமையற்சாரியின் மகனாகிே ஒரு கறுத்த அசிங்கமான அவலட்சணமான பெண்ணுக்குப் பிறந்தவரல்லவா நீர்" என்றெல்லாம் ஆத்திரமட்டும் வகையில் பேசினான்.

ஆனால் பெரியவரே ஆத்திரம் கொள்ளவில்லை.

"நீர் சொல்வது உண்மையென்றிருந்தால் அல்லாஹ் எனது தாயை மன்னித்துவிட்டும், நீ சொல்வது பொய்பென்றிருந்தால் அல்லாஹ் உன்னை மன்னிக்கட்டும்" என்று நிதரணமாக அவனைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள்.

இமாமவர்கள் பொறுமையோடும் தூரநோக்கோடும் அன்பாகவும் நடந்து கொண்டமை அக்கக் கிறிஸ்தவனது உள்ளத்தை வெகுவாகத் தாக்கியது.

அதன் விளைவாக அவன் இஸ்லாத்தைத் தழுவி முன்வந்தான்.

11. மதீனா வந்த காட்டரபி

மதீனா நகருக்கு ஒரு நாள் ஒரு காட்டரபி (பக்கி) வந்தார். நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஏதும் அன்பவிய்பாகம் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற நோக்கில் நபி (ஸல்) அவர்களைக் கந்திக்கப் புறப்பட்டார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸஹாபாக்கள் சிலரோடு அயர்ந்திருந்த போது அங்கு சென்று தனது தேவைகளைச் சொல்லி உதவி செய்யமாறு கேட்டார். உடனே நபியவர்கள் கிறி தெரிகைப் பணத்தை அவருக்குக் கொடுத்தார்கள்.

அதனை எண்ணிப் பார்த்த காட்டரபி முகத்தைச் சளித்தி அதிருப்தியைக் காட்டியவண்ணம் நபியவர்களை அளமநிக்கும் வகையில் தகாத வார்த்தைகளினால் இழிவாகப் பேசத் தொடங்கினார்.

குழவிருந்த ஸஹாபி (நபித்தோழர்)களுக்கு ஆத்திரம் காங்க முடியவில்லை. நபியவர்களிடம் மரியாதைக் குறைவாக நடந்துசொண்ட அக்காட்டரபியை அடித்துப் புட்டவெள அவர்மேல் பாய்த்தனர்.

ஆனால் நபியவர்கள் உடனே குறுக்கிட்டு நினைமையைச் சமாளித்தார்கள்.

பின்னர் அந்த முரட்டு அரபியை தமது வீட்டுக்குக் கூட்டிச் சென்று மேலதிகமாக இன்னுமொரு தொகைப் பணத்தைக் கொடுத்தார்கள்.

"ஏனைய தலைவர்கள், அரசர்களைவிடவும் மிகவும் வித்தியாசமான ஒருநாடு நபியவர்கள் என்பதைப் புரிந்துகொண்ட அவ்வாபி " திருப்தியோடு அதை ஏற்றுக் கொண்டார்.

"தவிரவும், உங்களுக்கும் உங்கள் குடும்பத்தினருக்கும் அல்லாஹ் நற்கூலியளிப்பானாக" என்று நன்றியும் கூறினார். அப்போது நபியவர்கள், அவரிடம், "நீர் முன்னர் பேசிய

பேச்சுக்களால் எனது தோழர்கள் உம்மிது மிக ஆத்திரமுற்றிருக்கின்றனர். அந்நிலையில் உங்களுக்கு ஏதும் செய்து விடுவார்களோ என்று அஞ்சுகிறேன். ஆகவே, விரும்பியாவ நீர் இப்போது என்னிடம் சொன்னவற்றை அவர்கள் முன்னிலையிலும் சொல்லிவிடும், உம்மைப் பற்றி அவர்களுக்குள்ள மனக்கசப்பு நீங்கும் அல்லவா?" என்றார்கள். அதற்கு அவ்வாபியும் சம்மதித்தார்.

அடுத்த நாள் ஸஹாபிகளும் நபியவர்களும் அயர்ந்திருந்தபோது மஸ்ஜிதுக்கு வந்தார் அவ்வாபி. நபியவர்கள் ஸஹாபிகளைப் பார்த்து, "இவர் நேற்று ஏதோவெல்லாம் சொல்லிவிட்டார். பிறகு நாம் சிறிது அதிகமாக அவருக்குக் கொடுத்தபோது அவர் திருப்தியோடு ஏற்றுக்கொண்டார் " என்று சொல்லிவிட்டு, அந்த மனிதரிடம் "அப்படியல்லவா?" என்று கேட்டார்கள்.

"ஆமாம், அவ்வாறு உங்களுக்கும் உங்கள் குடும்பத்தினருக்கும் நற்கூலியளிப்பானாக" என்று முதல் நாள் சொன்னதையே திருப்பிச் சொன்னார். பின்னர் நபியவர்கள் ஸஹாபிபாக்களைப் பார்த்து,

"ஒரு மனிதரிடமிருந்து அவரது ஒட்டகம் ஒடிவிட்டது. அதனைக் கண்ட மக்கள் அதனைப் பிடிப்பதற்காகத் தூத்திக்கொண்டு சென்றார்கள். ஆட்கள் சின்னவால் தூத்திக் தூத்த ஒட்டகமோ இன்னும் செருண்டோடிக்கொண்டிருந்தது. ஒட்டகத்தின் உரிமையாளரோ, நீங்கள் அதனை விட்டுவிடுங்கள். உங்களளவிட அது எனக்கு தனக்கு பரிசீலயமானது. நான் பிடித்துக்கொள்கிறேன். விட்டு விடுங்கள், ஏன்று கத்திக்கொண்டிருந்தார், பின்னர், ஒட்டகத்தின் முன்னால் சென்று அதனை லாவகமாகக் கட்டுப்படுத்தி மிடித்து வந்து அதன்மீது ஏறி தன் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்". இதைப்போலத்தான் இங்கு நடந்த சம்பவமும். இந்த மனிதர் சில விடயங்களைச் சொன்னபோது, உங்களை விட்டு விட்டு நானும் காணாவிருந்து விட்டால் இங்கு ஒரு கொளையே விழுந்திருக்கும் தானே என்று சொல்லி முடித்தார்கள்.

12. ஸாம் வரலியும் இமாம் ஹுஸைனும்

ஸாம் வர்சி ஒருவர் ஹஜ்ஜுக்காகச் செல்லும் வழியில் வேறு ஏதோ நோக்கத்துடன் மதினாவிற்குச் சென்றார். அங்கு ஓமாய் அமர்ந்திருந்த ஒரு மனிதரின் மீது ஸாம் வரலியின் பார்வைப்பட்டது. தன் கவனத்தை ஈர்த்த அந்த மனிதர் நான் அவி இப்னு அப்தோலியின் பகல்வர் இமாம் ஹுஸைன் என்பதனை அறிந்து கொண்டார்.

உடனே ஸாம் வர்சி அவரின் புதல்வர் இமாம் ஹுஸைனைக் கோபக்கண்ணால் பார்த்தும் விதத்தில், தன்னால் முடியுமானவரை தகாத வார்த்தைகளையும், வசைமொழிகளையும் கூறி திட்ட ஆரம்பித்தார்.

இமாம் ஹுஸைன் அவர்களோ எவ்வித சஞ்சலமுமின்றி பொறுமையாகக் காணப்பட்டார். தம் கோபத்தையும் மன வேதனைகளையும் ஸாம் வரலியிடது காட்டாமல் கருணை கொண்டவர்களாய் ஒழுக்கத்தைப் பேராதிக் கும் தூர் ஆள் வசனங்களை ஒதிக்காட்டினார்கள்.

பின்பு இமாம் ஹுஸைன் அவர்கள், "நீங்கள் ஸாம் வரலியா" எனக் கேட்டார்கள். அதற்கு அம்மனிதர் "ஆம்" என்றார்கள். "நான் உங்களுக்கு என்ன உதவி வேண்டுமானாலும் செய்ய ஆயத்தமாக உள்ளேன். இந்த மாதிரியான ஒழுக்கமுள்ளவர்களை முன்னரும் நான் சந்தித்து இருக்கிறேன். நீங்கள் கூறிய வசை மொழிகள் எங்கிருந்து ஊற்றெடுக்கின்றது என்பது எனக்குத் தெரியும்" எனக் கூறியவர்களாய் தொடர்ந்து இமாம் ஹுஸைன் அவர்கள், "நீங்கள் எங்கள் ஊருக்குத் தூரத்திலிருந்து

வந்திருக்கின்றீர்கள், அவசியமாயின் உங்களுக்கு உபை, உணவு என்பன வழங்கமுடியும். எனது வீட்டில் நீங்கள் விரும்பினால் விரும்பினாயாகவும் இருக்கலாம்" எனக் கூறி முடித்தார்கள்.

உடனே ஸாம் வர்சி திகைத்தவர்களாய், "நான் கூறிய வசைமொழிக்கும் பதிவாக கருணை உள்ளம் கொண்டு இமாம் ஹுஸைன் என்னை ஆதரிக்கின்றாரே" என்று கண்கலங்கியவராய் "இந்தப் பூமி மிளந்து அதில் நான் புதைபுண்டு இருக்க வேண்டும். நான் பாலியாதி விட்டேன்" என்று அழுது புலம்பி இமாம் ஹுஸைனையும் அவரது தந்தையையும் விட எனது அன்புக்குரியவர்கள் இனி வேறு யாருமில்லை எனக் கூறும் அளவிற்கு ஸாம் வர்சியின் மனோநிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது.

13. நல்லுபதேசம்

ஒருமுறை ஒரு கிராம வாசி மனைவியிரு வந்தார். அவ்வேளை அவர் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைத் திருச்சுடைபக்குச் சுழுகமளித்தார்.

அங்கு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைச் சந்தித்த அவர் தனக்கு ஏதேனும் நல்லுபதேசம் வந்துக்குமாறு நபிகள் நாதரை வேண்டி நின்றார்.

அவர்கு திரு நபியவர்கள், "கேரபம் கொள்ளாதீர்" எனக் கூறி நின்றார்கள். நபிகள் நாதர் அவர்கள் வேறு சதுவுகே கறவிய்வை.

அம்மனிதர் தனது கிராமத்தைவிட்டு மதீனாவக்கு வந்திருந்த சமயத்தில், எனது கிராமத்தை நின்ற சில இளைஞர்கள் வேறொரு இனத்தைக் கோந்தோரின் சொத்துக்களைக் கையாடி இருந்தனர். அதற்கும் பதிவாக அவ்வினத்தைச் சேர்ந்தோர்களும் இவர்களில் கொத்தில் கையாடல் செய்திருந்தனர். இவ்வாறு இன்னகரடல்கள் இரு கிறந்தாரிடையும் தொடர்ந்நும் தொடர்பெற்றபையால் விடபம் பூற்றி இரு இனத்தாருக்கும் இடையில் யுத்தம் நூறும் அளவக்கு வளர்க்கு விட்டது.

மதீனாவில் இருந்து தனது விடு நோக்கி வந்துகொண்டிருந்த கிராமவாசி வரும் வழியிலேயே இக்கொய்திளபக் கேள்வியுபட்டார். இது அவரது கோபத்தைத் தூண்டியது. உடனே அவரும் தனது உடைவாளை எறித்துக்கொண்டு தனது ஊரானில் அணியுடன் சேர்ந்து கொண்டார்.

இக்கிராம வாசி அணியில் சேர்ந்து கொண்ட யோதிலும் மதீனாவில் தொடர்பெற்ற நிகழ்ச்சிகள் படிய்படியாக அவரது நினைவுக்கு வந்த தொடங்கின. விஷேடமாக நபிகள் நாதர் (ஸல்) அவர்களின் "கேரபம் கொள்ளாதீர்" என்ற நல்லுபதேசம் அவரது உள்ளத்தில் ஆழம் பதிந்திருந்தது. இவற்றையெல்லாம் அவர் நினைத்துப் பார்த்தார். அப்போது "நான் ஏன் இவர்களுடன் சேர்ந்தேன்? நான் ஏன் ஆயுதம் தரித்தேன்? நான் ஏன் கொலை செய்யவும் துணிந்தேன்?" போன்ற வினாக்கள் அவரது உள்ளத்தில் திரும்பத்திரும்ப எழுந்தன.

நபிகள் நாதர் (ஸல்) அவர்களது நல்லுபதேசத்தை மீண்டும் ஒருமுறை அவர் நினைவு கூர்ந்து கொண்டார்.

அந்த நல்லுபதேசத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய உரிம கருணம் இதுதான் என்பதனை அவர் உணர்ந்தார். உடனே அதற்கு ஏற்ப செயல்படவும் பூற்பட்டார்.

தம்மை சதுர்த்து வந்த சதிரணியினரை அழ்த்தார். பின்னர் அவர்களை நோக்கி, "இந்த யுத்தம் எதற்காகவ் எனது சில இளைஞர்கள் முன்யோசனையைத் துறையில் நடந்துகொண்டு விட்டனர். அதற்காக நாம் ஏதேனும் நஷ்டாநி வழங்க வேண்டியிரும் பின் நான் அதனை எனது கொத்தில் இருந்தே வழங்கிவிடுகின்றேன். இதற்காக நாம் ஒருவரைவிடாருவர் கொலைசெய்து கொள்ளத்தேவையில்லை நாம்சமாதானமாகவே இதனைத் தீர்த்துக் கொள்ளோம்" என்று கூறினார். அதிதேரநி இவ்வாரான அற்பயமானதொரு விடயத்திற்காக இரத்தம் சிந்துவதில் எவ்வித பயனுமில்லை என்பதளையும் கூறி நின்றார்.

இக்கிராம வாசியினது நல்லுபதேசளைக் கேட்ட எதுர் அணியினரும் மமை மாறினர். அப்போது அவர்களை மகத்தாவம் அவர்களுக்கு விளங்குத் தொடர்வியது. "நபிகள் உய்களிலும் பார்த்துள்ளதைவர்கள் அவ்வர். நாம் எனது கொத்தைக் கொண்டு இப்பிரக்கினைவையு தீர்த்துக் கொள்வேயும்" எனக் கூறினர்.

பின்னர் இரு அணியினரும் பூனை திரும்பியுடனும் மதிழ்ச்சியுடனும் தத்தமது ஊர்களை நோக்கித் திரும்பினர்.

15. இமாம் சாதிக் அவர்களும் அதிருப்தியாளர்களும்

இருமூலைய இமாம் சாதிக் அவர்கள் தமது அகவையில் அம்ரிதிருந்தார்கள். அவ்வொன்றில் அவர்கள் முட்டைப்பின் உள் தோலிலும் மென்மையான உயர் துணியினாலான ஒரு அக்கியை அணிந்திருந்தார்கள். இவ்வொன்றை மதீனாவில் இருந்து அச்சைபக்கு வந்த சுபியாவ் குரி என்பவர் இமாம் அவர்கள் அணிந்திருந்த அக்கியைக் கண்டார்.

சுபியாவ் குரி இதை ஆய்வேசித்து "இந்த உடை உமக்குப் பொருத்தமானதல்ல, உடை இவ்வாறுகளுக்கு நீர் உயர்ந்த ஆய்ப்படுத்தி அகத்தாபடுத்தித் தொள்ள வேண்டாம். நீர் உள்வாங்குதல் உடாக இன்பங்களை வெறுத்து நுகர்விரிந்தல் வேண்டும் என்பதுவே உம்மிடமிருந்து கிளர்வார்க்கப்படுகிறது" எனக் கூறி தீவிரார்.

இக்களம் செவியுற்ற இம்மவர்கள் சுபியாவ் குரினிடே நோக்கி, "நான் உமக்கு ஒரு விடயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். அவலிடயம் உமக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் பயனளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். எனவே அதனைக் கெடாமல் செய்து கொள். உமது உடையிலே இவ்விடயத்தைப் பற்றி நீர் இவ்வாற்தான் நோக்கலாக அறிந்திராவிட்டால், நான் கூறுபதை உமக்கும் பெரிதுமீ பயனளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும்" ஆனால் உமது நோக்கம் இவ்வாற்தில் பதியவிராறு விடயத்தைப் புகுத்துவதன் மூலம் உம்மையின் மார்பி அளவியதாம் இருந்தால் எனக்கு உமக்கு உமது உயிதப் பயணம் அளிக்கப்போவதில்லை" எனக் கூறி, மின்வருமாறு கூறினார்கள். "நீர் அக்காலத்தில் வாழ்ந்த நபிகள்

நாயகம் (ஸல்) அவர்களையும் அன்னாரது அருகாங்கத் தோழர்களையும் வழியவர்களானவே காண்கின்றீர். எனவே அதை உமது உடையிலே உமக்கும் அழியும் வளமும் வாழும் முஸ்லிம்கள் அனைவரும் அதேபோன்று ஏற்றக்காலவே வாழ்வேண்டியது அவர்களது உடமை எனவும் அண்ணுகின்றீர் ஆனால் இறைத்தூதரவர்கள் வாழ்ந்த அந்தக்காலமும், அவர்கள் வாழ்ந்த குழந்தையின் மறுமை நிறைந்தவாசலிலே உணரப்பட்டன, யொதும்கள் தமக்கு அன்றாடம் தேவைப்படும் அதிபாஸ்கிபி பெருடகளைப் பெற்றுக் கொள்வதே யெறும் பாடாக இருந்தது. எனவே நபி (ஸல்) அவர்களும் அன்னாரது கண்பாஸிப் பெரும்களும் எனிய வாழ்க்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய தோற்றத்தி ஆனால் தற்போதேவெனில் வாழ்க்கைக்குக் தேவையான பொருட்கள் யாவும் பவிந்துவிட்டன. இவ்வயையும் இறைவனின் அரும்கொடைகளை. எனவே இந்த அரும்கொடைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு இறை நம்பிக்கையுடையவரைத் தவிர்த்து வேறு யார்தான் தகுதியுடையவராக உண்டவர். அவரின் அனுபவித்த வேண்டியது இறைநம்பிக்கையாளர்களேயன்றி அக்கிரமக்கால்களல்ல" எனக் கூறி தீவிரார்.

மேலும் "நீர் என்னவிடயத்தில் என்னைக்குறைபாடுகளை நீர்" எனக் கூறியால் குரியிடம் கேட்டார்கள். அதற்கு "நான் இன்னவன் எனக்கு அளித்தள்ள வழியே நாடகவையிப் பாலித்துக் கொள்ளினேறவே தவிய எனக்கு உயது வந்த சகலத்தில் இருந்து எனது உடைகளைகளில் வேறு எவருக்கேனும் கொள்முதமான கிளத்துக்கள் ஏறும் கலந்துவிட்டால் அக்கிசுத்தக்களை அவரின் உரியவர்களுக்குத் திரும்பி வழங்குவிருவதில் நான் அல்லம் பகலும் அவதானமாள் நடந்துள்ளவரை நீர் காண முடியும்" எனக் கூறினார்கள்.

இமாம் அவர்களுது தாக்கதிபாஸ்கிபிபாட்கு எதிராக கவிபாஸ்குரியாவ் எதுவும் கூற முடியவில்லை. அவர் தமது குனிந்தவண்ணம் வெவியேறித் தன் சகாக்களைக் கொன்றாடந்தார். பின்னர் தனது சகாக்களிடம் நடந்தவற்றையெல்லாம் எடுத்துக் கூறினார். அப்போது அவர்கள் அனைவரும் இவ்விடயம்

எம்பந்தமான இமாம் அவர்களுடன் வாதிட வேண்டுமென்று எனக்குத் தீர்மானித்துக் கொண்டவர்.

அவர்கள் அவைமன்றம் இமாம் அவர்களது அவையை அடைந்து, "எமது நண்பனாகிய பாகிஸ்தான் ஆதாரங்களை எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. எனவே நாங்கள் தெலிவாண்ட ஆதாரங்களுடன் உம்மைத் தண்டியதற்காக இவருக்கு ஆதரம்" எனக் கூறி தீவிரங்கள்.

அதற்கு இமாம் அவர்கள் "நல்லது மக்களது ஆதாரங்கள் 'பாபுவ' என அவர்களைப் பார்த்துக் கிட்டாய்கள். அதற்கு அக்கட்டத்தினால் 'எமது ஆதாரங்கள் அங்கு ஆனில் இருந்து பெறப்பட்டவை' எனப் பதிலளித்தார்கள்.

உடனே இமாம் அவர்கள், "குர்ஆனைவிடக் கிழங்கு ஆகாமல் வேறு என்னதான் இருக்கிறது... உங்கள் ஆதாரத்தை எடுத்துக் கூறங்கள்" என அவர்களை வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

அதற்கு, "நாங்கள் எமது வாசத்துக்கு ஆதாரமாக திருக்குர்ஆனின் இது திரு வள்ளல்களைச் சம்பந்திப்பதென்றாம். இவை இரண்டுமே போதுமானவை" எனக் கூறி தீவிரங்கள். "இந்நவாசி திருக்குர்ஆனில் சம்பாத்தனில் ஒரு கூட்டத்தினரைப் பற்றி இவ்வாறு கூறுகின்றான். ஆதலால் இவர்கள் நாம் கட்டடானவர்போலானதாய்ச் சிக்கலில் உடனும் அதே வேளையில் மற்றவர்கள் தம்மினும் பார்த்துக் தெனவாண்டியோர் எனக் கருதுகின்றனர். தம்மைப் பற்றி மாத்திரமே சிந்திக்கும் 'பலிவா' களாக இருப்பவர்கள் கொடியவர்களே". என்பது திருக்குர்ஆனின் ஒரு திருவசனமாகும். மற்றது, "அவர்கள் தமக்கு உணவில் தேவையும் விரும்பும் ஏற்பட்டுள்ள அதே நேரத்தில் அவ்வணாவை ஏழைகளுக்கும், வறியவர்களுக்கும், கைதிகளுக்கும் வழங்கி விடுகின்றனர்" என அக்குழுவினர் ஆதாரம் காட்டினர்.

இவ்வாறு இவர்கள் தர்க்கிக்கும்போது அதனை அச்சனப்பரில் இருந்த ஹவா அவதானாயக்கிடேடுக்கொண்டிருந்தார். தீவிர அவர் இக்குழுவினரைப் பார்த்து, "உங்களுடைய வாசத்துக்கு

இருந்து உங்களுக்கு உங்களுடைய வார்த்தைகளிலேயே நம்பிக்கையிலாவது எப்படி என நான் புரிந்து கொண்டேன். உங்களுக்கு இருக்கின்றது. அதாவது நீங்கள் கறுவதற்கெனக் கட்டடானவர்போல உணவின் அறியாநய்ப்புற்று அவற்றையெல்லாம் உங்களுக்குத் தந்துவிட வேண்டும் என்பதாகும். ஏனெனில் நீங்கள் நேரவேண்டிய நீங்கள் பரிசீலனம் நல்ல நல்ல உணவுகளை மற்றவர்களுக்கு வழங்குவதை நடைமுறையில் காணக்கூடியதாக இவ்வாறு" எனக் கூறினார்.

இவற்றையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்த இமாம் அவர்கள் இவர்கள் அவைமன்றமும் கேட்கி, "இவ்வாறு விவாதங்களால் எவ்வகையானும் இவ்வை. குர்ஆனில் இருந்து ஆதாரம் எப்படி வாதிடும் நீங்கள் அங்கு ஆனில் உள்ள மாற்றியபட்ட கீழ் வசனங்களைப்பற்றி அறிவு உடையவர்களாக இருக்கின்றீர்களா?" என வினாவினார். "உணவாய்க் கொடுக்கும்படி அவருக்குள் பற்றிய பூரணமான அறிவில்லாத அதனை ஆதாரம் காட்ட முண்டியார்க்கெனவுருகேட்டிருக்கின்றார்கள்" என்பதனைப்பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள்.

இதனைக் கேளிமடுத்த கூட்டத்தினர் இவ்வீட யத்தினி ஏதேனும் ஓரளவு அறிவிருக்கின்றது. ஆனால் பூரணமான அறிவில்லாத எவ்வ உண்மையைக் கூறினர்.

இதனைக் கேட்ட இமாம் அவர்கள் அக்கட்டத்தினரை நீங்கள் "உங்களுக்குள் உட்கொள்ளக் கேட்டு இதுமே, அங்கு ஆனவம் போன்று திரு நவியின் திரு வசனங்கள் பற்றிக் கூட விசயமான அறிவு வேண்டும்" எனக் கூறி தீவிரங்கள்.

"நீங்கள் திருக்குர்ஆனின் இறுதி ஆதாரங்களைக் கூற நிறு வசனங்கள் இறைவனாகிய வழங்கப்பட்டுள்ள அருட்கொண்டவரை கணிகள் அனுபவிப்பது பற்றி ஏதேனும் கறையாவது, இவ்வ கொணடயோடு சம்பந்தப்பட்ட வசனங்களாகும். சம்பாக்கள், மற்றவர்களின் தேவை தம் தேவையினால் அதிலும் தான் கூறி தம் விபாடுகளை அவர்களுக்காக ஒதுக்கி வைத்திருந்தவையையும் தமக்கு ஆகுமாக்கப்பட்டிருந்த உடனியை மற்றவர்களுக்கு

வழங்கியவையுமீ பற்றியே அத்நீரூ கங்கைகள் செழுந்தீர்
 வலுநின்றன. அவர்களைக் கவிவிர பாவுமுல் லிசுழந்து
 சிடவில்களை கன்றது அணர்ந்துகூடுத் தெரியாது. அந்நீரோ
 இவ்வறு விசையமுறு இவ்வறு இவ்வறுகூடுத்
 கட்டகாவிடவாம் இவ்வறு களிவாய் கற்கையகங்கு பரிய
 விருமயிய அவர்கல் நயம் ஏற்றவழிப் பாய்ப்பு நுழந்த பிபாநிலை
 தமியிடம் இவ்வறுவற்றை மந்தவர்களுக்கு வழங்கினார்கள்
 இவ்வறுவல் அந்நீரூய கவிவைய அவர்களுக்கு வழங்கினார்கள்.
 எனவே உலகினது ஆட்சிபவர்களுக்கு ஆதாரமாக
 இந்நீருவ்வறுவர்களை மேற்பெரிய கார்ப்புவது எந்நிலைவையினும்
 பொருந்தாது. ஏனெனில் இவ்வறுவலின் அருட் கிரகாடகளை
 மக்கள் அனுபவிக்காதிருக்குமாறுசெய்யவே தேர்கள்
 முனைநின்றீர்கள்" என இமாம் அவர்கள் அக்கூட்டத்தினரை
 நோக்கிக் கூறினார்கள்.

16. அலியும் ஆலிமுமீ

அல் (நுழி) ஆமல் யுத்தமீ முடிந்த பின் பவ்வாவுக்கு
 வந்தார்கள். அகிலே நுநாள் தனது வயாபாடுகளில் நுநவயான
 அலாதுபினு வியமத் ஊரினி அவர்களைபுபார்க்கக் கிண்புளிகள்.
 அந்த மனிதர் தனக்கு யுரியதொரு விட்டை அணமத்திறந்தார்.
 அந்த விட்டைக்கண்டதும் அல் (நுழி) இப்பெரிய விருட்டைக்கு
 இந்நீரூவகத்தில் எதற்காக. நீரே மறுமைவில் பெரிய விட்டை
 அண்டய வேண்டியவர்க இடுக்கின்றீர். இத்தவிடு.
 நீர்விரும்பினால் மறுமைவில் பெரிய விட்டை அணமத்திறந்தும்.
 உய்யடியாயின் நீர் உடைய இந்நீர்ப்பெரிய விட்டை விருந்தினரை
 உய்க்கப்பீராக அணமத்தகலை கூதரிப்பீராக. இந்நீர் விட்டை
 முன்புமீதளின் உரிமையைப் பெறுவீராக, தியாயம் வழங்கும்
 வாய்ப்பை இவ்வு ஏற்படுத்துவீராக" என்றார்கள்.

உடனே அலாதுபினு கலியாத் ஊரினில் " கிண்பாடுகளின்
 தலைவரே, நாள் என்னு சகோதரர் ஆலிமையிப் பற்றி உங்கலிடம்
 முறையிடுகின்றேன்" என்றார்கள்.

"என்ன முறைப்பாடு" என அல் (நுழி) அவர்கள் கேட்க.

"அவர் உலகை வெறுத்து பழைய உலககள்ளயே
 அணிநின்றார். எல்லோரும் விட்டுவிடகி ஒதுங்கி வாழ்கிறார்"
 என அலாதுபினு ஸியாத் ஊரினி கூறினார்கள்.

"அவரை அழைத்து வரும்படி" அல் (நுழி) வேண்டினார்கள்.
 ஆலிமீ வந்ததும் அல் (நுழி) அவரை நோக்கி,

"உயிருள்ளவொரு மைத்தான் உய்து நுநவைய சடுக்கூச் சென்று
 கிட்டான். ஏன் மனைவிமக்கள் மீது கருணைகூட்டாது
 இடுக்கின்றீர். இவ்வறுவல் வழங்கிய அருட்கிரகாடகளை விட்டும்
 நதுங்கி வாழ்கின்றீர்" என வியவினார்கள். அதற்கு ஆலிமீ

அவர்களை 'தமிழகவழிகளில் தனையே நீங்கலும்' ஏன் எனப்
 'பொய்யே இருக்கின்றீர்கள். உங்களை நீங்கவே பிரதீபிட்டுத்
 வாழ்க்கைகளை உங்களுக்கிடிக் கொள்ளுகீர்கள். 'மெய்யையான
 உடைதவள் திரிவிடமில்லை' என்பவரின் உணர்வுகள் சம்பந்தி
 வறியவை. இது பொய்யே காணும் செயல்களே நீங்கள்
 'செய்வும் பாங்கு வந்தீயேயும்' என்றார்கள்.

இவர்களைப் பட்ட அளி முழு "உயிருக்கிடிக் தவறாவது
 வாழ் உபயோகம் விதிநிர்ணயங்கள் உன் இருக்கும் நினைவின்
 நீங்கள் இவ்வை. தான் அசைவத்தின் தனையான திரிவிடிக்பேறல்.
 ஆட்சியாளரின் கடமை கோராதது. இவ்வயல் ஆட்சியாளர்கள்
 நீதியாளர்களாக, சமூகத்தில் கிடைக்கக்கூடியவர்களை உறுதி
 கையாண்டவர்களை காணும் செயல்களையும் உயிருக்கிடிக்
 ஆட்சியாளர்களுக்கும் வசதிகள். அப்போதுதான் உயிருக்கின்
 சிந்தாமைய கண்கிட்டு கொடுக்க முடியும் எனவே எனது
 விடையிலே, உயிருக்கிடிக் கோர" என்றார்கள்.

பின் ஆய்வு அவர்கள் அளி முழு அவர்களின் ஆட்சியின்
 சிந்தாமைய என்னி அசையிடுகிறார்கள்.

17. எழையின் அச்சம்

ஒரு நேரத்தில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது
 பிராந்திராடன் உட்கார்ந்து அரவணவிக் கொள்வருகிறார்கள்.

அவ்வளவு வறுமையில் வாடியும் ஒன்று சிக்கு வந்தார்.
 அப்போது உடைய மனநிலை நீக்கலையான அளவு ஆயுட உட
 அவரிடம் இருக்கவில்லை.

நபிகளாருக்கு அநுகில் செல்வந்தர் ஒருவரும் அயர்ந்திருந்தார்.
 எழையின் அளவு நிர்வாகம் நீக்கல்களைக் கண்ட அவர் தனது
 ஆண்டளவுக் கட்டம் இருக்கிய பிடித்துக் கொள்ளுமா.

ஆனால், தனது செயல்களையும் நபி (ஸல்) அவர்கள் உயிரிணை
 கொண்டு தானிருப்பார்கள் என்பதை அவர் காணவில்லை.

"என்ன அளவு வறுமை உயிரில் பட்டுவருகிறது
 அஞ்சிய ஆண்டளவுக் கருட்டும் கொண்டுள்ளீர்கள்" என்று
 அவரிடம் வினவினார்கள் அன்னாடி நபி.

"இல்லை, அல்லாஹ்வின் தூதரே" ஏவறம் சிறிது
 பதட்டத்தோடு.

"அப்படி ஏன் என்று, உங்கள் செல்வநிலை அவரிடமும்
 உயிரிடமும் என்று அஞ்சினீர்களா"

"இல்லை"

"இல்லையெனில் ஏன் அப்படி பிச்சிடுகீர்கள்"

"அல்லாஹ்வின் தூதரே என்கை ஒரு கையதிரை
 முடியுமெனில், நல்ல விடயத்தைக் கண்டதற்கும் கிட்டவந்த
 நல்லவையாகவும் எனக்குக் காட்டுகிறால்".

என்று சொல்லிச் சுவர்.

"நான் எனது தாயை வந்து சேர்வதில் தாமதமாகியதில் தயவுசெய்து கருணை காட்டுவாயாக எனது செவ்வகத்தில் பதினாறு அங்குலங்களை கொடுத்தாவிடுகிறேன்" என்றார்.

அதனை நீதிமன்றத்திலிருந்து கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டார்.

"வேண்டாம்" என்று மறுத்தார் அவர்.

இந்தப் பதினாறு அங்குலங்களைக் கொண்டு ஆசிரியருக்கு செவ்வகம், சர்க்கரை மணிகளையும் கொடுத்தான் வீணர்.

"உங்களுடம் வந்த அந்த உபயோகத்தை என்னிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்து அங்குகிறேன்" என்று பதிலளித்தார் அந்த உபயோகம்.

18. மாலிக் அல் - அஷ்தரின் மன்னிப்பு

இயற்கையிலேயே திரண்ட உடலும் உயர்ந்த தோற்றமும் கொண்ட மாலிக் அல் - அஷ்தர், வெண்ணிறத் தலைப்பாசையும் நீண்ட ஜாய்பாவும் அணிந்து மேலும் கம்பீரமாகத் தோற்றமளித்தார். முகத்திலும் உடம்பின் ஏனைய பகுதிகளிலும் காணப்பட்ட நோய் வடுக்கள் அவர் ஒரு பரிசுரவி என்பதை பறைசாற்றிக் கொண்டிருந்தன.

அவர் ஒருநாள் சந்தடிமிக்க கயரலின் கடைலித்துடாக நடந்து சென்று கொண்டிருந்தார். அவரது அசாதாரண தோற்றத்தையும் வித்தியாசமான உடலையும் கண்ட ஒரு வியாபாரி அவரைப் பற்றி கிண்டலாகவும் கேலியாகவும் ஏதேதோ சொல்லி நகைத்தான். அந்த நேரம் கையையும் காதிவ் வாங்கிக் கொள்ளாது விளையாட அவ்விடத்தைக் கடந்து சென்றார்.

"யாரை நீ கிண்டல் செய்தாய் என்று தெரியுமா?" கடைக்காரனிடம் வினவினார் ஒருவர்.

"ஆபிரம் பேர் இந்த வழியால் போவான்கள். வருவான்கள். யார் என்று யாருக்குத் தெரியும்?" வியாபாரி சொன்னான்.

"அவர்தான் மாலிக் அல் - அஷ்தர். கலீபா அலி (ரலி) அவர்களது நெருங்கிய சகா. அவரது படைத் தளபதியும் கூட" என விளக்கினார் வந்தவர்.

"பெயரைக் கேட்டாலே எதிரிகளாற்றங்குகின்ற அந்த அஷ்தர். இவர்? உண்மையாகவா?" வியாபாரி கலக்கத்தோடும் திடுக்கத் தோடும் வினவினான்.

“சந்தித்தவமீசேழி ஆவரோதான்”

வியாபாரிகளோ விவன் செய்கதிகன்று புரியலில்லை. அந்தர்
கிசன்று வழியாக வினாந்து ஓடி வாய்க்க செய்துவிட்ட சுவையுக்கு
மன்னிப்புக் கேட்டா. வேண்டும் என அளன், மனம் பதறியது.

முதலில் ஆவர்கள் நான் தீர்தொன்றில் தொடுது
கொண்டிருப்பதைக் கண்ட வியாபாரி அவர் வரூர் வரை
புலவியில் காத்து நின்றான். விவாசியை வந்ததும் வாரததுமாக
ஆவரின் கால்களிலே விழ்ந்தான்.

“நான் தான் வய்கவனம் பரிசெடுத்துக் கண்டல் செல் தேவ்
என்னால் ஏற்பட்ட சுவைந் தனய கூர்ந்து மன்னித்து விடுங்கல்”
என்று மன்றாடிவான் வியாபாரி.

“கவனவப்படைதே. நான் நன்றிநில் நுகழ்ந்ததே உன்னை
மன்னித்து விடுவாறு அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்கத்தான்” என்று
அமைதியாகச் சொன்னார் அந்நொகன்.

19. இமாம் கஸ்ஸாலியும் வழிப்பறிக் கோள்ளையர்களும்

மீம் ஹர்நாண்டின் “நைஹூபூர்” அறிவில் உயர் தலைநக
கெளகி கணிக்கப்பட்டது. அறிவவத் தேறும் மாணவர்கள் அந்தக்
காலத்தில் கற்பதற்காக நைஹூபூருக்குச் செல்வது வழக்கம்.

தூவ் வரசியான இமாம் கஸ்ஸாலி அவர்கள் கிரந்த
இஸ்லாமிய அறிஞர் ஆவார். கஸ்ஸாலியும் நைஹூபூருக்குச்
சென்று பல ஆண்டுகளாக முதுமையிபற்றி அறிஞர்களின் மத்தியில்
உயர் போதனைகளைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

தாக்கற்றவைகளை மறக்காமல் இருப்பதற்காகத் தேடி வகஸ்ஸால்
செல்வங்கள் அனைத்தையும் ஸுவியடியமரக்கித் தொகுத்துக்
கொண்டார்கள். ஆண்டாண்டு காலமாகத் தாம் பிரயாசப்பட்ட
தேடிய கல்விக் செல்வத்தை உயிரினாரும் மேலாக மதித்துவந்தார்.

பல ஆண்டுகளுக்கும் பின் பள்ளி சொந்த ஊருக்குத் திரும்ப
வேண்டியிருந்ததால், தொகுத்தவை அனைத்தையும் ஒரு
சீலைப்பையில் பாதுகாப்பாகக் கட்டி எடுத்துக் கொண்டு
பிரயாணிகள் கூட்டத்துடன் சென்றார்கள்.

கெஸ்ஸால் வழியில் பிரயாணிகள் கூட்டம் கொள்ளையர்களால்
வழிமறிக்கப்பட்டு கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. கொள்ளையர்கள்
இமாம் கஸ்ஸாலியிடம் சென்று சகல இபாடுகளையும்
கொள்ளையடிக்க முயன்றபோது, “என்னிடம் உள்ள எல்லாப்

பொருட்களையும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் இந்த சீலையின்படியில் உள்ளதைத் தந்துவிடுங்கள்" எனக் கொஞ்சினார்கள். இடமும் கல்லாவி எவ்வளவே, கொஞ்சியும் கொள்ளையர்கள் கேட்கவில்லை. இதில் நிச்சயமாக எிலைகூடிய பொருட்கள் இருக்கவேண்டுமெனக் கருதிய கொள்ளையர்கள் மூட்டையைப் பிரித்துப் பார்த்தனர். அதனுள் பலமுய கடத்தானிகள் நிறைந்து காணப்பட்டன.

உட்புற கொள்ளையர்கள், "இவைகள் என்ன? எதற்காக இத்தனை கடத்தானிகளையும் கொண்டு செல்கின்றீர்கள்?" எனக் கேட்டனர்.

கல்லாவி அவர்கள், "எதுவாக இருந்தாலும் இவைகளால் உங்களுக்குப் பிரயோசனம் ஏற்படப் போவதில்லை. ஆனால் எனக்குப் பிரயோசனம் இருக்கின்றது" என்றார்கள். "உமக்கு இவைகளால் என்ன பிரயோசனம் இருக்கின்றது?" எனக் கொள்ளையர்கள் கேட்டனர்.

அதற்கு இடமும் கல்லாவி அவர்கள் "இவைவாவதும் நான் பற்பல ஆண்டுகளாகத் தேடிச் சேகரித்த அறிவுக் களஞ்சியங்கள். இவற்றை என்னிடமிருந்து கொள்ளையடித்தீர்களாயின் நான் தேடியவை அழிந்து பல ஆண்டுகளாகப் பட்ட கற்படங்கள் பிரயோசனமற்றும் போய்விடும்" என்றார்கள்.

"உன்னையாகவே நீர் தேடிச் செல்லவர்கள் இவைகள் தானா?" எனக் கொள்ளையர்கள் கேட்டனர். இடமும் கல்லாவி அவர்கள் "ஆம்" என்றார்கள்.

"அறிவு கொள்ளையிடப்படக் கூடிய பொருளாக இருந்தால் அது அறிவு இல்லா இடில் நீர் உமது நிலைமை சற்றுச் சிந்தித்துப் பாரும்" என்று கொள்ளையர்கள் கூறினார்கள்.

கொள்ளையர்களின் இக்கூற்று இடமும் கல்லாவிடின் உணர்வில் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. சிந்திக்கத் தொடங்கினார்கள். அக்கூற்றின் உண்மை நிலையை அறிந்து கொண்டார்கள். "இனிப்பிள்ளைபோல் ஆசிரியர் கொல்வதைக் கேட்டு அவற்றை

எழுதிவைப்பது பிழையாவதாகும். ஆயின செய்து பிரயோசனமானதிடயங்களை மூன்றாயில் பதித்துக் கொண்டால், தாம் பெற்ற அறிவை எல்லாம் கொள்ளையிடமேயாகும்" என்பதனை உணர்ந்து அதன்படி நடந்து சிறந்த ஆயுதமாய் பெற்றார்.

"எனது சிந்தனை வாழ்க்கையின் வழிசாட்டிகளில் சிலர்க வளங்களை ஐயு வழியற்றிக் கொள்ளக்கூடாதுமென்று கேட்டீர்கள்" எனக் கல்லாவி கூறினார்.

20. அவசரமாகத் தேவையானது

அறிஞர் இபுனு கலீலா அவர்கள் ஆரம்பத்தில் தேவையான அறிவுகளைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். இரண்டையேயே விட்டுவிட்டு, இயற்கை விஞ்ஞானம், உடற்கூறு சாஸ்திரம், மொழிக் கருவிகள் போன்றவற்றில் சிறப்பிற்று விளங்கினார்கள்.

படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் தந்தை அவர்களுக்குப் படித்துக் கொடுப்பதற்காக ஒரு புத்தக வாய்ந்த அறிஞர் வந்தார். அவர்தான் இபுனு மிஸ்க் சவலி என்ற மகான்.

இபுனு கலீலா அவர்கள், ஒரு உருவப்படத்தை தாக்கி அவர் முன்னிலையில் போட்டு "இதன் மேற்பாப்பின் பரப்பளவைக் கிடைத்துக்கொள்" என்று வினாதினாடுத்தார் அவர்செய்யாக.

"உனக்கு இப்போது இதன் பயிப்பளவு முக்கியமல்ல. முதலில் உனது பண்புகளைச் சீர்படுத்திக் கொள்" என்று உபதேசித்து அவ்வாக்குப்பாடுகின்றபொழுது ஒரு நூலையும் கொடுத்தார் மகான் இபுனு மிஸ்க் சவலி.

பிற்காலத்தில் அறிஞர் இபுனு கலீலா அவர்கள் சிறந்த குணசீலராக மரியாதைக்கு இக்கம்பலம் காரணமாய் ஆனவருக்கு.

21. துறவியின் ஆலோசனை

கோல்டசாலு வெயிலின் குடு உச்சக் கட்டத்தை அடைந்திருந்தது. இந்த நிலையில் தன்னை ஒரு துறவியை அழைத்துக்கொண்டு, முஹம்மத் இப்னு முன்சூர் என்பவர் மதினாவிற்கு வெளியே வந்தார். வரும்போது அவரது பார்வை முறுக்கேறிய உடற்கட்டுள்ள ஒரு மனிதரின் மீது பட்டது. அந்த மனிதர் தனது வயலுக்கு நீர்பாய்ச்சுவதற்காக தனது அயலவர்களுடன் சென்று கொண்டிருந்தார்.

"இந்தக் குடான வெயிலில் உலக வாழ்க்கையின் பின்னால் சென்று கொண்டிருக்கும் இந்த மனிதர் யார்?" என்று அறிய தனக்குள் சிந்தித்தபடி அந்த மனிதரை அணுகினார். துறவியே, யெரும் ஆச்சரியம் ஏற்பட்டது. அந்த மனிதர் வேறு யாரும்ல்ல அளி இப்னு ஹுலுவாவின் மகன் முஹம்மத் (இமாம் பாக்கிர) ஆகும் என்பதனை உணர்ந்தார்.

"இந்த கௌரவமான மனிதர் ஏன் உலக வாழ்க்கையை தயி உழைப்பிற்குப் பின்னால் சென்று கொண்டிருக்க வேண்டும். அவருக்குப் பத்திமதி கூறிக் திருத்த வேண்டியது எனக்கு அவசியமாகவில்லை" என்று துறவி முடிவு செய்தார்.

துறவி இமாம் பாக்கிரர் தெருக்கி ஸலாம் கூறினார். தனது வயலில் நீர்பாய்ச்சிக் கொண்டிருந்த அந்த மனிதர், முக்கத்தினாரிய நிலையில் வியர்வை சிந்தியவராக வலகாத்திற்குப் பதில் ஸலாம்

கூறினார்.

பின் துறவி. "உங்களைப் போன்ற கௌரவமிக்கவர்கள் உங்க
வாழ்வின் உதவியின்றி உங்களை வெளியே வந்து பாடுபடுவது
பொருத்தமானதா? வெப்பம் மிகவும் மோசமாக உள்ளது. நீங்கள்
சிரமத்தை அனுபவிக்கின்றீர்கள். மரணம் எப்போது வரும் என்று
யாருக்கும் தெரியாது. சிலவேளை இப்போது மரணம் வரலாம்.
அல்லாஹ் பாதுகாக்க வேண்டும். இப்படியான நிலையில் நீங்கள்
மரணித்தால் உங்களது மறுமை என்னவாகும். நீங்கள் செய்யும்
இந்தவேலை உங்களுக்குப் பொருத்தமானதே இல்லை" எனக்
கூறினார்.

இதற்கு இமாம் பாக்கிர் அவர்கள் பக்கத்து மதிலில் சாய்ந்து
கொண்டு "நான் இந்த நிலையில் மரணித்தால் வனத்தில் இருந்து
எனது கடமையை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருந்தவனாக இந்த
உலகை விட்டு நிம்மதியாகப் பிரிவேன். என்னின் செய்யும்
தொழிலும் இறைவன்க்கடமே. தியானத்திலும், தொழுதலும்
பிரார்த்தனை செய்வதும் தான் வணக்கம் என்று நீங்கள்
நினைக்கின்றீர்கள். எனக்கும் வாழ்க்கைச் செலவு இருக்கின்றது.
ஒவ்வொருவரும் சிரமப்பட்டு உலக வாழ்க்கைக்காக
உழைக்காவிட்டால் உம்மையே போன்றவரிடம் கைவேந்த
வேண்டிய நிலை ஏற்படும். உழைப்பதா? கைவேந்துவதா? விதம்பு
பாவம் செய்து கொண்டிருக்கும் போதே மாணத்திற்கு
அஞ்சவேண்டும். இறைவனுக்கு அடிபணிந்து கொண்டிருக்கும்
போது மற்றவர்களுக்கு பாவமில்லாமல் எனது கடமையை நானே
செய்து உணவு தேடிச் சேர்வது கூடாதா? எனவே நான்
மரணித்தபின்பற்றிக் கவலைப்படப் போவதில்லை" எனக்
கூறினார்கள்.

அதிர்ச்சியடைந்த துறவி. "நான் துறவி செய்து விட்டேன்-
மற்றவர்களுக்குப் புத்தி செய்வ வேண்டும் என நினைத்து நானே
தவறான வழியில் போய் விட்டேன். மற்றோரின் ஆலோசனை
தளுக்கு அவசியம் தேவை" என்பதனை உணர்ந்து கலங்கி வெட்கித்
தலை குனிந்தார்.

22. கல்பாவின் உல்லாச சபையில்

முதலத்தில் என்பவர் அலமாரியின்களின் கர்வம் வெளியட
யன்வாகவிலிஎழிஎனார். நுயமக்கள் ஆத்மீசா நிபாச இமாம் ஊர்பு
அவர்களின் பக்கம் உங்கற் கவனத்தைச் செலுத்தினார்கள்.
இச்செய்வை முன்னர் முதல்கிணக்கு பெரிதும் கவனத்தோடு
உண்டாக்கியார்.

"இமாம் ஹாதி (அவ்) இன்னு முஹம்மது தவக்கு களிமா" 1
பாட்டு செய்யும் எண்ணத்துடன் இருக்கலாம் என்றும். ஆயுறியகமா
புயர்ச் சம்மதமான கமீகங்கள் அவரது இல்லத்தில் இருக்கலாம்
என்றுமி" சந்தேகம் கொண்டார். இதுமால் மன்னார் முதல்கிணில்
நுறநாள் நூல்களின் மின் சலிசலாநூல் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்
போது, எல்லிதமான் முன்னறிவி தேறுயின்ரி தன் பண்டினை
இமாம் ஹாதி அவர்களின் இவ்வகையை விடீசாநிப்பதற்காகவும்
இமாமமத் தன்னிடம் அளித்தவறுவதற்காகவும் அனுப்ப
வைத்தார்.

"பண்டினைர் இமாமின் இல்லத்தை அடைந்து எங்கும் செல்ல
செய்தனர். அங்கே இமாம் அவர்கள்தம் விரிப்புகளை ஒரு பக்கம்
ஒதுக்கி விட்டுக் கல்பில் அமர்ந்தவண்ணம் இறைவனைத்

இயானித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் பலபயினை கண்டனர்.

புரட்சிக்கூறிய ஆராதகர்களோ, வேறு ஏதும் தண்டப் பியாருட்களையே அங்கு காணப்பட்டார்களென்பதை மீட்டி இமாம் ஹாதினைய மன்னரின் சபைக்கு அனுப்பினார். இமாம் மக்யூர் முதலாக்கிலின் சபையில் நுழையும்போது மன்னர் பேரவைகளின் மூலம் உலகநிலையில் இருந்தார். மன்னர் இமாம் மக்யூரையே கண்டார். தனக்கருகில் வந்து அமரும்படி கூட்டினாரிடமார். மீட்டியவற்றையாவும் ஹாதினும் அப்படியே செய்தார்கள். மன்னர் முதலாக்கிலை தனது மதுக்கிண்ணத்தை இமாம்மீட்டி நீட்டினார். இமாம் அவர்கள் கொடுப்பதன் அம்மதுக்கிண்ணத்தை வாங்கி மதுக்குவிட்டார்கள்.

"இறைவா ஒருபோதும் மது எடுத்துக்கொள்ளும் தகையினும் இசைந்து காய்ப்பாற்றுவாயாக" என இமாம் ஹாதி பிரார்க்கித்தார்கள்.

மக்யூர் இமாமின் பறப்பை எற்றுக்கொண்டு. "அப்படியாவின் நீர் ஒரு கவிதை பாட வேண்டும்" உமது கவிதையால் நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும்" என்றார்.

அதற்கு இமாம் அவர்கள், "நான் உண்டாமயில் கவிதையை, கவிதைகளின் கவிதைகள் சிலவற்றை மன்னர் செய்து எவற்றையினும்" என்றார்கள்.

உட்கள் மன்னர் "வேறு வழியில்லை. நீர் ரிசையை கவிதை பாடி பேசுவா வேண்டும்" என்றார்.

செய்வதற்கு இமாம் அவர்கள் கவிதையை பின்வரும் முறையில் பாடிமுடித்தார்.

"தங்களுக்காகப் பெரும் பரிசைகளை அளபுத்தார்கள். பாதுகாப்பிற்காக ஆகதப்படைகளை எவற்றிலிருந்தார்கள். ஆனால் யாருடைய அவர்களை மாணத்தினிந்தது சம்பந்தத்தில்லை. முடிவில் அவர்கள் அரண்மனைவிருந்து ஆற்றினால் அடக்கல் தவங்களுக்குள் தள்ளப்பட்டார்கள்" என்பதாகும்.

மேலும் இமாம் அவர்கள் சபையில் உள்வாங்குகளை நோக்கி,

"அந்த அழகான மானிக்கைகள் எங்கே இன்று விட்டன? கொளவங்கள் எப்படி அற்றுப் போயின. காவத்துடன் இருந்த முகங்கள் எங்கே? ஏன் அலைமக்கலின் பார்வையில் இருந்து மறைந்து போயின. அடக்கல்தலங்கள் அவர்களுக்கு முடிவை அறிவித்து விட்டன இப்போது மக்கள் அதன்மேல் நடந்து செல்கிறார்கள்.

நீண்ட காலம் அவர்கள் உலகக் கண்டு உண்டு மகிழ்ந்தார்கள். ஆனால் இன்று அவர்கள் பூமிக்கு உணவாகிவிட்டார்கள்." என ஆவேசத்துடன் சபையிட்டார்கள்.

இமாமின் இச்சத்தம் மன்னர் உட்பட சகலரும் உணர்வுகளையும் ஊடுறுவிச் சென்றது. மதுக் கிண்ணங்கள் விழுந்து சிதறின, உலகமும் குலைந்தது. மன்னர் முதலாக்கிலை தனது மதுக்கிண்ணத்தை ஒங்கி நிலத்தில் எறிந்தார். அப்படி கண்களிலிருந்து கண்ணீர் தாரதாரையாகப் பெயர்ந்தது. இதனால் மன்னரின் உலகை சபை காவத்தையிட்டும் உண்டாமயை ஒலியைக் கண்டது.

23. பெருநாள் தொழுகை

புத்திக் கூர்மை வாய்ந்த அம்பாலியக் கலீபாக்களில் ஒருவர் மாமூன். அவர் தனது சகோதரரான முஹம்மது அமீனுடன் யோரிட்டு அவரைத் தோற்கடித்து அழித்தொழிந்துவிட்டு இஸ்லாமிய ஆட்சியின் கீழ் இருந்த அனைத்து பிரதேசங்களிலும் தனது ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தினார். அக்காலத்தில் மறு எண்ண இடம் குறாஷானில் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. இம்மறு என்று இடத்துக்கு கலீபா மாமூன் வந்தார். அவர் மதீனாவில் வாய்ந்த இமாமாகிய இமாம் ரீஸா அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். ஆக்கத்தின் மூலம் இமாம் ரீஸா அவர்களை மறுவுக்கு வருவாய்க் கலீபா மாமூன் அழைப்பு விடுத்தார். எனினும் அங்கு செல்ல விரும்பாத இமாம் ரீஸா அவர்கள் சில காரணங்களைச் சுட்டித் தயம் அங்கு வர முடியாமைக்காக மாமூனிடம் மன்னிப்புக் கேட்டு நின்றார். எனினும் மாமூன் விட்டபாயல்லை. ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கைதங்களை எழுதி இமாம் ரீஸா அவர்களை மறுவுக்கு வருவாய்க் நச்சரித்த வண்ணமே இருந்தார். கலீபா மாமூன் தன்னை அழைப்பதைக்கு போதும் விட்டுவிடப் போவதில்லை என்பதனை இமாம்வர்கள் உணர்ந்தார்கள்.

இறுதியில் இமாம் ரீஸா அவர்களும் மறுவை வந்தடைந்தார்கள். மாமூன் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு இமாம் அவர்களை வேண்டி நின்றார். இமாம்வர்கள் ஆரம்பத்தில் இருந்தே மாமூனின் நடவடிக்கைகள் பற்றி அறிந்திருந்தமையால் மாமூனின் அவ்வேண்டுகோளில் நூற்றுக்கு நூறு வீதம் தந்திரமும் சிறுமும் இருப்பதை உணர்ந்து

அதனை ஏற்றுக் கொள்வ மறுத்து விட்டார்கள்.

மாமூர் இரண்டு மாதங்களுக்கான பணவந்திப்படுத்துவாயி. இமாம் ரீஸா அதனை ஏற்க மறுப்பதுமான இழுபறி நிலை தொடர்ந்து நிகழ்ந்தது.

தனது ஆய்வாசனத்தை இமாம் ரீஸா அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை என்பதனைக் கண்ட மாமூன் குறைந்த பட்சம் மகத் தலைவர் பொறுப்பையாவது ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு இமாம் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டார். இறுதியில் மாமூனின் நச்சரிப்பைப் பொறுக்க முடியாத இமாம்வர்கள் தனது நடவடிக்கைகளில் மாமூன் எந்த விதத்திலும் தலையிடுவதில்லை என்ற ஒப்பந்தத்தில் சீழ் இடப்பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்.

பின்னர் மாமூன் தனது ஆதிக்கத்தில் கீழ் இருந்த நகரங்களுக்கு செல்வாய் கடிதங்களை அனுப்பி இமாம் ரீஸா அவர்களைப் பெயரால் கத்தியப்பிரமணம் செய்து கொள்ளுமாறு அந்நகர்களில் வாழ்ந்த மக்களை வேண்டி நின்றார். அத்தோடு பிரச்சார மேடைகளிலும் இமாம் அவர்களைப் பெயரில் பிரச்சாரங்களை நிகழ்த்தினார்.

இது இவ்வாறிருக்க ஊஜாப்ப பெருநாள் இரண்டிற் கொண்டிருந்தது. இவ்வேளையில் மாமூன் தனது துறவிய ஒருவரை இமாம் அவர்களிடம் அனுப்பி இம்முறை பெருநாள் தொழுகையை மக்களுடன் சேர்ந்து தொழமாறு இமாம்வை வேண்டிக் கொண்டார். அப்போது தான் மக்களுக்கு உட்கொண்ட பணியில் அதிக தம்பிக்கை ஏற்படும் எனக் காரணம் கூறினார். எனினும் இமாம் அவர்கள், "சட்டப்படி என்று எந்தவிவாரு விடயத்திலும் தலையிடுவதில்லை என நீங்கள் ஐய்ப்பீர்தம் செய்துள்ளீர்கள். எனவே இவ்விடயத்தில் என்னன் மனவிக் வேண்டும்" என அறிவித்தார்கள்.

இவ்வாறு அறிவித்திருந்த போதிலும் மாமூன், "நீங்கள் மக்களுடன் சேர்ந்து தொழச் செல்லதால் உங்களது மகத் தலைவர் பதவி பூரணமாக உறுதிப்படுத்தப்படும்" என வலியுறுத்தி நின்றார். மாமூனின் வற்புறுத்தல் அதிகரித்துக் கொண்டு வந்தபோது

“கண்ணன் எனது பாலகையில் விட்டுவிடுவதே சிறந்தது” என மாரபுலனுக்கு அறிவித்து நின்றார்கள். அதன் பின்னரும் மாரபுலனின் கற்புபலத்தால் வெடயத்தையும் அடிகாக்கலாய்வால், “நான் அவசியம் போகவேண்டுமாயிருந்தால் இந்நகரத்தொழுக்கவாய் நபிகள் நாயகர் (ஸல்) அவர்களும் அலி (ரலி) அவர்களும் நிகழவேற்றிய பின்னறியேவியே நிகழவேற்றுவேன்” என இராமர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

உடனே மாரபுலன் “நீங்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளுவாய், அதற்காவது பூணை உரிமை உங்களுக்கு உள்ளது” எனக் கூறிவிட்டார்.

பெருநாள் தினம் அதிகாலைவழியேயே படைத்தலைபுகன்றார். பிடிக்கலும், கொள்கலும் குடியேறல்களும், என்னையும்க்கலும் வழக்கம் போல் தாம் முன்னர் கடைப்பிடித்து வந்த வழக்க வழக்கங்களுக்கேற்ப அபகரி உடைகளால் தம்மை அலங்கரித்துக்கொண்டு அமரபுலனிடம் குதிசாசனின் பிதேழி இமாம் அவர்களின் வீட்டின் பின்முற்றில் இமாம் அவர்களின் வாருகைக்காகக் காத்து நின்றார்கள். ஊழையும்க்கன்றி இமாம் அவர்களின் வாருகையை எதிர்ப்போக்கித் தத்தமது வீதிகளால் அலங்கரித்தனர். மேலும் சிலர் இமாம் அவர்களைக் கண்ணால் காணவேண்டும் என்ற அவசனில் தமது விடுகலில் மேல்பாடிகளில் ஏறி நின்று இமாம் அவர்களது வாருகைக்காகக் காத்து நின்றனர் என்கோரும். “ஏப்போது இமாம் அவர்களை விட்டுக்கிட்டு திறக்கப்படும்” என்று அவர்களது காத்திருந்தனர், மறுபுறம் டீட்டிவள்ளினே இமாம் ரீலா அவர்கள் தான் மாறும் அவர்களுக்கு அறிவித்ததற்கு ஏற்ப நபிகள் நாயகர் (ஸல்) அவர்களும் அலி (ரலி) அவர்களும் பெருநாள் தொழுக்க நடத்தியதற்கையே தொழுக்கைய நடத்துவதற்காக ஆயத்தமாகிச் கொண்டிருந்தார்கள். (இம்முறை கலீபாக்களின் முறைக்கு மாறாமல் தகாவே இந்நகரம்) இமாம் அவர்கள் அதிகாலைவழியே குளித்துவிட்டு தலையிடுகையை அணிந்து மற்றுமொரு துணியால் தலையை மூடிச் கொண்டு வெறுக்காலுடன் நின்று கொண்டு தன்னைச் சாந்திவாசனை

நோக்கி, “நீங்கள் இவ்வாறே தயாராகுங்கள்” என அறிவித்தார்கள். பின்னர், பூணிடப்பட்ட தலையிடுகையையும் (அலா) விட்டுக் கொண்டு தம்மைச் சேர்ந்தவர்களுடன் விட்டுக் கொடுக்கவே வந்தார்கள். இவ்வாறிய வழக்கப்படி, “அல்வாஹு அக்பர்” “அல்வாஹு அக்பர்” என அவர்கள் தக்கீர் முழக்கம் செய்தார்கள். குழுமியிருந்தவர்களும் இதே முறக்கத்தைச் செய்தார்கள், “தக்கீர் முழக்கம் வானை முட்டும் அளவுக்கு உம்பிரமாக இருந்தது.

இமாம் ரீலா அவர்கள் தலையிடுகை முன்னால் நின்று,

“அல்வாஹு அக்பர் அல்வாஹு அக்பர்
இலா மர் ஹதாவா அல்வாஹு அக்பர்
அலா மாரய்காவா ...”

என உத்துக் கூறினார்கள். குழுமி நின்று அனைவரும் உத்திரத்தில் மீண்டும் மீண்டும் அதனைக் கூறினர். அப்போது அனைவரும் உணர்ச்சி மேலிட்டால் கண்ணீர் விட்டமுதலும், அனைவரது உணர்வுகளும் உச்சக்கட்டத்தை எய்தின. மதத்தலைவர் இமாம் ரீலா அவர்கள் ஆடம்பரமான ஆடை அணிகலன்களுடன் தொழுக்கக்காக வருவார் என குதிரைகளில் மீது அமர்ந்திருந்த இராணுவத் தலைவர்கள் எண்ணியிருந்தார்கள். ஆனால், இமாம் அவர்கள் சாதாரண உடையில் வெறுக்காலுடன் கால்நடையாக இறைவன் மீது மாத்திரம் தலையிடுகை செய்துள்ளாராக வெளியே வருவதைக் கண்டதும் அது அவர்களுக்குப் போராச்சியத்தை அளித்தது. இமாம் அவர்களது தக்கீர் முழக்கம் இவ்விராணுவத் தலைவர்களுக்கு, அவர்களை அவர்களுது குதிரைகளில் இருந்து கீழே தள்ளி விடுவது போன்ற உணர்வை வழங்கியது. அவர்களது பார்வைகள் கீழ் நோக்கிச் சென்றன. எவ்வளவு அவசரமாக தமது பாதணிகளைக் கழற்ற முடியுமோ அவ்வளவுக்கு அவர்கள் மற்றவர்களை விடவும் அதிக உடனடிக்கள எணவும் கருதினர்.

வெகு நேரம் பிசல்வவில்லை, முழு மறா நகரமும் உணர்ச்சி மேலிட்டால் ஒவ்வொரு அறத் தொட்டியும் இமாம் அவர்கள் நுய்வொரு பத்து ஏட்டின் பின்னரும் தரித்து கின்று நான்கு முறை

தக்பீர் முழுக்கம் செய்தார்கள். மக்சூரம் அமுலையுடன் சத்தமிட்டு அதனை மீட்டனர். மக்சூர் இப்பெருநாள் தொழுகையில் உதிர்பார்த்த வெவ்விதக் காட்சி மறைந்து விட்டது என்பதனை அவர்கள் உணர்ந்தனர். மக்சூர் அணி உணர்ச்சியிடு பெருக்குடன் தொழுகை நடக்கும் இடத்தை நோக்கி நகர்ந்தது.

இவ்விடமும் மாநாள் அணிகளின் காலகாலத்து காட்சியும் உத்தேசம். "இன்னும் சில பிணத்துக்கு இந்நிலை நீடித்து இமாம் ரிஸா அணிகள் தொழுகை நடக்கும் இடத்தை அடைந்து விட்டால் மாட்சி வெடிக்கும் அபாயம் உள்ளது" என மாமுலுக்கு நெருங்கியோர் ஆலோசனை கூறினார்கள். மாமுலுக்குப் பெரும் பீதி ஏற்பட்டது. உடனே மாமுல் தனது துணைவரை இமாம் அவர்களிடம் அனுப்பி, "உங்களை ஆபத்து நெருங்குகின்றது. உடனடியாகத் திரும்பி விடுங்கள்" என அறிவித்தார். இமாம் அவர்கள் தனது காலணிகளையும் உடைகளையும் வரலாயத்து அணிந்து கொண்டு மாமுலின் அரசவைக்குச் சென்று, "இதனால்தான் இந்த விடயத்தில் என்னை விட்டு விடுமாறு நான் முன்னரே கூறினேன்" எனக் கூறினார்கள்.

24. முதலிடம் யாருக்கு

அன்று வெள்ளிக்கிழமை இரவு. தனது பிள்ளைகளைத் தூங்கச் செய்துவிட்டு வுலூ செய்து கொண்டார் அத்தாய். பின்னர் தொழ ஆரம்பித்தாள்.

ஆனால் ஒரு பிள்ளையோ தனது தாய் தொழுகை மிக உன்னிப்பாக அவதானித்துக் கொண்டிருந்தது.

தொழுகை விரிப்பில் அமர்ந்துவண்ணம் அவ்வாறும் விடம் பிரார்த்திக்க ஆரம்பித்தாள் தாய்.

எல்லா முஸ்லிம்களுக்காகவும், பெயர்களைக் கூடச் சொல்லி, அவர்களுக்கு அருள் பாலிக்குமாறும் கருணை காட்டுமாறும் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

தங்களுக்காக தாயார் எதையெதையெல்லாம் அவ்வாறும் விடம் கேட்கப் போகிறாரோ என்று அறிந்து கொள்ள, பிள்ளையும் விழித்து, காதுகொடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

ஸுபஹ் நேரம்கூடும்வரை தாயார் அழுதாறுது பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்தாள்.

என்றாறும், அவருக்காகவும் பிள்ளைகளுக்காகவும் திறிதும் பிரார்த்திக்கவில்லை, பிள்ளைக்கு ஏமாற்றமாச்சுவிருந்தது.

உடனே தாயாரிடம் சென்று, "பிறருக்காகவேயன்றி தங்களை ஏன் துஆ, கேட்கவில்லை" என்று கேள்வி தொடுத்தது பிள்ளை.

"முதலில் அய்வைகளும் அண்ணைட்டாரும், பிறருதான் சொந்த வீடு" என்று பதிலளித்தார் அவ்வாய் இலகயான அந்தத் தாய்.

அந்தத் தாயும் பிள்ளையும் யார்(திரியுமா) அனைவ்விடத்திலும் (ரஹ்) அவர்களும் அவரது மகன் ஹுஸைன் (ரஹ்) அவர்களும்.

25. கோபத்துக்குக் காரணம்

ஒருமுறை அம்ருல் முஃமின்ன் உமர் (ரலி) அவர்களைது மஜ்லிஸில் அலி (ரலி) அவர்களுக்குக்கொராக ஒரு வழக்கு வந்தது-

வழக்கு விசாரணையில் போது கலீபா அவர்கள் அலி (ரலி) அவர்களைப் பார்த்து,

"அபுல் ஹஸன் அவர்களே, உங்கள் எதிரியின் பக்கத்தில் வந்து நில்லுங்களேன்" என அழைத்தார்கள்.

இதைக் கேட்ட அலி (ரலி) அவர்களுக்கு முகத்தில் கோபத்தின் சுவடுகள் கோடிட்டுத் தெரிந்தன. அதைக் சுவனித்த உமர் (ரலி) அவர்கள்,

"ஏன், உங்கள் எதிரியின் பக்கத்தில் நிற்க விரும்ப மில்லையர்?" என வினவ.

"இல்லை கலீபா அவர்களே. என்சையும் அவரையும் நீங்கள் சமமாச மதிக்கவில்லை. என்னை அபுல் ஹஸன் என்று மிக மரியாதையாக அழைத்தது போல் அவரையும் அழைக்க வில்லையே"

என்ப பதிலளித்தார்கள் அலி (ரலி) அவர்கள்.

26. மினாவில் வந்த மிஸ்கின்

இமாம் பாக்கிர் அவர்களும் நண்பர்களும் மினாவில் வைத்து ஓரிடத்தில் கூடி அளவளாவித் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் அளவளிக்கும் திராட்சைப் பழங்கள் நிறைய இருந்தன.

அவ்விடத்துக்கு வந்த ஒருவர் ஏதும் உதவி பெறும்படி கேட்டார். உடனே இமாமவர்கள் திராட்சைக் குளவையொன்றை அவருக்குக் கொடுத்தார்கள். அதனை வேண்டாமென மறுத்த அம்மனிதர், ஏதும் பணம் தருமாறு கேட்டார்.

"அல்லாஹ் உங்களுக்கு அருள்புரியட்டும்" எனப் பிரார்த்தித்து அந்த மனிதரை இமாமவர்கள் அனுப்பிவிட்டார்கள். மீண்டும் வந்த அவர் பழக்குளையைத் தருமாறு கேட்க இமாமவர்கள் கொடுக்கவில்லை.

சிறிது நேரத்தில் இன்னொரு மனிதர் உதவி கேட்டார். திராட்சையை அள்ளிக் கொடுத்தார்கள் இமாம்.

"இவற்றைத் தந்த அல்லாஹ்வுக்கே புகழடைத்தும்" என்றவாறு அதனை வாங்கினார் அம்மனிதர். அவரை சிறிது நிறுத்திய இமாமவர்கள் மீண்டும் கைநிறைய திராட்சையை அள்ளிக் கொடுத்தார்கள்.

"அல்லாஹ்துலீல்லாஹ்" என வாய்க்கி கொண்டார்.

பக்கத்தில் இருந்த நண்பரிடமிருந்து ஒரு தொகை தீர்ஹம்சளை வாங்கி அம்மனிதருக்குக் கொடுத்தார்கள் இமாமவர்கள்.

இம்முறையும் "அல்லாஹ்வுக்கே புகழடைத்தும், அவன் மரத்திரமே இதனைத் தரமுடியும்" என்றார் வந்தவர். இதைக் கேட்டதும் இமாமவர்கள் தாம் அணிந்திருந்த மேலங்கியைக்

சுழற்றி அம்மனிதருக்குக் கொடுத்தார்கள்.

"எனக்கு உடம்பைய மறைக்க ஆடை தந்த அல்லாஹ்விற்கே புகழூண்டாவதாக" எனக் கூறிய அவர், இம்மாமலர்களுக்கு நன்றி சொல்லி "உங்களுக்கு அல்லாஹ் நற்கூலியளிப்பானாக" எனப் பிரார்த்தித்து விட்டுத் திரும்பிக் கொண்டார்.

அவருக்கு ஒதுக்கியிருந்த இடம் கொண்டு வராமல் அல்லாஹ்வின் புகழ்ந்து கொண்டேயிருந்தார். இம்மாமலர் கொடுத்தும் கொண்டேயிருந்தார்கள். இம்மாமலர்களைப் பிரார்த்தித்திருக்கக் கூறியிடமல் தொடர்ந்தும் இம்மாமலர்கள் கொடுத்தும் கொண்டே இருந்திருப்பார்கள் என ஆங்கிருந்த இம்மாமலர்களில் சகா ஓடுவர் கூறினார்.

27. பலசாலி யார்

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு நாள் ஓரிடத்தில் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தார்கள்.

அங்கு பலர் பெரிய பாராங்கற்களைக் சுமந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டு "என் இப்படித் தெய்வீகங்கள்" என விசாரித்தார்கள் நபியவர்கள்.

"எங்களில் அதிக பலசாலி யார்? என்பதைப் பரிசீலிக்கிறோம்" என்றனர் கூடியிருந்தவர்கள்.

"உங்களில் அதிக பலசாலி யார் என்று நான் சொல்வட்டுமார்" என நபியவர்கள் கேட்க,

"சொல்லுங்கள் தூதுவர் அவர்களே" என ஆவலுடன் ஒரே குரலில் வேண்டினார்கள் அவர்கள்.

"யார் மிகவும் சந்தேகமாக இருக்கும் நேரத்தில் அதன் காரணமாக பரவத்தில் சடுபடவில்லையோ.

"யார் தோயம் தலைக்கேறியபோதிலும் உண்மைக்கு மாறாகப் பேசாமல் நடந்து கொள்கிறாரோ.

"யார் அதிகாரமிருந்தும், தனக்குரியதைத் தவிர வேறொன்றையும் எடுக்கவில்லையோ.

அத்தகையவர்கள் உங்களில் சிறந்த பலசாலி" என்றார்கள் புகித நபி (ஸல்) அவர்கள்.

28. புது முஸ்லிம்

இமாம் ஜகீபர் சாதிக் (ரலி) அவர்கள் ஒரு உம்பலத்தைச் சொன்னார்கள்.

ஓர் ஊரில் ஒரு முஸ்லிமின் அடுத்த வீட்டில் ஒரு காஃபீர் (முஸ்லிமல்லாதவர்) வசித்து வந்தார். இருவரும் நண்பர்கள்.

முஸ்லிம் தனது நண்பனான காஃபீரிடம் இஸ்லாத்தைப் பற்றி அடிக்கடி சொல்லி வந்தார். இதனால் அவர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்.

மறுநாள் அதிகாலையில் கதவு தட்டப்பட்டபோது, திறந்து பார்த்தார் புது முஸ்லிம். பக்கத்து வீட்டு முஸ்லிம் நண்பர் அவரை மஸ்ஜிதா (பள்ளிவாசலு)க்கு அழைத்துச் செல்ல வந்திருந்தார்.

அவரது ஆலோசனைப்படி உடைமாத்றி வுளு (கத்தம்) செய்துகொண்டு நண்பருடன் புறப்பட்டார் புது முஸ்லிம். அன்றுதான் வாழ்க்கையில் முதன்முறையாக அவர் மஸ்ஜிதாக்குச் செல்கிறார்.

ஸுபஹ் (அதிகாலை) தொழுகைக்கு நேரமாகும் வரை இருவரும் நிறைந்த தொழுதார்கள். பின்னர் ஸுபஹும் தொழுதுவிட்டு விடியும் வரை ஒதுனார்கள்.

தொழுதுவிட்டேன்தானே, வீட்டுக்குப் போகிறேன். வேலைகள் நிறைய உண்டு என எழுந்தார் நவ முஸ்லிம்.

என்ன அவரம், பொழுது விடியட்டுமே, அதுவரை ஏதாவது திகர் (ஜெபம்) செய்வோமே எனத் தடுத்தார் முஸ்லிம் நண்பர்.

நன்கு காலையானதும் மீண்டும் போக எழுந்தார்.

ஆனால் இவரோ, சிறிது நேரம் ஆன் ஓதுவோமே பகலாகும் வரை, இன்று நோன்பு பிடியப்படுவதும் நிய்யத் (நாட்டம்) வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றார்.

பகலானபோது,

இன்னும் கொஞ்ச நேரம்தானே, ஓஹரையும் (நண்பகல் தொழுகை) தொழுதுவிட்டுச் செல்வோம் என்றார் நண்பரிடம்.

ஓஹர் முடிந்தது. புதுமுஸ்லிமிடம் சென்று,

அஸுக்கு (மாலைத் தொழுகை) சிறிது நேரம் தானே, தொழுதுவிட்டே போகலாம். தொழுகையை உரிய நேரத்தில் தொழுவதுதான் சிறந்தது என்றார் நண்பர்.

அஸர் தொழுதபின்னர், மஸூபு (சூரிய அஸ்தமனம்) வரை நண்பரை இருத்திக் கொண்டார்.

மஸூபின் பின்னர் இன்னுமுள்ளது இஷா (இரவுத் தொழுகை) மட்டும்தானே என்றார்.

இருவரும் இஷாவும் தொழுத பின்னரே வீடு சென்றனர்.

அடுத்தநாள் அதிகாலையிலும் கதவு தட்டப்பட்டது. கதவைத் திறந்து பார்த்தார் நவ முஸ்லிம்.

மஸ்ஜிதாக்குக் கூட்டிச் செல்ல வந்திருந்தார் அடுத்த வீட்டு முஸ்லிம் நண்பர்.

“உமது மார்க்கம் எனக்குப் போதும். என்னைவிட க்ஹிபுள்ள ஒருவரைத் தேடிக்கொள்ளும். நான் சாதாரண மனிதன். குடும்பக்காரன். உழைப்பதில்லையா? சம்பாதிக்க வேண்டாமா? உம்மைப் போன்றவர்களையே போய்த் தேடிக்கொள்ளும்”.

என்று ஆத்திரத்தோடு சொன்னார் அந்த மனிதர்.

இதைச் சொல்லிவிட்டு இமாம் சாதிக் அவர்கள்.

“பார்த்தீர்களா, ஒரு மனிதனை இவ்வாற்தில் நுழைந்தவர்களை அறிவிக்கும் வெளிப்பெற்றியும் விட்டால் இது எல்லோருக்கும் நன்மைதான். பரட்டியை மக்களைக் காட்டியதில் வேண்டாம். ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு நிலைமைகளில் உள்ளவர்கள் அவ்வாறே நிலைமையை அணுகித் தேடக்கூட வேண்டும்” என உபதேசித்தார்கள்.

29. மன்னரின் சாப்பாட்டு

மேதை

ஹிஜர் மீது நுழைக்காமல் ஷரீக் இப்னு அப்துல்லாஹ் நகரம் உள்ளதும் பிழையுமான் எனக்க அறிஞர், அறிவு ஆற்றல்களிலும் பல்லியும் சிறந்து விளங்கினார். இதனால் அப்பாசிய மன்னர் மனம் இப்போது மகிழும் இவ்வறிஞருக்கு விசுவாசமாகவும் அன்பும் கொள்வதற்கு வேண்டுகோள் மிகுந்த விருப்புக் கொண்டிருந்தார். மேலும் தனது குயார்தளுக்கு நயக்கவாழும் மரக்க அறிவுரைகளையும் இவ்வறிஞரைக் கொண்டு போனதும் வேண்டுகோள் ஆவலும் கொண்டிருந்தார்.

ஆனால் இவ்வறிஞரோடும் மக்களில் இருந்து கிணங்கி சாப்படுத்திக் கொள்வதற்காக மன்னரின் விருப்புக்கு அடிபணியவில்லை. தனது சகத்திரமான ஷரீய் வாழ்க்கை மிகவே வளம் பெற்றார்.

ஒருநாள் மன்னர் அறிஞரை யலவந்ததாக தன் இருப்பிடத்திற்கு அழைத்து “நீங்கள் சாப்போதும் எனது விருத்தினாக இருக்க வேண்டும் அல்லது எனது குயார்தளுக்கு கற்பிக்கும் விபாயுப்பை என்றுக் கொள்ள வேண்டும் அல்லது இன்றுமட்டுமாவது எங்கள் விருத்தினாக இருக்க வேண்டும். இந்த மூன்றில் ஏதாவது ஒன்றை

நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் "எனக் கூட்டாயப்படுத்தினார்.

"அவ்வாறே தினம் மீண்டும் மன்னரின் விருத்தியைக் கருவியு
இலகுவாக" என வித்தித்தவராய் கம்மநம் தெரிவித்தார்.

உடனே மன்னர் "மையலவரின் விருப்பப்பாணா அகழ்த்து
இன்று அதி கவையான உணவைத் தயாரிக்குமாறு வீட்டுகளை
விட்டார்.

உணவுப் பற்பல வர்ணாக்களிலும் கவைகளிலும் தயாராக
அறிஞர் ஷரீக் அவர்கள் இவ்வாறான உணவைத் தன் விருந்தினரின்
கண்டதுமிக்னை உண்டாக்கினான். "மயிருநாள் நன்றாக உண்டார்.
அளவுக்கு மிஞ்சியதால் அறிஞருக்கும் போகதையும் கற்பட்டு
விட்டது.

"இறைவன் மீது ஆணையாக இனிமேல் இம்மனிதன்
நேர்வழியில் செல்லமாட்டான்" என்று மன்னர் கூறினார்.

போகாத சிறிய நிலையில் அறிஞர் ஷரீக் மன்னரின்
குமாரர்களுக்கு கல்விபுகட்டும் பணியையும் அரசு விருந்தினராக
இருப்பவையும் தாமதமின்றி ஏற்றுக் கொண்டார். இதற்கென
கம்பளம் சுப்பத்துல்மாவ் நிதியில் இருந்து வழங்கப்பட்டது.

ஒருநாள் அறிஞர் ஷரீக் நிதிப் பெற்றுப்பாளருடன் கம்பள
விடலமாகவாக்குவாதப்பட்டார். அப்போது நிதிப்பெற்றுப்பாளர்
அறிஞர் ஷரீக் அவர்களை நீங்கள் எங்களுக்குக் கோதுமை
நிற்கவில்லையே நிதிவிடயத்தில் இவ்வளவு வாதம் ஏன்
கொண்டீர்கள்" எனக் கேட்டார்.

அதற்கு ஷரீக் அவர்கள் நிதிப்பெற்றுப்பாளருக்கு
"கோதுமையை விட பெறுமதியான மார்க்க கல்வியையும் எனது
அறிவு ஆற்றல்களையும் நான் உங்களுக்கு விற்றிருக்கின்றேன்"
எனப் பதிலளித்தார்கள்.

30. அயல் வீடு

மதனாவாயியான அரை நூல் வீதியெயல்நில் வீட்டின்மே
வாய்கி புதுவிடு குடிபுருந்தார். புதிய பக்கத்து வீட்டார் மிகவும்
இடைஞ்சலாகவார்களாகவே இருந்ததால் இதுபற்றி அவர் நபி
(ஸல்) அவர்களிடம் முறையிட்டுச் சொன்னார். அல்லாஹ்வின்
இதழே அவர் எனது அயல்பாகத்தவர, அவரிடமிருந்து எந்த
நன்மையும் எனக்கில்லை. அவரது உபத்திரவ்கள் விருந்து
பாதுகாப்பும் இல்லை என்றார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் அலீ, சயீதா, மிக்தாத் (பனி)
ஆகியோரை அழைத்து மஸூதிநிலிருந்து மீன்வருவாழ்
யாகுடனப்படுத்தும் பணித்தார்கள்.

"யூரிடமிருந்து பக்கத்து வீட்டார்வ பாதுகாப்பில்
பெறவில்லையே அவர் முயற்சினாக மாட்டான்"

பின்னர் நபியவர்கள் கூட்டில் கொள்ளைகள்:

"ஒருவனது வீட்டுக்கு நான்து புறங்கலிலும் உள்ள நாற்பது
வீடுகள் வளர் அவனது ஆயல்வீடாகும்,

31. சத்த மரம்

சீமரத் இப்பயு தன்றாய் சில சத்த மரங்களை ஒரு மனைவாவாயின்
தோட்டத்தில் உண்டாக்கியிருந்தார். அம்மனைவாயின்
குடும்பத்தினர் அத் தோட்டத்தில் ஒரு தோடிப்புறத்தில் வசித்த
வந்தனர். இவ்வாயின் சட்டப்படி அவ்விடங்குடி போய் தமது
மரங்களைப் பராமரிக்க சமரத்திற்கு உரிமைவிரும்பியபால்,
அத்தோட்டத்திற்குச் சென்று, சத்தமரங்களைப் பற்றி விசாரித்தும்,
பழங்களைப் பறித்துக் கொண்டும் வந்தார்.

சமரத் சப்யோதாவது தமது சத்த மரங்களைப் பற்றி அறிந்துவாய்
பேரக விரும்பினால் சந்த முன்னறிவித்தலாயினர்
அத்தோட்டத்திற்குச் செல்வார். அந்நூன் குடும்பத்தினர்வாழும்
விடு இருந்தாய், தமது பார்வைவையத் தாழ்த்திக் கொள்ளவும்
மாட்டார். இச்செய்வை இவருக்கு வழக்கமாக இருந்தது.

தோட்டத்தில் இருந்த மனைவாசி ஒருநாள் சமரத்திடம், "தயவு
செய்து முன்னறிவித்தலின்றி தோட்டத்திற்கு வரவும் வேண்டாம்,
குடும்பத்தினர் இங்குள்ள விட்டில் வசிப்பதால் உங்கள்
பார்வையைத் தாழ்த்திக் கொள்ளுங்கள் எனவும்" வேண்டினார்.

இதை சமரத் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. செய்வதறியாத
மனைவாசின் நயினாரிடம் சென்று "இவரதுகேள் எங்கனது
தோட்டத்தில் சமரத் அவர்கள் சத்த மரங்களை நாட்டியுள்ளார்.
இதைப் பார்வையிட என்வித முன்னறிவித்தலாயினர் வகுகிறார்.
அத்தோடு இங்கு எனது குடும்பத்தினர் வாழ்கிறார்கள். அங்கு
பெண்களும் இருப்பதால் தனது பார்வைவையத் தாழ்த்தாமலும்

இருக்கிறார்" என முறைபிட்டார்.

நயினார் உடனே சமரத்தை அழைத்து "அம்மனிதர்
உம்மைப்பற்றி முறைப்பாடு செய்துள்ளார். நீர் முன்னறிவித்த
லின்றி அத்தோட்டத்திற்குச் செல்வதாகவும், அவரது
குடும்பத்தினரை, உமது பார்வைவையத் தாழ்த்திக் கொள்ளாமல்
பார்க்கின்றீர் எனவும் கூறியுள்ளார். ஆதலால் நீர் இனிமேல்
முன்னறிவித்தலின்றி அவரது இடத்திற்குச் செல்ல வேண்டாம்.
அவரது பெண்கள் யிது உமது பார்வைவையத் தாழ்த்திக் கொள்ளும்
எனவும்" கூறினார்கள்.

நயினார் இதனைக் கொல்வியும் சமரத் கேட்கவில்லை. உடனே
நயினார் சமரத்திடம், மரங்களைவிற்புவிடும்படி கூறினார்கள்.
இதனையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

பின் நயினார் "நான் சொல்வதைக் கேளும். இந்த வேலை நய
நீர் செய்திராயின் கொடுத்ததில் உமக்காக ஒரு மரம் இருக்கும்"
என்றார்கள்.

நயினார் இப்படியான வேண்டுகோள் விடுத்தும், சமரத் "ஒரு
விட்டிலுள் இவரையும்போது முன்னறிவித்தல் கொடுக்கவும்
மாட்டேன். அலுமதி பெறவும் மாட்டேன். மரங்களை
எவ்விலையாலினும் விற்கவும் மாட்டேன்" எனப் பிடிவாதம்
பிடித்தார்கள்.

அப்போது நயினார், "நீர் மிகவும் சமீபம் போகவைக்
கடைப்பிடிக்கும் யனிதர், இவ்வாய் குடும்ப போக்கைத்
வெறுக்கிறது." என்று சமரத்திற்குக் கூறி, மனைவாசியை
அழைத்து, "நீங்கள் சென்று அந்த சத்தமரங்களைப் பிடுங்கி
சமரத்தின் முன்னால் விடிக் கொடுங்கள்" எனக் கூறினார்கள்.

அய்யனைவாசி நயினார் கூறிய யடி தோட்டத்தில் உள்ள
சத்தமரங்கள் அனைத்தையும் பிடுங்கி சமரத்தின் முன்னால் போட்டு
"நீர் இப்போது உமது மரங்கள் அனைத்தையும் விரும்பிய
இடத்தில் தட்டிக் கொள்ளும் நயினார் உமக்குக்
கூறிவைகளையும் கேட்டு நடவும்" என்றார்கள்.

32. அன்னை உம்முசல் மாவின் இல்லத்தில்

அந்த இரவை இறைத்தூதர் அன்னை உம்முசல் மாவின் இல்லத்தில் கழித்தார்கள். நவ்விரவில் அன்னை உம்முசல் மாவின் வீழ்த்தியப் பார்த்தார்கள். நபிகளார் படுக்கையில் விழையாவிடவில்லை. என்ன நடந்து விட்டதோ எனக் கவலைப்பட்டார்கள். தேடிய யார்க்குமாறு அவர்கள் மனம் கண்டடியது. படுக்கையில் இருந்து எழுந்து அங்கும் இங்கும் தேடினார்கள். நபிகளார் ஒரு முன்லலிசில் நின்று லக்களை வானத்தை நோக்கி உயர்ந்தி, கண்ணீர் வடிந்தவண்ணம்.

“இறைவானைக்கு நீகந்திருக்கும் நல்ல விடாய்க்களை என்னால் இருந்து எடுத்து விட்டேன். இறைவான்களின் நீக்கில் இருந்தும், கிட்ட கண்ணம் கிணண்டவர்களில் இருந்தும் என்னை நீ

காப்பாற்றுவாயாக; இறைவாநீ என்னைக் கடுக்திருக்கும் கிட்ட விடயங்களின் பக்கம் என்னைத் திருப்பிவிட்டேன். இறைவா என்னை ஒருபொதும் கண்டிமை வெட்டுநீ உளவிந்துக்கூட உனது கட்டுப்பாட்டில் இருந்து விட்டுவிட்டேன்” எனப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள்.

இந்த வசனங்களைச் செவியுற்று அன்னை உம்முசல் மாவின் அதிர்க்கியடைந்து ஒரு முன்லலிசில் பேசும் அமர்ந்து அந் ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அன்னை அவர்களின் அழகை நபிகளார் வந்து “என் அழகினதீர்கள்” எனக் கேட்டும் அளவிந்துக் கடுமையாகி விட்டது.

அந்தக் கேள்விக்குப் பதிலாக அன்னை உம்முசல் மாவின் “நான் ஏன் அழாமல் இருக்க வேண்டும்? நீக்கிவா இறைவனிடம் உங்களுக்கு இவ்வளவு அந்தஸ்து இருந்தும் இவ்வளவு இறைவனுக்கும் பயப்படுகின்றீர்கள். உனது கட்டுப்பாட்டில் இருந்து ஒரு விளாயு கூட என்னை விட்டு விட்டேன் என அவளிடம் கேண்டுவினார்கள். அப்படியானால் என்னைப் போன்றவர்களின் நிலை என்ன” எனக் கூறினார்கள்.

நபிகளார் “ஓ உம்முசல் மாவே அப்படியானவ்வளவு பயப்படாமல் சிந்தனைகளைப் வேறுபக்கம் வைத்துக் கொள்ள முடியும். நபி யூனாஸ் (அவன்) அவர்கள் ஒரு விளாயு இறைவனின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து விடுபட்ட பின்னர் அவர்களது தலைவிதி என்னவாகியது” என நவின்றார்கள்.

33. வாட்போரிலும் கடயது

இமாம் ஹுஸைன் (ரலி) அவர்கள் தமது குடும்பப் பாரம் அதிகரித்த போது வியாபாரத்தில் ஈடுபட விரும்பினார்கள். முசாதிஸீப என்ற தமது பணியாளனை அழைத்து அவரிடம் ஆயிரம் திணார்களைக் கொண்டுதாரர்கள். அந்நளை அவர் து மிஸ்ர், தேசத்துக்கு வியாபாரத்துக்காகப் புறப்படுமாறு பணித்தார்கள்.

முசாதிஸீபும் ஆயிரம் திணார்களையும் பெற்றுக் கொண்டார். மிஸ்ரில் எந்தெந்தப் பொருட்களுக்குத் தட்டுப்பாடு நிலவுகிறதோ அவற்றையெல்லாம் மொத்தமாக வாங்கிச் சேகரித்துக் கொண்டார். பின்னர், மிஸ்ர் நோக்கிச் சென்ற ஒரு வியாபாரக கூட்டத்துடன் இணைந்து கொண்டார்.

இவர்கள் மிஸ்ரை அண்மித்தபொழுது, மிஸ்ரிலிருந்து திரும்பி வருகின்ற ஒரு வியாபாரக கோஷ்டியைச் சந்திக்கார். இவர்கள் கொண்டு செல்லும் பொருட்களுக்கு அங்குள்ள தேவை பற்றியும் சந்தை நிலவரங்கள் பற்றியும் அவர்களிடம் வினாவித்தனர். அந்தப் பொருட்களுக்கு மிஸ்ரில் கடும் தட்டுப்பாடு நிலவுவதாகவும், அதனால் சந்தையில் நல்ல கிராக்கியேற்பட்டுள்ளது என்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

இதனைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்த முசாதிஸீபும் கோஷ்டியின

ரும் ஒன்றுக்கொன்று இலாபம் சுவத்தே பொருட்களை சந்தையிற் விற்பதென தம்முள் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டனர்.

அவர்கள் எதிர்பார்த்தவாறே சந்தை நிலவரமும் இருந்ததால், ஒப்பந்தப் பிரகாரமே விற்பனை செய்து பெரும் லாபம் கிட்டினர்.

இரட்டிப்பு லாபம் கிடைத்த களிப்பில் முசாதிஸீப மீளினார். இமாமவர்களிடம் சென்று அவர்கள் மூலநலமாகக் கொடுத்த ஆயிரம் திணார்களும், கிடைத்த லாபத்தையும் ஒப்படைத்தார்.

இவ்வளவு பெரிய இலாபத்தை எவ்வாறு சம்பாதிக்க முடிந்தது? என இமாமவர்கள் வினாவித்தபோது, நடந்த விடயங்கள் அந்த வகையையும் விளக்கிச் சொன்னார் முசாதிஸீப.

சுப்போது இமாமவர்கள்,

"சுப்தமானவாறும் (அதல் லாஜல் மிகக் குய்யமாயவனவள்) ஒன்றுக்கொன்று லாபம் சுவத்து முஸ்லிம்களுக்கே விற்பதான ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வதாய்" என்று, வொல்லி பணத்திதானகையிலிருந்து தாய் கொடுத்த ஆயிரம் திணார்க்கும் எடுத்துக் கொண்டு சொன்னார்கள்.

"இது எனது மூலநலம். லாபத்தில் எந்தப் பங்கும் எனக்கு வேண்டாம்."

தொடர்ந்து முசாதிஸீப விளித்துக் கொள்ளார்கள்:

"முசாதிஸீபே! உலவல்லாகக் சம்பாதிப்பது சம்பது வாட்போரலிடக் கடினமானது.

34. கூட்டத்திலிருந்து பின்தங்கியவர்

இரவின் இருளில் தூரத்திலிருந்து காசிய தாயே என அழைத்து உதவிகளையும் ஒரு இளைஞனின் சத்தம் கேட்டது. அவாறு நகிந்த ஒட்டகை தனது பிரயாணிகள் கூட்டத்தில் இருந்து தாமதத்து முடிவில் படுத்துவிட்டது. அதனை எழுப்புவதற்கு செய்த முயற்சிகள் எதுவும் பலனளிக்கவில்லை. செய்வதறியாது ஒட்டகையின் மேல் ஏறி நின்று கத்தினார். இதற்கிடையில் வழக்கமாக கல்லோருக்கும் பின்னால் பிரயாணம் செய்து பின்தங்குவோருக்கு உதவி செய்யும் நபிகளார் தூரத்திலிருந்து இளைஞனின் அலறலைச் செவியுற்றார்கள். அண்மையில் சென்று "யாது" என வினவினார்கள்.

"நான் ஜாபீர்" என பதில் வந்தது. "ஏன் தாமதத்தீர்" என நபிகளார் கேட்டார்கள்.

ஜாபீர்: "இறைத்தாரே! எனது ஒட்டகை பின்தங்கி விட்டது"

நபிகளார்: "கைத்தடி வைத்திருக்கின்றீரா?"

ஜாபீர்: "ஆம்"

"அதனைத் தாகும்" என வாய்க்கிய நபிகளார் அத்தடியின் உதவியுடன் ஒட்டகையை அகத்தார்கள். பின்பு அதனைப் படுக்க வைத்துத் தடவி. "பயணத்தைத் தொடரும்" என ஜாபிரைப்

பணித்தார்கள்.

ஜாபீர் சுவாசி செய்ய, இருவரும் பேசிக்கொண்டே பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்தார்கள். ஜாபிரின் ஒட்டகை இப்போது சுவைமாக நடந்தது. நபிகளார் வழி நெடுகிலும் ஜாபிரைக் கண்காணித்துக் கொண்டார்கள். அவருக்காக நபிகளார் இருபத்தி ஐந்து தடவை பாவமன்னிப்புக் கோரியதை அவர் எண்ணினார்.

இடைவெளியில் ஜாபிரிடம் "உமது தந்தை அப்துல்வாஸிவ் எத்தனை பிள்ளைகள் சேரித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்" என நபிகளார் வினவினார்கள்.

ஜாபீர்: "எழு பெண்பிள்ளைகளும், நான் ஒரு பையனும்"

நபிகளார்: "உமது தந்தைக்கு சுவர் மரணிக்கும் போது கடன் இருந்ததா?"

ஜாபீர்: "ஆம்"

நபிகளார்: "அப்படியாயின் நபிகளாக்குத் திரும்பியவுடன் அந்தக் கடன்காரர்களைச் சந்தித்து ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளும். அப்படி பழம் பறிக்கும் காலம் வந்ததும் எனக்குத் தெரிய தாகும்"

ஜாபீர்: "மிகவும் நல்லது"

நபிகளார்: "திரும்பும் செய்து கொண்டீரா?"

ஜாபீர்: "ஆம்"

நபிகளார்: "யாளை"

ஜாபீர்: "இந்தப் பெண்ணை, இந்த ஆளுவாய மகளை, மதினா சிதைவுகளில் ஒருவரை"

நபிகளார்: "உமக்குப் போருத்திமாவை அல்லிப்பெண்ணை ரீர் அன் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லையா"

ஜாபீர்: "இன்றத்துத்தரே எனது சகோதரிகள் அனுபவமற்றவர்கள். அதனால் அனுபவமற்ற பெண்ணை நானும் மகன்க்க

விரும்பவில்லை!"

நபிகளார்: "மிகவும் நவில் சீறவை செய்தீர். இந்த ஓட்டைகையை எவ்வளவுக்கு வாங்கினீர்".

ஜாபீர்: "ஐந்து தங்க நாணயங்கள்"

நபிகளார்: "இப்ப விலைக்கீள் அதனை எங்கு விற்ப்புவிடுவர். மனைவளுக்கு வந்ததும் அதற்குரிய நாணயங்களையும் பெற்றுக் கொள்ளும்"

பிரயாணம் முடிவடைந்து மனைவளுக்குத் திரும்பினார்கள். ஜாபீர் ஓட்டைகையைக் கையவிடப் பதற்காகக் கொண்டு வந்தார். நபிகளார் பிளாவை அழைத்து. "அவரது கந்தையில் கடவை அடைப்பதற்காக ஓட்டைக்கு ஐந்து தங்க நாணயங்களையும் மேல்திகமாக மூன்று தங்க நாணயங்களையும் வழங்குமாறும் ஓட்டை அலருடையதாகவே இருக்கட்டும்" எனவும் நலிந்தார்கள்.

பின்னர், "கடங்காரிகளுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளுமா" என ஜாபீரிடம் வினவினார்கள்.

ஜாபீர்: "இல்லை இறைத்தாகீர்"

நபிகளார்: "உமது கந்தையிடம் இருந்து எஞ்சியிருப்பவை கடவை அடைக்கப் போதுமானதா"

ஜாபீர்: "இல்லை இறைத்தாகீர்"

நபிகளார்: "அப்படியானால் சுத்தமாயும் பழிக்ரும் காலம் வந்ததும் ஏகக்கு அறிவியும்"

சுத்தம் யறம் பழிக்ரும் காணும் சந்தை ஜாபீர் நபிகளாருக்கு அழிவித்தனர். நபிகளார் வந்து கடங்காரிகளின் மனைவளுக்குக் கொடுத்தார்கள். ஜாபீரின் மனைவிற்குக் குடிப் பெருமான அளவு ஐந்து தங்க நாணயங்கள்.

35. சேருப்பு அறுந்தது

ஒருமுறை இயாம் ஜஃபர் காதிசு (ரஸ்) அவர்கள் தமது சகாக்களுடன் சேருப்பு செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இடைவழியில் சந்தர்ப்பவசமாக அவர்கள் அணிந்திருந்த சேருப்புகளில் ஒன்றின் வாய் அறுந்துவிட்டது. எனவே, சேருப்பைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு வெறுவகாரிசொடு கடக்கவாணார்கள்.

இதனைக் கண்ட அவர்களது நெருங்கிய சகாக்களும் ஆறவராவது இப்படி அல் யஃபூர் கள்பவர் தமது சேருப்பை இமமவர்களுக்குக் கொடுக்க முன்வந்தார். ஆனால் இயாபீமா எதனை வழிக யறுத்துவிட்டும் சொன்னார்கள்.

"சஷுடம் யறக்கு ஏற்படுகின்றதோ அதனை அவரோ பெறாக்காக வேண்டும்".

36. ஹிஷாமும் பரஸ்தக் கும்

ஹிஷாமும் இப்னு அய்யூப் மனிச ஹிஜ்ரி 11ம் நூற்றாண்டி லுடையபத்திரில் உகைமயாக்களின் ஆட்சி உச்சநிலையைய அடைந்திருந்த போதிலும் கைலானமப் புதவினயப் இயாறுய் பெற்றிருந்தார். கைலானவ லையும் வந்தபின் ஹஜ்ஜுயல் அஸ்ஸக்ஹை அடைந்து அதனைத் தடவிச் கொள்வதற்காக அவர் ஏவ்வளவோ முயற்சி செய்தார். ஆனால் முடியவில்லை. மக்கள் அனைவரும் இஹ்ராம் ஏனும் எனினடியான உடைபை அணிந்து இறை கியானத்தை எப்போதும் கூறிக்கொண்டு ஒரேயாதிரியான வணக்க வழிபாடுகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இதனால் ஹிஷாமுக்கு சமூகத்திலுள்ள அந்தஸ்தைப் பற்றியோ அவரது வெண்கிச பெண்புத்தையைப் பற்றியோ அவர்களைக் கிழ்திக்க முடியவில்லை. ஹிஷாப் லுமில் இருந்து தனது கணவர்களைக் காப்பதற்காக அவரது வந்திருந்த ஆட்கள் அந்த ஆதரிக வெள்ளத்தில் துகும்பாகக்கூடக் கணித்கப்படவில்லை.

ஹிஷாமும் ஹஜ்ஜுயல் அஸ்ஸக்ஹை அடைந்து ஹஜ் ரியதிக் கு அகைமவரக அதனைத் தடவிச் கொள்ள எவ்வளவோ முயற்சி செய்தார். மக்கள் வெள்ளத்தில் வரவாததால் அது நிகறவேறவில்லை. வழிபற்ற நிலையில் அங்கிருந்து திரும்பி உயரமான இடத்தில் அவருக்கான அகைமக்கிடமிருந்த ஆகனத்தில் அமர்ந்து மக்கள் கூட்டத்தைப் பார்வையிட்டார்.

உடன் வந்திருந்த ஷாய் வரகிகள் அவரைக் குறி நின்றுனர். அவர்களுக்கும் மக்கள் கூட்டத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இடையில் ஒரு மனிதர் வெளிப்பட்டார். அவரும் மற்றவர்களையும் போலன்றையையான இஹ்ராயம் உடையிசுவகீய காணப்பட்டார். இறைவழியாட்டின் அளையானாகின் அவரது முகத்தில் சிவிர்த்தம். அவர் மூலையில் கைலானவ லையும் வந்தார். பின்னர் ஹஜ்ஜுயல் அஸ்ஸக்ஹை ரோக்கி உறுதியான எட்டுக்களை எடுத்து வைத்தார். தெரிவாக இருந்த கூட்டத்தினர் அவரைக் கண்டதும் திடுக்கி வழிவிட்டனர். அவர் ஹஜ்ஜுயல் அஸ்ஸக்ஹை நெருங்கினார். முகவர் ஆட்சித் தலைவர் அங்கு சென்று அடைய முடியாமல் போனதைக் கண்ட ஷாய் வரகிகள் இதைப் பார்த்து வியப்படைந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் "இவர் யார்" என ஹிஷாமிடமிட ஏய்விட்டுக் கேட்டுவிட்டார். ஹிஷாமும் அந்த மனிதர் தான் அளி இப்னு ஹுலையன் கைலாய் ஆட்சிள்ள என்பனஹ தெரிந்திருந்தது கூட தெரியாதனர் போல் யானாது கெய்து. யான் அறியேன்" எனக் கூறி விட்டார்.

அப்போது யானாருள்ள ஹிஷாமுடைய குற்றி சிந்தும்பாணம் பாய்ந்திருந்ததால் அந்த மனிதரை அறிமுகம் செய்ய முன்வரவில்லை. ஆனால் அந்த நேரம் பரஸ்தக் லுமும் பியபல்பம் அடைந்திருந்த அரபுமொழி ஆறறல் கொண்ட கவிஞர். ஹம்மாம் இப்னு காலிப் ஏறிவுடமினது கெளரவம்எனக்கொப்பற்காக தெழுதிய லாய்ப்புப் பெற்றிருந்தார். அப்போதும் அவரது உச்சு காரவகை கெதிப்படைந்தது. உடையாக அவர் "நான் அந்த மனிதரை அறியேன்" எனக் கூறி ஒரு குன்றின் மேல் ஏறி நின்று, அரபுமொழி ஆற்றணுடைய வல்லுனர்களின் உணர்வகன் கொலிப் படையுமிப்பாது கவிதைபிரக்கும் ஹக்கத்திற்கு அடியவாக அவர் கவிதை பாடினார். கவிதைகளுக்கிடையில் "இந்த மனிதரை பத்திர கைதான சிறுக்கன் அனைத்தும் அறியும் இந்த கூப்பா அவரை அறியும். ஹயம் பிறகேசபயம் அகற்கு கெளமிலுன் எ பிரதேசமும் அவரை அறியும். இந்த மனிதர் அது சிறந்த இறை அடியை. இதுவே அவரைப் புனிதராகப் பிரபலியப்படுத்தியது.

அவரை அறியேன் என நீர் கொல்வதால் அன்றக்கு ஒன்றும் மாறியும் இல்லை. நீர் உட்டும் அவரை அறியவில்லை என்பதாலும். பழந் தரவு. சூர்ய அல்லிநாத உலகமும் அவரை அறியுநீர்" எனும் கருத்தானம் நிலைந்த வலிவது பாடல் தொடங்கினார்.

இந்தக் கவிதைகைய, இந்தத் தத்துவத்தை, இன்று மிகவும் கருவாகச் செவியுற்றதும் பரிஷாபிசே கோபம் தீயபிரும்பரச வயிற்சது. ஹிஷயம் பரவதலின் அபத்தும் மால் மாறாந்தியிர் ஹிஷயத்துச் செய்யாதும் அவரை இன்பவாள் மகிஷயக்குமயர் ஹிஷயக்கும் இயைபுயின்வ இடம். இவ் சிவறயிடுவாராக் கட்டகை இட பார் ஆகாள் பரவதக் தனக்கு சிவந்தித் துயுவைச் கண்டு கொல்க்கும் அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. சிவறயில் கட்ட ஹிஷயக்கு, ஹிஷயசனை கூறும் கவிதைகள் எழுதுவதை அளிர் திறந்தவில்கள்.

அளி இப்பது ஹிஷயன் எசலுய் ஆபிசின் (ரவி) அவர்கல் ஒரு குறிப்பிட்ட பணத்தை வந்துவரும் சந்திச்செய்யப்பட்ட சிவறயில் சிவறவசம் பூயியும், பரவதக்கிந்து அனுய்சி வைத்தார்கள். மரவதக் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளாது. "நான் அந்தக் கவிதைகைய சது விசுவாசத்தில் காரணமாக இளறவற்றுக்காக் சதுத்தின். அதற்காகப் பணம் பெற நான் விரும்பவில்லை" எனக் கூறினார். அளி இப்பது ஹிஷயன் அவர்கள். "இளறவன் உந்து எண்ணக்காக் தன்கு அறிவான், அதற்காக உமக்கு உயிர் கவியும் தருவான். இப்பணத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாதாள் இளறவன் உமக்குத்தரும் கவியில் எந்தக் குகலையும் ஏற்புட்டுவிய் மீயோடுவில்கை" எனும் வாதுடன் இரண்மாவது தடவையாக் நிச்சயம் ஏற்றுக் கொண்டுயாக வேண்டும் என வினிபுறத்தி அனுய்சி வைத்தார்கள். பரவதக்கும் அதனை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொண்டார்.

37. பஸ்னதி

அறிமுகம் இப்பது முகலம் உத் இப்பது அபி கல்யர் பஸ்னதி. அக்காலத்தில் வரமிக்க சிவற்தொரு அறிஞராகார், அவர் இமயம் ரீவா (ரவி) அவர்களுடன் அடிக்கடி சந்தித்துச் சம்பாதித்து வந்தார். அவர் வினவிய வினாக்களுக்கு இமயம் ரீவா (ரவி) அவர்கள் வழங்கிய விடைகளினால் நிகர்வுபெற்று அவர் ஹய்ரத் பிஷர் அவர்களின் இமயத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்.

ஒரு நாள் பஸ்னதி அவர்கள், "உங்களுக்கு அறிசனாகியும் எதும் இவ்வையலில் நான் உங்களுக்கு விட்டிருக்கிற உங்க்குடயிருக்கி பல விட்டயங்களைப் புறலும் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்" எனக்கறி தின்றுங்கள்.

இதற்குமைய இமயம் அவர்கள் ஒருநாள் தமது துட்டகையை பஸ்னதியிடம் அனுப்பி அவரைத் தனது இவ்வைத்துக்கு வதுமாறு அழைப்பி விடுத்தார்கள். அவரும் அவ்வழைப்பை விடாமகிழ்ச்சியுடன் அங்கு வந்தார். இவ்வயும் தள்ளிவரும்படி அறிவு சம்பந்தப்பட்ட பல விட்டயங்களைப் பற்றியும் கலந்துரையாடினார்கள். தொடர்ச்சியாக பஸ்னதி தனது பிழ்ச்சிகளை இமயம் அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறினார். இமயம் அவர்களும் பொறுமைபுடனிருந்து அவர் வினவிய வினாக்களுக்கு உல்லாகம் விடையளித்து அவரது சந்திக்கக்களைத் தெளிவுபடுத்திவந்தார்கள். பஸ்னதி அவர்கள் இவ்வாறானதொரு சந்தர்ப்பம் கிட்டியமையையிட்டுப் பொறுமையுடனிருந்தார்.

தள்ளிவரும் வழித்துவிட்டது. அவர்போது இமயம் அவர்கள் தனது பணியுடகளை அகற்றத்து பஸ்னதி உருக்குவதற்காகக் தனது படுக்கையைத் தயார்படுத்திக் கொடுக்குமாறு வேண்டிச் கொண்டார்கள்.

இமயமின் இவ்வன்பான உபயோகங்கள் யாவும் பஸ்னதியின் உள்ளத்தில் பெரும் தூக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அவரேவனயில்

அவர் "இப்போது இவ்வளவில் என் பையன்ய அதிர்ஷ்டசாலி யான்கான் இருக்கமுடியும். இம்மாம் அவர்கள் என்னவன் தனது கொந்த ஓட்டைகையேய அனுப்பி இங்கு வரவணுநீர்கொள்ள. இம்மாம் அவர்கள் நன்னிரவென்றும் கூடப் பாராது பொறுமைபுடவிருந்து எனது சந்தேகங்களைத் தீர்த்து வைத்தவர்கள் இறுதியில் இவ்ளும் சேவனை வந்திப்பாது தனது சொந்தம் படுக்கையிலேயேய படுத்துநற்குமர்யா செய்தார்கள். எனவே என்னைவிடப் பர்க்கியதால் யார்தான் இருக்க முடியும்." எனப் பல்லவாராக சிந்திக்கத் தொடங்கினார்.

பல்லவி இவ்வாராண இன்பகமாள. சிந்தனைகளில் ஆழ்ந்தவண்ணம் இருந்தார். உலகையும் அதில் உள்எனவன் அகவந்தையும் தம் பாசுந்களின்சிறுக் கண்டாம். அப்போது இம்மாம் ரீணா அவர்கள் பூமியில் கையை ஊன்றி எழுந்து செல்ல முனைந்தார்கள். அவ்வேளை இம்மாம் அவர்கள் "யா அஹம்!" என விளித்து பல்லவியின் சிந்தனைவைக்க கையைச் செய்தார். அவாது சிந்தனைத் தின்ப சிறுநீத்து. அவர் இம்மாம் அவர்களை அவதாளித்தார். அப்போது இம்மாம் அவர்கள் "இன்றிரவு உமக்குக் கிடைத்த வந்திரயெல்லவாம் பந்தவந்தலிடம் பெருமைபுடவன் காட்டிச்சொல்லுகிறீர். ஏனெனில் அளி (ரவி) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவராவ சஅரது இய்யு ஆதான் (ரவி) அவர்கள் ஒருமுறை தோய்வொப்ப்பட்டிருந்தார்கள். அவ்வேளை அளி (ரவி) அவர்கள் அவ்வாய் பர்க்கச் சென்றார்கள். அங்கே அளி (ரவி) அவர்கள் தமது நண்பர் மீது அளவுகடந்த அய்யு காட்டுளார்கள். அவர்கள் தமது கையை சஅரதுவின் நெற்றியில் வைத்து அன்புடன் தடவிச் சொடுத்தார்கள். பின்னர் அவ்விடத்தை விட்டு அகல முனையும் சேவனையில் சகசஆளவ விளித்து "இப்போது நிகழ்ந்தவற்றை கொளவயமாகக் கணித்து விடாதீர். இவ்வயாவும் நான் உமக்காகச் செய்தனவையல்ல. நான் எனது சுடமையை மந்திரியே செய்துகொண்டேன். சவநம் இவ்வாராண நிகழ்வுகளைக் தமது முழுமையுடன் காணும் எனக் கருதிவிடக்கூடாது" என அளி (ரவி) அவர்கள் கூறிவார்கள் என்பதை இம்மாம் ரீணா அவர்கள் பல்லவி அவர்கட்கு எடுத்து விளக்கினார்கள்.

38. அளி (ரவி)யின் விருந்தினர் அகல்

விசுவாமிதனின் தலைவர் அளி (ரவி) அவர்களின் சகோதரர்களில் ஒருவரான அகல் ஒருமுறை அளி (ரவி) அவர்களின் இல்லத்துக்கு விருத்தினராக வந்திருந்தார்கள். அவ்வேளை அளி (ரவி) அவர்கள் கனது சகோதரர் அகலுக்கு ஒரு உடைபய அன்பளிப்புச் செய்துமறு தனது மகனான ஹலன் (ரவி) அவர்களுக்கு கையை ஊன்றி அழியித்தார்கள். ஹலன் (ரவி) அவர்களும் தமது சொத்தின் இருந்து ஒரு உடையையும் ஒரு பீயர்வைவையும் தனது சிறிய நந்தையான அகல் அவர்களுக்கு அன்பளிப்புச் செய்தார்கள். இரவாகிவிட்டது. என்னும்காலின் வெப்பமார் இருந்தது. எனவே அளி (ரவி) அவர்களும் அ அவர்களும் மாணிகையின் பெயட்டையடி மீதுகுந்து சைத்தித்தென்கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வு உணவுக்கான பீவனையும் நெருங்கி விட்டது. தன்னை மன்னரின் விருந்தினராகக் கருதிக்கொண்ட அகல் அறுகையையுடன் கூடிய ஆடம்பரமான் உணவை எதிர்பார்த்தார். எனினும் அவர் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக எப்பாட்டு விரிப்பு கிவவும் எதிர்பாராததொரு அரணப்பட்டது. அவர் ஆக்கிரியந்துடன் "எல்லா உணவும் இவ்வளவுதானா?" என அளி (ரவி) அவர்களை வினவினார். அதற்கு அளி (ரவி) அவர்கள், "இவ்வயாவும் இறைவனின் அருட்கொடைகள் அவ்வளவு, எனவே நான் இறைவனுக்கு நன்றி உறுதிப்பெறும்" என விடை பந்தார்கள்.

அதற்கு அகல் "ஆப்படியானால் நான் இங்கு வந்த தீதாக்கத்தை

முன்சட்டமுறையே கூறிவிட்டு விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன்" எனக் கூறி, தொடர்ந்து, "எனது உடனை விநயவாகத் தீர்ப்பதற்காக உங்கள் சர்க்காராளுக்கு உங்களால் முடிந்த உதவியைச் செய்யுங்கள்" எனவும் கூறி நின்றார்.

அதற்கு அலி (ரலி) அவர்கள் "நீர் எவ்வளவு உடனாத தீர்க்க வேண்டும் என்பது?" என வினவினார்கள். அகீல், "ஒரு வட்சம் தீர்வும்".

அலி: "ஒரு வட்சம் தீர்வா? அது எவ்வளவு பெரிய தொகை சர்க்காராரே உமது உடனைத் தீர்க்கக்கூடிய அளவு பணப் பள்ளிடம் இல்லை. ஆனால் நீர் கிறிது காலம் பொறுத்துக் கொள்வீரெனின் சம்பளம் வறண்டும் காலம்வரும்போது எனக்குக் கிடைக்கும் சம்பளத்திலிருந்து உமது உடனை அளப்பதற்காக என்னாவான உதவியை நான் உமக்குக் செய்யவேண்டும் எனது குடும்பத்தையும் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. இவ்வேல் நான் எனக்குக் கிடைக்கும் முழுத்தொகையையும் உமக்கு ஒதுக்கி விடுவேன்".

அகீல்: என்வா சம்பளம் கிழிக்கும் வலு பொறுப்பதான சம்பளம் வழங்கும் வரை பொறுக்குமாறு. உங்களது பங்கிலிருந்து உம் கருவதாகக் கூறுகிறீர்களே! அபத்துல் மால் உங்களது கால்களின் தகனே உள்ளது. எனவே நீங்கள் விருமிய அளவு திறைசேரியில் இருந்து எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என என்னைப் பொறுத்திருக்கும்படி கூறகின்றீர்கள்? உங்களது முழுச் சம்பளத்தைதான் கந்தானும் இக்கடனை அளப்பதற்கு அது சார் னுளலக்குத்தான் போறும்".

அலி: "நான் நீர் கருவத்தைக் கொட்டு ஆக்கியும்படுகின்றேன். திறைசேரியில் பணம் இயக்கியிருக்கா இவ்வளவேயே எனக்கு உமக்கும் அதனுடலுள்ள பங்கும் யுதர திறைசேரியில் பொருத்தவகையில் நாலும் நீரும் அளவையுமல்லிம்கவில் இருந்து வந்த வகையிலும் மாறுபட்டவாகவும் அல்ல. நீர் எனது சர்க்காரை என்பது உண்மை. அதற்காக நான் என் சொத்திலிருந்து என்னால் முடிந்த அளவு உதவி செய்ய முடியும். ஆனால் முஸ்லிம்களுக்கு"

சொந்தமான அபத்துல் மாலில் இருந்தல்".

வினாதம் தொடர்ந்தது. அகீலும் விட்டபாறல்லவ. அவர் திறைசேரியில் இருந்து பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட அலி (ரலி) அவர்களைத் தன்னால் இயன்ற அளவு வற்புறுத்தினார். ஆனால் அலி (ரலி) அவர்களை மகிவந்த இல்லை.

அவர்கள் அமர்ந்திருந்த இடத்திற்கு கயாலில் கடைத்தெரு நன்றி காட்சியளித்தது. அதனைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த அலி (ரலி) அவர்கள் "நீர் எனது பெயரைக் கொண்டு தொடர்ந்தும் என்னை ருச்சரித்துக் கொள்வீருமீன் நான் உமக்கு ஒரு ஆலோசனை கூறுகின்றேன். அதன்படி நடந்தால் உமது கடனையும் அடைத்துவிட்டு அதற்கு மேலும் உம்மால் பணம் சம்பளத்துக் கொள்ள முடியும்".

அகீல்: "நல்லது நான் என்ன செய்ய வேண்டுமீர்".

அலி: "அதே தெரிவின்றே கடைத்தெரு, குருவரும் இவ்வரு இரவு நேரத்தில் ஆங்கே செல். பின்னர் அக்கடைகளை உடைத்து உமக்குத் தேவையானதை எடுத்துக்கொள்".

அகீல்: "இது எவ்வளவு ஆச்சரியம். பெரும் அநியாயமாக இருக்கின்றதை ஆயிரம் கண்டங்களுக்கு மத்தியில் உளும்பும் இம்மனிதர்களுடைய சொத்தையா கொள்ளையடிக்கச் சொல்லுநின்றீர்கள்".

அலி: "அப்படியாயின் உமக்காக முஸ்லிமீ, மக்களுக்குச் சொந்தமான திறைசேரியையும் திறக்குமாயு நீர் என்னாறு எவக்கு ஆலோசனை கூறமுடியும். திறைசேரியில் உள்ள சொத்துக்கள் யாருடையவை. அவையும் நிம்மதியாக விடுகவில் இருக்கும் முஸ்லிமீ மக்களுக்குக் கொந்தமானவைதானே. எனவே இக்களை கீர் செய்ய விரும்பாவிட்டால் உமக்கு நான் மறியொரு ஆலோசனை கூறுகின்றேன்".

அகீல்: "அது என்ன?"

அலி: "நீர் ஆயத்தமெனின் உமது உடைவாளை"

எடுத்துக்கொண்டு வாரும், நாலும் எனது வானை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறான். கூடாதுக்கு அண்டையில்தான் பழைய நான் ஸீயா இருக்கின்றது. அங்கேதான் பெரும் செல்வந்த வியாபாரிகள் வாழுகின்றார்கள். நாம் இரவேயாடிவாக அவர்களில் ஒருவரைத் தாக்கவிட்டு அவரின் சொத்துக்களைக் கொள்ளையடித்துக் கொண்டு வருவோம்”

அதில்: “எக்காதாரோ! ஏன் நீங்கள் இவ்வாறெல்லாம் செல்லுவிடுங்கள்? நான் கொள்ளையடிப்பதற்காக இய்கு வரவில்லையே, நான் கழுவதெல்லாம் உங்கள் பிராரப்பில் உள்ள திறைசேரியில் இருந்து எனது நடவடிக்கை அடையப்பதற்கு உதவி செய்யுமாறு மயத்திரம்தான்”

அலி: “ஆயிரக்கணக்கான முஸ்லிம்களின் சொத்துக்களைக் கொள்ளையடிப்பதை விட ஒருவரின் சொத்தைக் கொள்ளையடிப்பது பத்தமல்ல. நான் முனையில் ஒருவரின் சொத்தைக் கொள்ளையடிப்பது களவாகக் கணிக்கப்படும். அந்த வேளையில் ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் சொத்தைச் சூறையாடுவதை நாம் எவ்வாறு களவாகக் கணிக்காமல் இருக்கமுடியும். ஒருவரைத் தாக்கி அவரின் சொத்தை அடையப்பது மட்டும்தான் கொள்ளையென எவ்வாறு தீர்மானிக்கின்றீர்கள். இசுரான் வளகலியேயே மிக வேளாமானது நீர் எனக்குக் கூறும் ஆலோசனைப்படி நடப்பதுதான் இவ்வையம்”

39. பயங்கரக் களவு

ஒரு மனிதர் ஒரு பயங்கரக் களவு கண்டார். இக்களவு அவனாய் பெரும் அறிச்சிக்குள்ளாகியது. அவர் தொடர்ந்தும் பயங்கரக் களவுகளையே கண்டு கொண்டிருந்தான். எவ்வே அவர் குராஷான் சென்று இமாம் காதிம் அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டு வரக்கூடிய விளக்கத்தை அறிந்தபின்னர் விரும்பினார்:

ஒரு நாள் அவர் குராஷாணுக்குச் சென்று இமாம் காதிம் அவர்களைச் சந்தித்துத் தான் கண்ட பயங்கரக்களவைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினார். அவர் கண்ட பயங்கரக் களவானது யாத்தால் செய்யப்பட்ட மனிதன் ஒருவன் யாத்தால் செய்யப்பட்ட குதிரையொன்றின் மீது ஏறி கையில் வாடுகிட்டு அங்கும் இங்கும் வீசிய வண்ணம் இருப்பதுபோன்ற காட்சியைக் கொண்டதாகும்.

“இமாம் அவர்களே நான் இக்களவைக் கண்டதும் எல்லையற்ற பிதியை அடைகின்றேன். தயவுபெற்று இக்களவுக்கான விளக்கத்தை எனக்குக் கூறுங்கள்” என அம்மனிதர் வேண்டி தீன்றார்.

இமாம் அவர்கள் “இக்களவுக்கு ஏன் நிச்சயமாக ஒரு மனிதரிடம் சொத்து இருக்கின்றது. எப்படியாவது அச்சொத்தைக் கருட்டிக் கொள்ள வேண்டும் என நீர் எண்ணுகின்றீர். நீர் உம்மைப் படைக்க, உம்மை மரணிக்கச் செய்யும் இறைவனை அஞ்சுகிறீர் எனில் அவ்வாறான தீய சிந்தனையில் இருந்து நீர் உம்மை விடுவித்துக் கொள்ளும்” எனக் கூறினார்கள்.

உடனே விளக்கம்: தோரிய அம்மனிதர் நீங்கள் வலுவோ உண்மையான ஆலிம். நீங்கள் அறிவையுடைய பிற வேண்டிய அனை முடிவில் இருந்தே பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். உண்மையிலேயே நீங்கள் கூறியது பிராவரெதொரு சிந்தனை என்னுள் உருவாகியிருந்தது எனது பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களில்

செய்வதற்குச் சொந்தமாக விவசாய நிலம் இருக்கின்றது. ஏனெனும் இப்போது அவருக்குப் பணமுண்டா என்பது உண்மை. எனவே அவர் அந்த நிலத்தை விடுவதற்கு முன்பாகவே ஆளால் உற்போகைய குழிநிலையில் அங்கு இறந்து அந்த நிலத்தை வாங்கிக் கூடிய நிலையில் உள்ளவர்களைப் போல யாரும் அங்கு இறந்து இறந்தால், எனவே அவரது பணத்தையெல்லாம் பயன்படுத்தி அந்த நிலத்தை மீட்க, குறைந்த விலையில் அபகரித்துக்கொள்வ தான இடமிட்டிருந்தேன்" எனக் கூறினார்.

40. இரவுநேர தர்மம்

மதிலா நகரம் இருளில் மூழ்கியிருந்தது. அமைதியான அந்த வேளையில், மண்புத் தூசால் மூலித்துப் போன மதிலாவின் மான்தொழில்நிலை, பனி மூடி இடம் என்று இடத்தை நோக்கி நடந்து சென்று மிகாண்டி/நூல்காரர்கள் இடம் ஜூப்பர் சாதிக்கு (ரவி) அவர்கள்.

இமாமவர்கள் போவதை மதிலாவின் என்று அவர்களைத் தகர் கண்டுக்கொண்டார். இந்த இடத்தில் நோக்கில் தனியாக இவர் எங்கு செல்லிறாது என விசயமாக அவர். இமாமவர்களைத் தனியே விசயலாக்கி கூட்டி என் மாரும் அரவமியைத் திடுக்கிடாந்ந்தார்.

இடத்தில் இமாம் கமந்துவந்த ஏதோவொன்று கீழே விழுந்த சித்திரியத். "யா அல்லாஹ், உனது பெயரால் அவற்றை எமக்கு மீட்டுத் தர" என்று இமாமவர்கள் சொல்வது மதிலாவின் காதலர்களுக்குக் கேட்டது.

இமாமவர்கள் முன்விசன்று வலியம் கொள்ளார் மதிலாவின் குரலால் ஆளை அடையாளம் கண்டுக்கொண்ட இமாம், "யாந் மதிலாவியா" எனக் கேட்டார்கள். "ஆம்" என்று கொல்லியவர் கீழே மார்த்தார். கீழே பூமியில் பாண்டலும் ரொட்டிகளும் விழுந்து ஆய்கரங்கே சிதறிக் கிடந்தன.

"கீழே தேடிப்பார்த்து ஏதாவது கைக்கும்பட்டால் அதனை எடுங்கள்" என்றார் இமாம்.

கீழிருந்தவற்றையெல்லாம் தேடித்து இமாமிடம் கொடுத்தார் மதிலாவின். அந்தப் பெருமழையின் கைகளை இமாமவர்களால் கமக்க முடியாததனாலேயே, அது கீழே தவறு விழுந்தது என்பதைப் புரிந்துகொண்ட மதிலாவின், தாய் அதனைக் கமக்க முன்வந்தார்.

தாமே அதனைச் சமீக்க மிகப் பொறுத்தமானவர் எனச் சுற்றிப் இம்மாமலர்கள்மதுல்லீனாயும் தம்போடு அழைத்துச் சென்றார்கள்.

பலிசா இடையில் எளிமலர்கள் யவர் இரண்டைக் கழித்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் எல்லோருக்கும் நாம் கொண்டுவந்த உணவுகளைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்துவிட்டு இருவரும் திரும்பினர். மதுல்லீயரிடமி இயாமலர்கள் சொன்னார்கள்: "இரவு நேரத்தில் தாமம் செய்வது இன்றாவது கோபத்தைக் குறைத்து, பாவங்களைக் கட்டுகிறது. கோபங்களைக் குறைக்கிறது."

41. யஹிசியின் ஸலாம்

ஒருமுறை நபிகளாரின் பிராட்டியவராகிய ஆயிசா நாயகியவர்கள் நபிகள நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் முன்னிலையில் அமர்ந்திருந்தார்கள். அப்போது ஒரு யஹிசியை அங்கே வந்தார். அவர் உள் நுழையும் போதே நபிகளாரும் பார்த்து "அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்" என ஸலாம் கூறுவதற்குப் பதிலாக "அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்" எனக் கூறினார். (இதன் பொருள் உம்மீது சரபும் உண்டாவதாக என்பதாகும்). அதற்குச் சிறிது நேரத்திற்குப் பின்னர் மற்றொரு யஹிசியும் அங்கே வந்தார். அவருக்கு முன்னையவரைப் போன்றே நபிகளாரும் பார்த்து "அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்" எனக் கூறினார். இதில் இருந்த இது ஒருதற்செயலாத நிகழ்ந்த செயல் அல்ல, இது வேண்டுமென்றே நபிகள் நாதரை நாயிசாவும் துன்புறுத்துவதற்கு மேற்கொண்ட செயல் என்பதான ஆயிசா நாயகியவர்கள் உணர்ந்து கொண்டார்கள். இதனால் ஆயிசா நாயகியவர்கள் பெரிதும் ஆத்திரம் அடைந்து உம்மீது சரபும் உண்டாவதாக" எனச் சத்தமிட்டுக் கூறினார்கள்.

உடனே நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஆயிசா நாயகியைப் பார்த்து "ஆயிசாவே வணக்கஞ்சாதிர். அந்த வணக்கம் சிலவகளை யாறுமேறியளின் அவை மிகவும் அவலட்சணமாக இருக்கும். அனைத்தையும் அமைதியுடனும் ஆறுதலுடனும் அன்புடனும் அணுக வேண்டும். அதுவே அடிக்கான தோற்றமுடையது. எல்லா விடயங்களையும் அழகானவையாக மாற்ற வேண்டும். தன் நீர் ஆத்திரமடைகின்றீர்?" என வினவினார்கள்.

அதற்கு ஆயிசா நாயகி "இறைத்தூதரே இவர்கள் மிகவும் கீழ்த்தரமான முன்னரில், ஸலாம் கூறுவதற்குப் பதிலாக என்ன கூறுகின்றார்கள். எப்பதனை நீங்கள் அவதானிக்க வில்லையா?" என வினவினார்கள்.

நபிகள் நாதர் "இல்லை. நான் எனது பதிலில் "அலைக்கும்" (உங்கள் மீதே) எனக் கூறியேன். அதுவே போதுமானது" என நயின்றார்கள்.

42. நீதான்

அபூதர் (ரஸூ) அவர்கள் தமக்கு வந்திருந்த கடிதத்தைப் பிறிதும் பார்த்தார்கள். அபூதர் (ரஸூ) அவர்களின் பார்த்த ஞானத்தைப் பற்றி அறிந்துவைத்திருந்த ஒருவர். விவகுதூர இடமொன்றிலிருந்து அந்நகர அனுப்பியிருந்தார். தமக்கு உபதேசம் புரியும்படி அவர் அதில் கேட்டிருந்தார்.

அபூதர் (ரஸூ) அவர்களை தமது பதவியில் பிழ்வருமாறு எழுதினார்கள். உமக்கு மிகவும் விருப்பத்துக்குரிய நபருக்கு துரோகம் செய்யாதீர். அவருக்கு நீய்க்கு இளமுள்ளதீர்".

பதில் உரியவருக்குக் கிடைத்தது. அவர் வாசித்துவிட்டு ஆச்சரியம் மிகக் கொண்டார். அபூதர் என்ன சொல்ல விழுகிறார் என்பது அவருக்குப் புரியவில்லை. தமது அன்புக்குரிய ஒருவருக்கு நீய்க்கு செய்ய யாரும் தினைப்பது எப்படியும் போனாலும் அந்தக்கேயருக்காக தம்மிடமுள்ள அனாதையை அள்ளிக் கொடுக்கவல்லவா முன்வருவார். இது மிகத் தெரிவிக்க விடாமலாயிற்று. இதை ஓர் உபதேசமாக என்கொண்டார். என்றெல்லாம் அவரது சிந்தனை ஓடியது. எனினும், உபதேசித்தவர் காரணமானவரல்ல என்பதால் இதற்கு அவரிடமே விளக்கம் கேட்க விரும்பி மீண்டும் அபூதர் (ரஸூ) அவர்கட்கு விபரம் கேளி கடிதம் வரைந்தார்.

இதற்கு அபூதர் (ரஸூ).

"உமக்கு மிகவும் விருப்பத்துக்குரியவர் என நான் குறியிட்டது உம்மைமேயன்றி வேறு எவரையும்வலை. நீ அடுத்தவர்கள் மீது விருப்பம் கொள்வதை விட அதிகமாக உம்மிடமே விருப்பம் கொள்வீர். எனவேதான். அவ்வாறு குறிப்பிட்டேன். அதாவது நீ உமக்கே தீங்கிழைத்துக் கொள்வதொன்று மனிதன் செய்யின்ற ஒவ்வொரு பாவமும் குற்றமும் அவரிடமே மீளவரும் என்பதை அறிவீர் அல்லவா?" என மீண்டும் பதில் எழுதினார்கள்.

43. நிர்ணயிக்கப்பட்டாத கூலி

ஒருநாள் கலைமான் இய்யூ ஜஃபர் ஜஃபரியும் இமாம் ரீலா (ரஸூ) அவர்களும் ஒரு வேளையின் நிமித்தம் வெவ்வேறு சென்றிருந்தார்கள். சூரியன் மலையுமே வரை அவ்வூரில் இருந்து தாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய வேலைகளைச் செய்து முடிந்தார்கள். பின்னர் கலைமான் விடு திரும்புவிரும்பினார். அப்போது இமாம் ரீலா (ரஸூ) அவர்கள் ஜஃபரிக்குக் கொடுத்த "எனது கீட்டுக்கு வந்து இன்றிரவை என்னுடன் கழிப்புகள்" என அவுழப்பு விடுத்தார்கள். கலைமான் அவர்களும் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளவே இருவரும் இமாம் அவர்களின் இல்லத்துக்குக் கொண்டுவந்தார்கள்.

அல்வேளையில் இமாம் அவர்கள் அவர்களை அடிமைகள் பூ வேலை செய்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள். அச்சமயம் அங்கே ஒரு புதிய மனிதர்ப் அடிமைகளுடன் சென்று செவ செய்து கொள்வதை அவர்களிடமிருந்து கேட்டனர். உடனே "இவர யாரார்" என அடிமைகளை நோக்கி வினவினார்கள். அதற்கு அவ்வடிமைகள் "எமக்கு இவ்வூரில் உதவிபளிப்பதற்காக நாம் இவரைக் கூலிக்கு அழைத்து வந்துள்ளோம்" எனப் பதில் அளித்தார்கள். அதற்கு இமாம் அவர்கள், "மிக நல்லது. அவருக்கு எவ்வளவு கூலி பெருந்திடுவீர்கள்" எனக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவ்வடிமைகள் "அவர் இருப்பிடமும் எண்ணம் அவருக்கு வேலை முடிவில் ஏதாவது கொடுப்போம்" என்றனர்.

இதனைக் கேட்டதும் இமாம் அவர்களின் முகத்தில் கோபம் குழுகொள்ளத் தொடங்கியது. அடிமைகளின் பக்கம் திரும்பி அவர்களைத் தம் பார்வையாலேயே கண்டித்தார்கள்.

அப்போது கலைமான் ஜஃபரி முன்னே வந்து இமாம் அவர்களைப் பார்த்து, "ஏன் ஆத்திரமடைகின்றீர்கள்" என வினவினார்.

கூடியது இமயம் ஆவரினார். "நான் ஒருவனாக வேலைக்கமர்த்திக் கொள்ள முன்வர அவர் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைப் பற்றிப் பலதடவை அவருக்கு வினக்கிக் கூலியை நிர்ணயித்துக் கொள்ளும்வரை ஒருபோதும் எவரையும் வேலைக்கமர்த்த வேண்டாம் எனக் கட்டளையிட்டுள்ளேன். முதலில் கூலியைப் பற்றிய விஷய முடிவு செய்த பின்னரே ஒருவருக்கு வேலை வழங்க வேண்டும். அப்படியே பேசியிருந்தால் வேலை முடிந்தபின் வேலதிகமாக ஏதாவது அவருக்குக் கொடுக்க முடியும். அவ்வளவு பேசிய கூலியை விட வேலதிகமாக ஏதேனும் வழங்கினால் அது அவரை மகிழ்ச்சியளப்பிக் செய்யும். அவரும் உங்களுக்கு அவ்வ முறையில் நன்றியுடன் நடந்து கொள்வார். அவருக்கு உங்களை மீதுள்ள விருப்பமும் அதிகமாகும். மேலும் வேலதிகமாக ஏதாவது கொடுக்கலாம். நீங்கள் பேசிய தொகைகளைத்தான் கொடுத்தாலும் அவர் வேலைக்கொள்ள மாட்டார். ஆனால் கூலியை நிர்ணயித்துக் கொள்ளாது ஒருவரை வேலைக்கு அமர்த்தினால், வேலை முடிந்தபின்னர், நீங்கள் அவருக்கு ஏவ்வளவு கூலிதான் வழங்கினபோதும் நீங்கள் அவருக்கிக் குறைவாகக் காட்டியதாக அவர் நினைக்க மாட்டார். மாறாக அவருக்குக் குறைவாகவே நீங்கள் கூலி வழங்கியிருக்கீர்கள் என நினைக்கவும் பெய்வாய் - எனக் கூறினார்கள்.

44. அடிமையென்றிருந்தால்....

அந்தத் திருமணவீடு மிகவும் கலகலப்பாக காணப்பட்டது.

இசைக்கருவிகள் முழங்கி, ஆடல் பாடல்களோடு ஒரே அமர்ச்சுளப்பட்டது. மது அருந்தியவர்களின் கும்மாளம் வாளை எட்டியது.

அந்த விடயம் சதவகளைத்திறந்து கொண்டு வெளியேவந்தாள் ஓர் அடிமைப் பெண்.

சுமந்துவந்த எச்சில்களை வீச எத்தனித்தபோது.

முன்னால் பாதையில் யாரோ வருவதைக் கண்டாள். அவரது முகத்திலும் நடையிலும் ஒரு நல்ல மனிதருக்குரிய வட்சணங்கள் அத்தனையும் காணப்பட்டன.

"இந்த விட்டுக்காரர் ஓர் அடிமையா? இல்லை. சுதந்திரமாவவரா?" அவர் அப்பெண்ணிடம் விசாரித்தார்.

"அடிமையல்ல. சுதந்திரவான்" என அடிமைப் பெண் பதில் சொன்னாள்.

"உண்மைதான். அடிமையென்றிருந்தால், நிச்சயமாக எஜமானுக்குப் படிபட்டிருப்பாரல்லவா?"

என்று சொல்லிக் சென்று விட்டார் பெரியார்.

இவரோடு பேசியதனால் திருப்பிக் செல்ல அவளுக்கு சிறிது தாமதித்துவிட்டது. அவளது எஜமான், தாமதித்ததற்கான காரணத்தை வினாவி, நடந்த விடயத்தை அவள் அப்படியே சொன்னாள்:

அடிமைப் பெண் சொன்னவற்றைக் கேட்ட சொல்வந்த எஜமான்

அதிர்ச்சியடைந்தார்-

குறிப்பாக, "அவர் அழகையுடையவின் எழும்பண்ணுக்குப் புகந்திருப்பாரால்லவார்" என்ற வசனம் சட்டியோன்று அவரது உள்வாத்தகக் குத்தியது.

காலங்களில் வெறுப்பைக்கூட மாட்டிக்கொள்வது இப்படியானவரின் அம்மணிகளாக் பிதாய் பின்விதாயிந்தார் அவர் அவராமாக்.

இமாம் புவா மின் ஜக்பர் (ரஹ்) என்ற மகாசை அம்மணிகர் ஏன்பதை அவர்நினைவு புகந்திவ் கோள் பிரகுதாள பரிந்துகொண்டார்

தனது தவறுக்கு அவரிடம் மன்னம் கொடுத்தியபோது, மீளா பொறுக்கித்தக அபிவாழ்வையம் பிராந்தித்தாம் கொண்டார்

அன்றுமுதல் அவர் உதில் செருப்பு அணியவேயில் வது இந்நகல், அன்றுமுதல் அவர், "வெறுக்காவார்" என்ற கருத்தின் "பிடிநல்லறாயி" என அழைக்கப்பட்டவராவார்

45. மக்காத்தில்

மாளிக இப்பனு அளல் அவர்கள் மதினாவைக் சென்ற சிபர்நிசுயாவர்கள் ஒருமுறை இவர்கள் இமாம் சாதிக்க (ரஹ்) அவர்களுடன் செர்ந்து ஹஜ் கடமையை நிகரவேற்றுல்தற்காகக் சென்றார்கள். இவர்கள் இருவரும் ஹஜ் கடமைக்காச இஹ்ராம் கட்டுமிடமாகிய "மீனாத்த" அடைந்தனர். இஹ்ராம் உடை அணியும் நேரம் அண்மித்ததும் வழக்கம் போல் அனைவரும் இஹ்ராம் கட்டி, "வழக்கைக் அல்லாஹும்ம வபிஸபக்" என வாளைத் தோக்கி முழக்கம் செய்யத் தொடங்கினர். இவ்வேளையில் யானிக் இப்பனு அவன் (ரஹ்) அவர்கள் இமாம் சாதிக்க அவர்களையே உற்றுநோக்கிய ஊண்ணம் இருந்தவர்கள். இமாமவர்கள் "வழக்கை, அல்லாஹும்ம வபிஸபக்" எனும் பதங்களை உச்சரிக்கும் போதுதல்லாது அவரது நொவி உடைந்த நிலையிலேயே எழுப்பி வெண்பந்தது. அத் போது அவர்களை கயது கப்பிரிபாட்டை இவர்கள் அவர்களது உடல்நாட்டகையில் இருந்து கிழே விழும் போலதைபும் அவர்களித்தார்கள். யாலிக் அவர்கள் முன்னை வந்த காதிக் (ரஹ்) அவர்களை நினைக்கி, "இறைத்தூதரில் புகிராயி, சென்று வழியில்கல், எல்லாறாவது இதெயாளவிகளைக் கற்றுங்கள்" என வேண்டிக் தொண்டார்கள்.

அதற்கு இமாம் அவர்கள், "அய் ஆதிரின் புகல்விர இதனைக் கறுவதற்கு எவ்வாறுதான் எனக்குக் கத்தி கிட்டும்? "எப்பாய்" என்பதன் பிபாநுள் இறைவா நீ என்ன அழைத்தவர்கு நான் முற மனதுடன் அடி பண்ணுகின்றேன். உனது பாதையில் நான் தயார்திலிட்டேன் என்பதற்கும் என்ன நம் புகைகயில் என்னுடைய இதெயாளிடம் நான் இதனைக் கறு முடியும்" என எவ்வாறு என்னை அடிபணிந்த அடியாளாகக் கறுதுவேன்"

46. சச்சமரம் சுவைய

ஹம்ஸம் அளி இரஜா அமிதாவிம் [ரவி] அவர்கள் விட்டது இரந்தி வெணியை வந்து எழுச்சிப் பேரால் தாம் வேளை செய்வா பாவலவனத் தொடங்கல் இரந்தி பகுதியை ரேக்கிர் வெறை கொண்டுநந்தார்கள் அப்போது அவர்களை எங்கள் ருத் சமரம் இருந்தது. இதனைக் கண்ட ருதிகள். "அளி அவர்களே இவர்கள்" என வினவினார்.

அதற்கு அளி [ரவி] அவர்கள், "இது சச்சமரம் இவ்வாறு அல்லாஹ்" எனப் பதிலிடுகிறார்கள்.

வினவியவரால் எதைப் பரிந்துகொள்ள முடியவில்லை! அவர் "சச்சமரம்" என வியந்தார்.

ஒரு சூரிப்பிட்ட காலத்தில் நின்னர், அளி [ரவி] அவர்கள் எடுத்துச் சென்றிருந்த சச்சம் விதைகள் ஓரிடத்தில் நாட்டப்பட்டு அவர் பரவிய சச்சமரங்களால் மாரி ஒரு தோட்டமாகக் கரடீயகிச்சத் தொடங்கியபோது வினவியவராலும் ஏவையினர்களாலும் வியப்புக்கு நன்றும் புளினி வைக்கப்பட்டது.

47. வேலையின் வியர்வை

இமாம் காஸிம் அவர்கள் தனக்குச் கொந்தமான நிலத்தில் வேலை செய்து அதனைப் பண்படுத்துவதில் சுறுயட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதிக வேலை காரணமாக இமாம் அவர்களின் உடல் வியர்த்து அவ்வியர்வை அவர்களது உடலெங்கணும் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அவ்வேளையில் அது இப்பனு அப் ஹம்ஸா பதாயினி அவர்கள் அவ்விடத்துக்கு வந்தார்கள். இமாம் அவர்களின் நிலையைக் கண்ட அவர், "உங்களுக்காக என்னை அரிப்பணித்தேன். ஏன் நீங்கள் இவ்வேலையை வேறு யாரிடமாவது ஒப்படைக்கக்கூடாது" என இமாம் அவர்களைப் பார்த்து வினவினார்கள்.

அதற்கு இமாம் அவர்கள், "என்னை விடச் சிறந்தவர்கள் கூட எப்போதும் இவ்வேலையைச் செய்திருக்கும் போது நாம் ஏன் இவ்வேலையை வேறு யாரிடமாவது ஒப்படைக்கவேண்டும்?" என வினவினார்கள் அப்போது பதாயினியவர்கள், "உங்களை விட உயர்ந்தவர்கள் என யார் யானைக் குறிப்பிடுகின்றீர்கள்?" எனக் கேட்டார்.

அப்போது இமாம் அவர்கள், "இறைத் தூதர், சிவ்வாசிகளின் தலைவர், எனது தந்தை, பாட்டன்மார்கள் அனைவருமே இதனையே செய்துள்ளார்கள். நிலத்தில் வேலை செய்வது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களினதும் அவர்களது வாரிசுகளினதும் நடைமுறையாகவே இருந்தது" எனப் பதிலிடுகிறார்கள்.

48. துண்டிக்கப்பட்ட நட்பு

அந்த நட்பு துண்டிக்கப்படும் என எவருமே எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு அவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் வேண்டியவர்களாக இருந்தார்கள். இவ்வாறு இருந்த அவர்கள் பிரிவார்களை எவ் பாரதான் நினைத்திருக்கக்கூடும். மக்கள் அயர்க்கள் இருவரையும் அவர்களின் சொந்தப் பெண்களில் அழிந்திருந்ததை விட ஒருவரை மற்றவரின் பெயரிடையே அறிக் களாக அறிந்திருந்தனர். ஏனெனில் அவர்களைப் பற்றிய இயக்கம் போடுதல்லாம். அவர்களின் பெயரைச் சூழிய் பிறுவரின் பரந்த : "இவ்வாறின் தண்டம்" எனக் குறிப்பிட்டே அவர்களை யழகியிருந்தனர்.

ஆம் அவர் இமாம் சாதிக் அவர்களின் தண்டம் எனப் பரிசுலியி அடைந்திருந்தார்.

ஏப்போதும் போல் இவர்கள் இருவரும் ஒருவருடன் மற்றவர் கோந்து செருப்புத் தாக்கும் தெருவினுள் றுழைந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் அங்கிருந்து திரும்பி வரும் போது அவர்களது நட்பு அறுந்துவிடும் என அவர்கள் நினைத்துக்கூடப் பார்த்திருப்பார்களா?

அன்று அவர் ஏப்போதும் போல் இமாம் அவர்களுடன் செருப்புத் தாக்கும் தெருவுக்குள் றுழைந்தார். அவரது தூப்பி இவ் அடிமையம் அவரின் பின்னால் வந்து கொண்டிருந்தான். இமாமின் தண்டம் திடீரெனப் பின்னால் திரும்பிப் பார்த்தார். அடிமைகளைக் காணவில்லை. சில தூய் சென்ற பின்னால் மீண்டும் பின் திரும்பிப் பார்த்தார். அடிமைகளைக் காணவில்லை. மூன்றாவது முறையும் பின்னால் திரும்பிப் பார்த்தார். அப்போதும் அவனைக் காணவில்லை. அடிமை கடைத்தெருவில் புதின

பார்த்தவண்ணம் வந்தபடியால் பிந்தவில்லிட்டான். இறுதியில் நான்காவது தடவையாகப் பின்னால் திரும்பிப் பார்த்தபோது அவன் அடிமைகளைக் கண்டார். ஆக்திரமடைந்த அவர் அடிமையின் தாண்டி விட்டுச் சென்ற போயிருந்தார்" என அவருள்ளார்.

இந்த கார்த்தவகளைக் கேட்டதும் இமாம் சாதிக் ஆச்சரியத்துடன் தனது கைகளை உயர்த்தி நெற்றியில் அடித்துக் கொண்டார்கள். "கப்பலாணல்வாழ்வு அவரது கைப்பயர் திட்டிவிடலீர்" அவரது தாண்டியர் கிட்டட வார்த்தை கொண்டிரு ஏசுவின்றி? உய்மைவொறு பம்பக்தியுள்ள மலிதாக்கவவவொள தான் எண்ணியிருந்தேன். இப்போது உய்யிடம் படைத்தியில்லை எனயது தெளிவாகிவிட்டது" எனக் கூறினார்கள்.

அதற்கு தண்டம், "இன்ற அதின் புல்லவடி இங்க அடிமை சிந்துவைச் சேர்ந்தவன். இவ்வது தாயும் சிந்துவைச் சேர்ந்தவன். இவர்கள் முஸ்லிம் அல்ல என்பது உங்களுக்கு தங்கு தெரியும். நாள் வரை கூறிய இவ்வது தாய இய்வவகளைச் சேர்ந்தவன் அல்ல" எனக் கூறினார்.

அப்போது இமாம் அவர்கள், அவரது கைநுழைபெயர் என்பது இங்கு, ஒரு பிரச்சிவ்வாண்ட: ஒவ்வொரு கட்டத்தினரும் தத்தமக்குப் விபாருத்தமான திருமணச் சட்டத்திட்டங்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அச்சட்டத்தின் அடிப்படையில் அவர்கள் நடந்து கொள்ளும் போது அது விபச்சாரமாக அமைவதில்லை. அவர்களுடைய மீள்வரைகளுய தவறான வழியில் நிறுத்தவர்கள் எனக் கருதப்ப்படமாட்டார்கள்" என மறுத்துரைத்தார்கள்.

இவ்வாறு கூறியதில் பின்னர் இமாம் அவர்கள் அவரைப் பார்த்து, "என்னவாட்டுமும் நீர் றுமொகிவிழும்" எனக் கூறிவிட்டார்கள்.

அதற்குப் பின் எவருமே இமாம் சாதிக் அவர்கள் அந்த மனிகலுடன் கூடியிருப்பவர்க்க் காணவில்லை. மாண்க்கும் வரையில் அவர்களிடையே பூரண இடைவிவளி காணப்பட்டது.

49. ஒரு வரை

அடுத்துவா இப்பனு மக்பா சுவானைக் கெடுத்த விடயம் பற்றித் து அறிஞரும் எழுத்தாளருமாகாவார்.

மக்பாவிடில் கவர்னாரை உபயாஸ் இப்பனு முத்துலிபா மஹ்லவியின் விடயம் குறித்து வெளிவே அப்துல்வா இப்பனு மக்பாவிடில் அடிமை அவானு வருகைக்காகக் காத்திருந்தான்.

பணியாள் விவாதமும் காத்திருந்தும் இப்பனு மக்பா வரவில்லை. அவருக்குப் பின்பு கவர்னாரைக் கத்திக்கக் கொடுத்தேன் கட விவசியை வந்துவிட்டனர். ஆனால் இப்பனு மக்பா வரவில்லை. இறுதியில் பணியாள் தனது ஜலமாசனத்தைத் திறந்துவிட மறுபட்டான். வெளிவிடிக் கொடுக்கப்பட்டார் மக்பா கவர்னர் மானிக்கையில் இருக்கின்றான் எனலினனினார். ஆனால் அவர்கள் "தெரிபாது" என்று கூறிவிட்டனர். சிலர் பணியாளையும் குற்றாலையும் ஏற இறங்கப் பார்த்துவிட்டிருக்கின்றனர்.

நேரம் கடந்துகொண்டே இருக்கிறது. இறுதியில் பணியாள் தனது கலவையை அப்போதைய ஆரளின் சிறிய தந்தையாரை மனசுத் தவானக்கிடழும். அது இப்பனு அப்பாவுள் அவர்களின் புதுவயாக்கவான சகா கலையாள் போன்றோரிடமும் கடுக்துக் கூறினார். அப்துல்வா இப்பனு மக்பா மனசுத் தவானக்கிடமே அதுவலையாகவும் எழுத்தாளனாகவும் பணி புரிந்தார்.

சகாவும் கலையானும் போற்றினும் எழுத்தாளருமாகக் திருந்த அப்துல்வா இப்பனு மக்பாவிடம் அளவகடந்த விநாயகி

கொண்டிருந்தார்கள். என்வே அவருக்கு வயிப்போதும் உதவி அளிப்பவர்களாகவே இருந்தனர். இவர்கள் இரிவாறு உதவி செய்த போதிலும், இப்பனு மக்பா சுவானையும் கெட்டகாரித்தகொண்டே தாக்குபவராகவும் மற்றவர்களுக்கு வளை கருயவராகவுமே காணப்பட்டார். மற்றவர்களுக்கு வளை கருயவரை அளித்தவிடவேயில்லை. மன்னாரின் சகோதரர்களின் சகாவும் கலையானும் அவருக்கு உதவியாக இருந்தனம். அவருக்கு இத்தகர் செய்தவின் மேலும் மேலும் காக்கக்கூட அளித்தது.

சகாவும், கலையானும் அப்துல்வா இப்பனு முத்துலிபாவிடம் சென்று அப்துல்வா இப்பனு மக்பாவைப் பற்றி விசாரித்தார்கள். அப்துல்வா, அப்துல்வா இப்பனு மக்பா தனது விடயம் குறித்து வரவில்லை என அடித்துக் கூறிவிட்டார். கலையானும் மக்பா விவாதமாக இருந்தனம் என இப்பனு மக்பா கவர்னாரின் விடயம் குறித்து விசாரணைக் கண்டயாவரும் சாட்சி கூறினார். என்வே மறுப்பதற்கு வழியில்லையே போய்விட்டது.

விவசாயம் சிறியதல்ல. கொலை விவசாயம். அதனோடு இப்பனு மக்பா போன்றோரு போன்றோர் சுப்பாத்தியப்பட்ட விவசாயம். ஒரு புறத்தில் கவர்னர், மறுபுறம் மன்னாரின் சிறிய தந்தை. என்வே விடயம் முற்றி இறுதியில் மக்பாவிடில் மன்னாரின் குன் கொண்டு வரப்பட்டது. இறுதியிலேயும் அளவகடது அப்துல்வாவு மன்னாரின் அளவகடில் பிரசன்னாயினார்.

மன்னா சாட்சிகள் அளவகடையும் விசாரித்தார். மன்னா அவர்களையே காக்கி, "என்னவா போய்த்தவளாயில் உபயாஸ் மீது கொலைக் குற்றம் சாட்டுவது. கலையானும் இவ்வகல், ஆனால் அப்துல்வாவுக்குக் கொலைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்ட பின்னர் மக்பா இக்கதவின் கூடாச உற்பிள வர்ப்போன்ற உபயாசாள கொலைக்குப் பதிலாக மக்பாவைக் கொலை செய்தேன். இதனை கடுக்கினார் மார பொறுப்பேற்பது." எனத்தனது சிற்ப தந்தையாரிடம் விவாதினார்.

சகாவும், கலையானும் இக்கதவின் விவக கொலைக் குற்றமாயது. "அப்துல்வா மக்பாவை இங்கு உபிந்தன் அளப்பேயிருக்க வேண்டாம்" எனக் கூறிக்கொண்டே திரும்பிக் கொண்டார். சாவம்

50. வான் நாக்கு

அனி இப்னு அப்பாஸ், அப்பாஸியர் காலத்தில் வார்த்தை போற்றினார். இவர் இப்னு அர் றாமி என்றும் பெயரில் பிரபல்யமடைந்திருந்தார். இவர் ஹிஜ்ரி 1ம் நூற்றாண்டில் காலிம் இப்னு அப்துல்லா என்ற அப்பாஸியர் அமைச்சரின் அலுவலில் வீற்றிருந்தார். அவர் அப்போதும் சிந்தனைச் செலிக்கொதி தேய்க் கூடியவர். எனவே அவர் தனது வான் நாக்கைப் பற்றிப் பெரிதும் கவலம் கொண்டிருந்தார்.

காலிம் இப்னு அப்துல்லா இப்னு றாமியின் நாக்குக்குப் பெரிதும் அஞ்சியிருந்தார். ஆனால் அவரது அச்சத்தை ஒருபோதும் செலிக்காட்டிக் கொள்ளவில்லை. மாறாக இப்னு றாமி கிட்டெ வார்த்தைகளைப் பாலிக்கக் கந்தர்ப்பயம் அளிச்சாது நடந்து கொண்டார்.

காலிம் இப்னு றாமியின் உணவின் நஞ்சு கலக்குமானு இரகசியப் பணிய்பு ஒன்றை விடுத்தார். இப்னு றாமி அவர்களைவிட உண்டபின்னர் அதில் நஞ்சு கலக்கப்பட்டிருந்தமையைப் புரிந்துகொண்டார். உடனே அவ்விடத்திலிருந்து எழுந்து செல்ல முனைந்தார்.

அப்போது காலிம் "எங்கே போகிறீர்?" என வினவினார்.

அதற்கு இப்னு றாமி, "நீர் ஏன்னை அனுப்பவிரும்பிய இடத்துக்குப் போகிறேன்" எனப் பதிலளித்தார்.

காலிம், "அப்படியாயின் எனது வலாத்தை எனது தாய் தந்தையருக்கு கத்திவைவும்" எனக் கூறினார்.

உடனே இப்னு றாமி, "நான் நாகத்தின் வழியால் செல்லவில்லையே" எனத் திரும்பிக் கூறினார்.

இப்னு றாமி தனது வீடு சென்று வைத்தியம் செய்தார். ஆனால் அது பயனளிக்கவில்லை. முடிவில் தனது வான் நாக்கு காரணமாக மரணத்தைத் தழுவினார்.

இக்கதைகளில் வரும் 'அப்பாவி' என்ற பெயரை அப்பாவி மகன் எனத் திருத்தி வாசிக்கவும்.

51. இரு சக தோழிலாளிகள்

ஹிஷாம் இப்னு ஹமீம், அப்துல்லா இப்னு பசீத் அபுபாஸ் ஆகிய இருவரும் கூடா வாலிகள். அவர்கள் அனைவரது சிந்தையையும் கவர்ந்தவர்கள். இவர்கள் இருவரும் மிக நெருக்கத்துடன் சக தோழிலாளர்களாகத் தொழில் புரிந்தனர். இவர்கள் இருவரும் பங்குதாரர்களாக இணைந்து சக உவத்து வியாபாரம் செய்தனர். அவர்கள் மரணமீதும் வரையில் அவர்களுக்கிடையில் எவ்வித கருத்தி வேறுபாடும் ஏற்படவில்லை.

இவர்கள் இருவரும் இரு பெரும் மத்யூப் மிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்கள். சாஹீபு இவர்கள் இருவருக்குமிடையிலுள்ளிய நட்டுப்போலெவின் அலைவரையும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது ஏதெனில் ஹிஷாம், இமாமிய்யா கோட்பாட்டின் அறிஞர்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தோடு இமாம் லுப்பா சாதிக்க (ரலி) அவர்களின் உதவியாளர்களில் ஒருவராகவும் திகழ்ந்தார். ஆனால் அப்துல்லா இப்னு யஸீதோலெவின் அப்பாவி மிரிவின் மார்த்த அறிஞர்களில் ஒருவராக விளங்கினார். இவர்கள் இருவரினும் மார்த்த மிரிவுகள் ஒன்றுக்கொன்று முற்றிலும் முரண்பட்டவையாகவே காணப்பட்டன. ஏனெனும் இவர்கள் மார்த்தம் பிரச்சினைகளைத் தமது வாழ்க்கையுடனே அல்லது வியாபாரத்துடனே கலக்க இடமளிக்கவில்லை. அவர்கள் முழுமனதுடன் தமது கூட்டு வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டனர். ஆச்சரியம் என்னவெனில் அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில்

ஹிஷாமின் மாணவர்களும், இமாமியாக் கோட்பாட்டின் பின்பற்றுவோரும் ஹிஷாம் அவர்களிடம் உபதேசம் பெறுவதற்காக இவர்களின் கடைசிகே வந்தனர். ஹிஷாமும் இமாமியாக் கோட்பாட்டின் அடிப்படைகளை இக்கடைகளில் வைத்தே அவர்களுக்குப் போதித்தார். அவ்வேளைகளில் அப்துல்லா தனது மார்த்தக் கோட்பாட்டுக்கு முற்றிலும் முரணான உரைகளைக் கேட்கவேண்டி ஏற்பட்டபோதிலும் அவர் எவ்வித மன வேதனையையும் வெளிக்காட்டிக் கொள்ளவில்லை. அப்துல்லா இமாமியாக் கோட்பாட்டின் பின்பற்றுவோரும் அவருவந்து இமாமியாக் கோட்பாட்டுக்கு எதிரான தமது கோட்பாட்டின் அடிப்படைகளையும் அக்கடையில் வைத்தே கற்றுக்கொண்டார்கள். அப்போதெல்லாம் ஹிஷாமும் தனது மன வேதனையை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளவேயில்லை.

ஒருநாள் அப்துல்லா அவர்கள்தனது நண்பர் ஹிஷாமை போகி, "நாலும் நீங்களும் நெருங்கிய நண்பர்கள். நீங்கள் என்னை தங்கு அறிவிர்கள். நான் உங்களது மரணம்களாக விரும்புகிறேன். எனவே உங்கள் மகன் பாத்திமாவை எனக்குத் திருமணம் செய்து வைப்புகள்" என வேண்டி நின்றுார்.

அதற்கு ஹிஷாம், "பாத்மியா என்கவாசியான பெண்ணாகும்" என ஒரே வார்த்தையில் பதிலளித்தார்.

அப்துல்லா இப்பதினைக் கேட்டதும் மௌனம் சாதித்தார். வேறு எதுவுமே பேசவில்லை.

இச்சம்பவம் கூட அவர்களது நட்பில் எவ்வித பிணவையும் ஏற்படுத்தவில்லை. அவர்களது மான பரியந்தம் வரை அவர்களது கூட்டுத் தொழில் தொடர்ந்தது. மாணம் மார்த்தியே அவர்களுக்கிடையில் பிணவ ஏற்படுத்தி ஒருவரை விட்டும் ஒருவரைத் தூயமாக்கியது.

[அப்பாவி மிரிவு வரலாறுகளின் ஆறு மிரிவுகளில் ஒன்றாகும் ஹவாசிஜ் சிபின் மத்தகதின் போதே உருவாகியது ஹவாசிஜ் அன் (ரலி). அவர்களது அகலியில் இருக்கும்

வெளிப்போலி அவர் (ரவி) அவர்களுக்கு எதிராகச் செயல்பட்டார்கள்.

இக்கூட்டத்தினர் ஒரு புறம் கமது தேசாட்பாடுகளுக்கவைய செய்திட்ட மீயத்திலும் மற்றுறம் மடை மங்கலாகவும், சிறுவர்க்க காரர்களாகவும், முஸ்லிம்களிடையே தீவிரவாதியதொரு அபரயசுமயமான சக்தியாகவும் தந்து வை அராளங்களுக்கிது இடையூறு விளைவிடபவர்க்கமாகவும் திமழ்த்தவர்.

வருவாரிசுகள் மீயாதுவாக உதுமன் (ரவி) அவர்களுக்கும் அவர் (ரவி) அவர்களுக்கும் எதிரான பரமவெரிசுகளாகத் திகழ்த்தவர் அவர்களது தேசாட்பாடுகளை ஒற்றுக்கொள்ளாதவர்களான நியாகரிப்பாளர்களாக திவ்வது சிவ்வ வணக்கிகளாகவே அவர்கள் கருதினர். ஏனைய முஸ்லிம்களுடன் விவாக பந்தங்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளிது கூட அவர்களிடையே தண்ட செய்யப்பட்ட விடயமாக இருந்தது. ஏனைய முஸ்லிம்களுக்கு வாரிசு கொத்துரிமை என்பன இல்லை என்பும், அவர்களது குருதியும் உடைமையும் ஆகுமரணவையெவரும் ஹலாரிசுகள் கருதினர் ஆனால் துவாரிசுதளின் மீயுகளில் அப்பமலிய மீயிவு ஏனைய மீயிவுகளைவிட ஓரளவு சிறுந்ததாகக் காணப்பட்டது. அவர்கள் இருமணம், சாட்சி போன்றவற்றை ஏனைய முஸ்லிம்களிட மிருத்தும் ஏற்றுக் கொண்டனர். ஏனைய முஸ்லிம்களது குருதியையும் உடைமகளையும் கௌரவமாகக் கருதினர். அப்பாஸியர் மீயிவின் தலைவர் அப்துல்லா இப்னு அப்பாஸ் உமையருடும்ப ஆட்சி முடிவின் போது தோன்றினார்.

52. குடிப்பழக்கத்துக்குத் தடை

10-ம் மன்சூரின் கட்டளைப்படிய திறைச்சரி திறக்கப்பட்டது. அனைவருக்கும் கொடுப்பனவுகள் வழங்கப்பட்டன. தனது கொடுப்பனவைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக வந்தவர்களில் சக்ரானியும் ஒருவர். எனினும் அங்கிருந்த எவரும் சக்ரானியை அறிந்திருக்கவில்லை. இதனால் சக்ரானிக்குத் தனது கொடுப்பனவுகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. அவர் இதனை எவ்வாறு பெற்றுக் கொள்வதென வழி தெரியாது தின்றார்.

சக்ரானியின் பரட்டன்மார்களில் ஒருவர் அடிமையாக இருந்தார். பின்னர் அவர் துறைத்துத் (வை) அவர்களால் விடுவிக்கப்பட்டு கத்திரம் பிபத்தார், இதன் காரணமாக சக்ரானியும் கத்திர பருஷாக வாழக்கூடிய பாக்கியத்தைப் பெற்றார். மக்கள் அவரது பாட்டனாரை, "இறைத்தாரால் விடுவிக்கப்பட்டவர்" என அன்புடன் அழைத்தார்கள். இது சக்ரானியின் பரம்பரையில் பெரும் கௌரவமாகவே கருதப்பட்டது. இந்த அடிப்படையில் சக்ரானி, தானும் திரு நயி (ஸல்) அவர்களது குடும்பத்துடன் இணைந்தவரெனக் கருதிக் கொண்டார்.

இதற்கிடையில் சக்ரானி திறைச்சரியின் இருந்து தனக்குச் சேரவேண்டியதைப் பெற்றுக் கொள்ள உதவக்கூடிய ஒருவரைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது அவர் இமாம் சாதிக் (ரவி) அவர்களைக் கண்டு அவர்களிடம் தனது பிரச்சினையை எடுத்துக் கூறினார்.

உடனே இமாம் சாதிக் (ரவி) அவர்கள் சென்று எவ்வித தாமதமுமின்றி சக்ரானிக்குரிய பங்கைத் திறைச்சரியில் இருந்து பெற்று வந்தார்கள். அதனை சக்ரானியிடம் ஒப்படைக்கும்

வேலையிற் "நல்ல வேலையைய யார் செய்தாலும் அது நல்லதே. ஆனால் உங்களைய பொறுத்தவரையில் நீங்கள் நாசி (நயக்) அவர்களது குடும்பத்துடன் தொடர்புடையவர் என அறியப்பட்டிருப்பதுமிகவும் கல்லதே. அதன்காதி அது அறநூலினரற்றதுமரலும். அதேபோன்று கொட்ட வேலையை எவர் செய்தாலும் அது விகடுதியே, நயக்காவக் குடும்பத்துடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கிற நீங்கள் அதாவக் செய்தால் அது மிகுந்த அவலட்சணமாகவே இருக்கும்" எனச் சூழிச் சொன்னார்கள்.

கீராவா இந்நக வசனத்தைக் கேளியுற்றதும் இம்மடம் அவர்கள் தனது குடிப்பழக்கத்தை அறிந்து கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதை உணர்ந்தனர். இம்மடம் அவர்கள் கீராவா குடிப்பழக்கம் உண்டாவா என்பதனை அறிந்திருந்தும் கூட அவர் மீது அவ்வாறும் அவ்வாறும் கலியுறவுபுரிந்தால் எனினும் அந்த அன்புக்கொடையில் கீராவாவின் கட்டளை குடிசைமாக கட்டிக் காட்டவும் தள்ளவில்லை. இராம அவர்களின் அறிவுரை கீராவாவின் உள்வந்திய ஆழப்பதிந்த மாத்திரமல்லி அது அவரை உறுக்கியது. அவர் மிக விளாசினேபோ குடிப்பழக்கத்தைக் கைவிட்டார்.

53. கல்பாவுக்கு எத்தனை ஆடை?

இரண்டாம் உமர் கைய போற்றப்படுகிற கல்பா உயிர்ப்பு அப்துல் அனீஸ் அவர்கள் ஒருமுறை மிம்யாலிருந்து ஓயோசல்கம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

அடிக்கொருமுறை கல்பா அவர்கள் தமது ஆடைகளை இழுத்துப் பிடிப்பதையும் விடுவதையும் அருவில் அமர்ந்திருந்த பாலும் அவதூளிக்கத் தவறவில்லை.

"கல்பா அவர்கள் ஏன் அவ்வாறு செய்தார்கள்" என பலரும் வினாவரயினர்.

"கல்பா அவர்கள் தமது ஆடைகளைக் கழுவியிருந்ததால், மாற்று ஆடை அவரிடம் இல்லை என்பதால் சலித்த அப்பினையே அவர் அணிந்திருந்தார் எனவும், அது காயவேண்டுமென்பதற் காகவே அவர் அவ்வாறு செய்தார்" என்பதும், பின்னரே அவர்களுக்குத் தெரியவந்தது.

54. நிலைமாறிய இளைஞர்

இறைத்தூதர் (ஸல்): அவர்கள் சுபஹூத் மிதாழுலாயைத் தன் சகாக்களுடன் சேர்ந்து நீளறவேற்றினார்கள். அவசகறாய் பொழுதும் ஆகிவிட்டது. மெய்வெள ஒளிபடாந் தொடங்கியது. அவ்வொளியில் அங்கு குழுமியிருந்த ஒவ்வொருவரையும் பூரணமாகவே அடையாவம் காலக்கூடியதாக இருந்தது.

அங்கு குழுமியிருந்து மக்களை அப்பதானித்துக் கொண்டிருந்த அண்ணலாரின் பார்வையில் வழக்கத்துக்கு மாறாக நடந்து கொண்டிருந்த ஒரு இளைஞனின் செயலை பார்த்து அவ்வினைஞன் அமைதியாக நிற்கவில்லை அவனுடைய உடல் தொடர்ச்சியாக இங்கும் அங்கும் அசைந்து கொண்டிருந்தது.

நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் அவ்வினைஞனை அண்பித்து அவன் முகத்தை உற்று நோக்கியபோது அது மஞ்சளாக இருப்பதைவும் கண்கள் குழிவிழுந்து, உடல் மெலிந்திருப்பதையும் அவதானித்தார்கள்.

பின்னர் நபி (ஸல்) அவர்கள் அவ்வினைஞனை நோக்கி "நீங்கள் என்ன நிலையில் இருக்கின்றீர்கள்?" என வினவினார்கள்.

அதற்கு அவ்வினைஞர், "நான் உறுதியடைந்த நிலையில் இருக்கின்றேன். யா நஸாலுல்லாஹ்" என பதிலிறுத்தார்.

அப்போது நபிகளார், "ஒவ்வொரு உறுதியும் அதன் உண்மையை வெளிக்காட்டும் அடையாளங்களைக் கொண்டிருக்கும். உமது உறுதியடைந்த நிலையை வெளிக்காட்டும் அடையாளம்தான் என்ன?" என வினவினார்கள்.

உடனே அவ்வாஸிபர், என்னை வேதனைக்குள்ளாக்கி இரவில்

எனது தூக்கத்தை அறியப்போகச் செய்து விட்டீர்கள். பகல் பொழுதைத் தாக்கத்துடன் கழிக்கின்றேன். உலகத்தில் இருந்தும் அதில் உள்வவற்றில் இருந்தும் முகத்தை வேறுபக்கம் திருப்பிப் பார்க்கின்றேன். இறைவனின் சிம்மாசனம் தெரிபடுவதுபோல் இருக்கின்றது. சொர்க்க-வாசிகளை அருளிலும் நரச வாசிகளை வேதனையிலும் காண்கின்றேன். நரச பெருமயின் சக்தம் எனது காதுகளின் அருகில் கேட்பது போல் உணர்கின்றேன் இதுவே எனது உறுதியடைந்த நிலையின் அடையாளங்களாகும்" எனப் பதிலளித்தார்.

அண்ணலாரி குழுமியிருந்தோரைப் பார்த்து, "இவ்வாற்தான் இறைவனின் விசுவாச ஒளியால் குலுங்கப்பட்ட இதயத்தைக் கொண்ட அடிமை" எனக் கூறிவிட்டு, "இவ்விலைஞனையைப் பார்த்து, "இந்த நல்ல நிலையை எப்போதும் பின்பிப்பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்" எனவும் கூறினார்கள்.

அப்போது அவ்வினைஞர், "யா ரஸூலுல்லாஹ்! இறைவன் பேரரசுட்பத்தையும் வீரமரணத்தையும் எனது தலைவிதியாக ஆக்குவான் வேண்டி எனக்காகப் பிரார்த்திப்பீர்களாக" என வேண்டி நின்றார். நபிகளாரும் அவ்வாறே பிரார்த்தித்தார்கள். இதன் பின்னர் விவசூகாலம் செல்லவில்லை. ஒரு பனிநய் போர் ஏற்பட்டது. அவ்வினைஞரும் அதில் பங்கு கொண்டார். அந்த யுத்தத்தில் சக்தியைவாக்கவில் பந்தாவது நயர் அந்த இளைஞராவார்.

55. மக்காவிலிருந்து அபிசீனியாவுக்கு ஹிஜ்ரத்

இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டு மக்கா நகரில் வாழ்ந்து வந்த அபு நாடீர் முஸ்லிம்களின் துன்பங்கள் மாதக்கணக்காக, வருடக்கணக்காக அதிகரித்து வந்தன. அதேபோல, மக்கத்துப் பிணைவுணங்கிகள் குறைவில் குலப் பெரியவர்களுடன் சேர்ந்து முஸ்லிம்களுக்குப் புரிந்த விதமானமைகளும், அடக்குமுறைகளும் அதிகரித்து வந்தன. முஸ்லிம்களின் சமூகப் பிரச்சினைகளும், பெருளாதாரத் தொகுக்கப்பட்டும் பிக் மோசமான நிலைமை அடைந்தன. சலீலும், முஸ்லிம்களை இஸ்லாத்தில் இருந்து பிரித்து தங்கள் மக்கம் சேர்த்துக்கொள்ள அவர்களால் முடியவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, அதிக கஷ்டங்களில் கையால் ஆண்களும், பெண்களும் முஸ்லிம்களாக மாற்றப்பட்டார்கள். தடுக்க அவர்களால் முடியவில்லை.

முஸ்லிம்களின் கஷ்டங்களில் நாளுக்கு நாள் பெருகத் தொடங்கியது. முன்பு சினைகளை வணங்கிய ஆண்களும், பெண்களும் முஸ்லிம்களாக மாறியதின் இஸ்லாத்தை யழுமைப்பாகப் பின்பற்றினர். மற்ற முஸ்லிம்களோடு நெருங்கிய உறவுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்தனர். அவர்கள் இஸ்லாத்தைக் கைவிட்டு விட எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் எதுவும் பலிக்கவில்லை. இதனால் கோயமும் ஆத்திரமும் கொண்ட குறைஷியர் முஸ்லிம்களை மேலும் மேலும் அடக்கி, ஒடுக்கிக் கொடுமைப்படுத்தினர்.

கஷ்டங்கள் அதிகரித்து வந்தபோதிலும் முஸ்லிம்கள் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொண்டனர். அவர்களின்

தன்பங்களாகக் குறைக்கவும், அவ்வாறு அன்பறுத்தாவதில் மகிழ்ச்சி அடையும் குறைஷியரை அங்கீகரிக்கவில்லை. இருந்து இருக்கவும் திரு நபி (ஸல்) அவர்கள் விருய்ப்பினாராகக், எனவே, முஸ்லிம்களின் ஒரு குழுவின்னா அழைத்து மக்கானை விட்டு வெளியேறி அபிசீனியாவுக்குச் செல்லுமாறு ஆவேசனை வழங்கினார்கள்.

"அபிசீனியா நாட்டு அரசர் நீதியாளர். இறைவன் அருளால் சமாதானமும், பாதுகாப்பும் ஏற்படும் வரையில் சிறிது காலம் அவருடைய நாட்டில் வாழ்வதற்குப் புகலிடம் தாக்கீதாளர்" என திருநபி (ஸல்) அவர்கள் அக்குழுவினரிடம் கூறி அபிசீனிய நாட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள்.

அபிசீனியாவில் துபீயூபிய முஸ்லிம்கள் தங்கள் மொக்கக் கடன்களைத் தட்டுகல் இஸ்லாமல் நிறைவேற்றும் கூடியதாக இருந்தது. அப்படியான சந்தர்ப்பம் மக்காவில் அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. முஸ்லிம்கள் அபிசீனியாவுக்குச் சென்று கத்திரமாக வாழுகின்றனர் என்ற செய்தியைக் குறைஷியர் அறிந்தனர். அந்த நிலைமை நீடிக்காது இஸ்லாத்தின் எளிதானது பவம்வாய்ந்த அதிவிரைவில் முஸ்லிம்கள் அந்த நாட்டில் அமைத்து விடுவார்கள் என அஞ்சினர்.

முத்த குறைஷியர் பலர் கூடி இந்த விடயத்தைக் கமிசுன் ஆலோசித்தனர். முநிலில் முஸ்லிம்களை எய்ப்படியாவது அபிசீனியாவில் இருந்து மக்காவுக்குக் கொண்டு வந்து விடவேண்டும் என்ற திட்டத்தை எவ்வாறும் ஏற்றுக் கொண்டனர். அப்படிச் செய்தால் முஸ்லிம்களை முன்புபோல் இஷ்டியடி கொடுமைப்படுத்த முடியும் என நம்பினார்கள். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்நேரத்தில் தடுத்த புத்திக்காரமையும் அனுபவமும் கொண்ட இரண்டு குறைஷியளாகத் தெரிவு செய்தனர். அபிசீனிய மன்னர் நஜாஸ்கிக்கும் அவரின் அரசு கையப் பிரமுனிகளுக்குமும் பவ பரிசுப் பெருக்களைக் கொடுத்து அவ்வீரவலாயும் அபிசீனியாவுக்கு அனுப்பி வைத்தனர்.

இருவரும் அபிசீனியாவுக்குச் சென்றவுடன் செல்வாக்கு மிக்க

அரசும் பிரமுகர்களைத் தேடிச் சந்தித்து அவர்களுக்கு அன்பளிப்புகளை வழங்கி இவ்வாறு வேண்டுகோள் விடுத்தும்படி தூதுவர் இருவரிடறும் விளக்கி அனுப்பினார்கள். "எங்கள் கட்டத்தைக் கீழ்த்தரிசு இவைவருங்கள் உங்கள் நாட்டுக்கு வந்துள்ளனர். அவர்கள் அறிவும் அனுபவமும் இவ்வாறுவர்கள் ஆகையால், எங்கள் மூதாதையர் உமயத்தை விட்டு விடுவார்களே. அவர்கள் உங்கள் சம்பந்திலும் சேரவில்லை".

"இந்த இளைஞர்களை உங்கள் நாட்டில் இருந்து வெளியேற்றி எங்களிடம் ஒப்படைப்பதற்கு உரிய அரசு கட்டளைகளால் பெற்றுக்கொடுக்க உதவுமாறு உங்களிடம் வேண்டுகோள்களும்படி எங்கள் குலப் பெரியவர்கள் ஸ்தூபிகள் காப்பில் எம் இறங்காரும் அனுப்பி வைத்துள்ளனர். நாங்கள் நஜாஸி மன்னரிடம் சார்ப்பிக்கப்போகும் எமது கோரிக்கைக்கு உங்கள் ஆதரவு கிடைக்கும் என மனமயூர்வாயை நம்புகின்றோம்".

இந்த ஏற்பாட்டில் படி அபிச்சியாவுக்குச் சென்ற குறைஷிப் பிரதீபிதிகள் இருவரும் அவரு அரச சபையில் செல்வர்களுள் பல பிரமுகர்களைச் சந்தித்தவர் அதன்மீது குறைஷிக்கு வழுதியவர்களின் வேண்டுகோளையும் அவர்களின் சார்பில் எடுத்துரைத்தனர். இயூதியில் அரசரிடம் சார்ப்பிக்கப்படுவதும் தங்கள் கோரிக்கைக்கு ஆதரவு தெரிவிப்போம் என்று வாக்குறுதியையும் அவர்களிடம் பெற்றுக் கொண்டனர்.

மறுநாள் அரசசபைக்கு வந்த குறைஷித் தூதுவர்கள் அரசருக்குக் கவர்ச்சியான விளையுயர்ந்த காணிக்கைப் பொருட்சனை வழங்கியபின் தங்கள் கோரிக்கையை அவரிடம் கூறினார்கள். அவ்வேளை, அவர்கள் முன்பு சந்தித்த பிரமுகர்கள் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்குச் சார்பாக பரிந்து பேசினார்கள். அதனைக் கேட்ட அபிச்சிருந்த அரச சபையினர் அனைவரும் முஸ்லிம் அதிகனை நாடுகடந்த உத்தாவிட்டுக் குறைஷித் தலைவர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என ஆவேசனை கூறினார்கள்.

ஆனால் நஜாஸி மன்னரோ அதனை ஏற்கவில்லை. "கொந்த நாட்டைவிட்டு வெளியேறி எமது நாட்டில் தஞ்சம் புகுந்துள்ள

மக்கள் சமூகம்விந்திராத இவ்விடத்தில் அவர்களைப் பற்றி எவ்வித முடிவும் எடுப்பது நியாயமல்ல. தங்கள் கருத்துகளைக் கூறும் உரிமை அவர்களுக்கு உண்டு. எனவே நாடு கட்டதும் உத்தரவு வழங்குவது பற்றி எள்து உரிமைப் கூறுவதற்கு முன் அதிகனை வரவரைத்து அவர்கள் கறுமனதபும் என் கேட்டு அறிய வேண்டும்" என்று கூறினார்.

அரசரின் பதிலைக் கேட்ட குறைஷிப் பிரதீபிதிகளுக்கு முகம் வெளிநி நடுக்கம் ஏற்பட்டு விட்டது. முஸ்லிம் அதிகிகள் அரசரைச் சந்திப்பதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. அதனால் தயக்க ஏற்படக்கூடிய தீமைக்கு அஞ்சினார். அபிச்சியாவில் சாழ்க்காரும் முஸ்லிம்கள் அரசரைச் சந்திக்கக்கூடாது என்பதைவே குறைஷியர் விரும்பினார். ஏனெனில், முஸ்லிம்கள் ஒலும் திருவசனங்களின் ஆற்றலை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

ஏமாற்றமடைந்த குறைஷிப் பிரதீபிதிகள் இருவரும் விசைத்துடன் இவ்வாதத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கலாயினர். இந்த மார்தகம் இந்த அவருக்கு மக்களை ஏன் கவரவில்ன்றும் என அதிசயப்பட்டனர். முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் குர்ஆன் வசனம்மனை ஒதுக்கீபோது அதனைக் கேட்டவர்கள் மிமயலானால், அவை இறைவனின் வசனங்கள் தான் என கம்புகின்றவார்களே உண்மையையும் அந்தக் குறைஷியர் உணர்ந்தவர். இந்நபி (ஸல்) அவர்கள் மந்திர சக்தியால் மக்கள் மனைத வகிரிக்கின்றார் எனக் கூறப்படும் வதந்தியையும் அவ்வசனங்களளைக் செவியுதிக்கீதார் நம்பவில்லை.

குர்ஆன் வசனங்களை முஸ்லிம் அதிகிகள் குருவேளை மனமம் சிசய்திருந்து அவற்றை அபிச்சிய மன்னர் முஸ்லிமாவயில் ஒதிக்காண்யிக்கவும் கூடும் என குறைஷித் தூதுவர்கள் நினைத்தார்கள்.

அவர்கள் அவ்வாறு ஒதி, மக்காவில் உள்ள தயிகள் சகரங்கள் விசய்துபோல் இவ்ஞர்ளவர்களில் உள்ளங்களையும் கரைந்து விட்டால் குறைஷியர் ஆதிய நம்மால் எனை விசய்ய முடியும்? இய்போது கனமம் கட்டது விட்டது. ஏனெனில், எமது இராச்சியத்தில் அடைக்கலம் புகுந்துள்ள அதிகிகள்

அவ்வாறு நடந்து கொண்டதை ஆட்சேபிக்கனர்.

முஸ்லிம் குழுவின பேச்சாளர் பதிலளிக்கும்போது "நாங்கள் பின்பற்றும் மார்க்கத்திற்காகவே இங்கு உஞ்சம் கோர நிரந்தரம். மண்டிட்டு வணங்குவதற்குரியவன் ஒப்பு உவமையற்ற இறைவனையன்றி வேறு எவரும் இல்லை என்பதாக எங்கள் மார்க்கம் கற்றுத்தந்துள்ளது" எனக் கூறினார்.

முஸ்லிம்களின் கிரியைகளும் அவர்களின் விவாகமும் கூடியிருந்தவர்கள் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. அதனால் பலபத்தியுடன் அவர்கள் கூறுவதைக் கேட்கவாயினர். மேலும், முஸ்லிம்களின் வித்தியாசமான நடவடிக்கையும், புதுமையான விளக்கமும் அரச சபையில் நிலவிய படிட்டு, படாடோடும் அனைத்தையும் மறக்கச் செய்தன. முஸ்லிம்களை விசாரிக்கும் பொறுப்பை நஜ்ஜாவீ மன்னரே ஏற்றுக் கொண்டார். விசாரணை தொடங்கியது:

"உங்கள் புதிய மார்க்கம் யாது? உங்கள் நூதனத்தயின் பாரம்பரைச் சமயத்திலிருத்தும், நாங்கள் பின்பற்றும் மார்க்கத்திலிருத்தும் அது எவ்வாறு வேறுபடுகின்றது" என அரசர் கேட்டார்.

அறிவேரியாவில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களுக்கு ஜூசிப் பின் அப்துலாபி அவர்கள் தலைவராக இருந்தார்கள். அவர் அவர்களுக்கு முன்மீனின் ஆலி (ரலி) அவர்களின் மூத்த கதோதாரி அவரின் அரசரின் வினாவிற்கு அவர்களை பதில் அளித்தார்.

"நாங்கள் இவ்வாற்றை ஏற்று முஸ்லிம்களாக முன் அறிவானமயில் வாழ்ந்தோம்; சிலைகளை வணங்கியோம்; இறந்த மிருகங்களின் மாமிசத்தைப் பசித்தோம்";

"நாங்கள் விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்டோம்; இன் பந்திக்களைக் கைவிட்டோம்; எங்கள் அண்டைவிட்டாருக்கு அநியாயம் செய்தோம்; எங்களுக்குள் பல்மும் ஆற்றலும் உள்ளவர்கள் பலமுற்றவர்களின் உடமைகளை அபகரித்தனர். எங்கள் நிலை வெறுக்கத்தக்கதாகவும், மனிதத் தன்மை அற்றதாகவும்

இருந்தபடியால் சிறுபாராயம் முதல் பலபத்தியும் சிறந்த ஒழுக்கப் பண்புகளும் கொண்டு புகழ்பெற்றிருந்த ஒருவரை இறைவன் அவனது தூதராக எமக்கு அனுப்பி வைத்தான்".

"இரத்தானும் கல்லானும் செய்கியிட்ட சிலைகளை வழிபடாது ஒரே இறைவனை வணங்குமாறு அவர்கள் அளாய்ப்பு விடுத்தார்கள். உண்மையே பேசும்படி அறிவரை வழங்கியவர்கள், ஏப்போதும் நம்பிக்கைக்கு உரியவராக இருக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

உறவினர்களையும், அண்டை அறவவர்களையும் ஆதரிப்பவராக இருக்க வேண்டும் எனக் கூறினார்கள். மனிதர்களின் உயிரையும், உயிரினமும் பிராணிகளையும், கண்ணிப்பயற்றதும் படி அறமித்தார்கள். விபச்சாரம், உண்டையில்லாத, பலவற்ற பேச்சுக்களை பேசாதல், அனாதைகளுக்குக் கோவேண்டிய கொந்துகளை அபகரித்தல், நல்லொழுக்கமுள்ள பெண்களையும் ஆண்களையும் பற்றி அவதூறாகப் பேசுதல் போன்ற ஓய செயல்களைத் தடை செய்தார்கள்.

இறைவனுக்கு இணையாச வைத்து மலிகர்களையோ மற்றும் படைப்பிவைகளையோ வணங்க வேண்டாம் எனக் கட்டளைவிட்டார்கள். கிறிமமாக இறைவனை வழிபடுதல், ஏழைவரி செய்ந்துதல், தோன்பு தோறல் போன்ற கடமைகளைக் கட்டாடப்படுத்தினார்கள்".

"இவ்வாறு போதித்த இறைவரின் போதனைகளில் நம்பிக்கை கொண்டோம்; அவர்களை இறைதூதராக அடைபாளங்கண்டு அவர் உறிய அறிவுரைகளைப் பின்பற்றினோம். எனினும், இவ்வாற்றின் தூதரை நாங்கள் பின்பற்றுவதை எங்கள் குலத்தலைவர்கள் எதிர்த்தார்கள். நிரந்த நாட்டின் வாறுமுடிவாதவாறு நாங்கள் துன்புறுத்தப்பட்டோம். இவ்வாற்றைக் கைவிட்டு மீண்டும் சிலைகளை வணங்கி பாவச்செயல்களில் ஈடுபட விரும்பவில்லை. இவ்வாற்றை ஏற்பதற்கு முன் இருந்த நிலைக்குத் திரும்பிச்செல்ல நாங்கள்

கொடர்ந்து மறுத்துவந்தபடியால் மென்மேலும் துன்புறுத்தப்பட்டு சித்திரவதை செய்யப்பட்டோம்.

"அங்கு நாங்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட காணத்தினாலேயே உட்கள் நாட்டில் புகலிடம் வேரானாம். இங்கு சமாதானத்துடனும் பரதுகாப்புடனும் இணைந்து வயர முடியும் சனநம்புசில்லோம்".

இதனைக் கேட்ட நஜாஸி மஹிர் "உங்கள் இருக்குதலுக்கு இன்றவனால் அருளப்பட்ட வசனங்களில் நிலவாற்றை நிலைவுபடுத்திக் கூறமுடியுமா?" என வினவினார். ஜஃபர் அவர்கள் "ஆம்" என விடையளித்தார்கள். அவற்றுள் சில வசனங்களை ஒதிக்காட்டும்படி நஜாஸி மஹிர் கேட்டார்.

அபிநீகரிய மன்னரின் சபையில் நிலவிய சூழ்நிலையைக் கருகிற்றி கொண்டு ஜஃபர் அவர்கள் தான் ஒரு வேண்டியுட்குள் வசனங்களை நிகக் கவனமாகத் தெரிவு செய்தார்கள். அந்நேரம் ஒரு திறிஸ்தவர், அங்கு கூடியிருந்த பாத்திரிமார்களுக்கும் கப்பிடம் எவத்திருந்த பழைய ஏற்பாட்டு வேத றுளின் அடிப்படைகளில் யார்க்க விடயங்களை விவாதிக்க ஆயந்தமாக இருந்தார்கள்.

அங்கு கூடியிருந்தவர்களிடம் திறிஸ்தவ வேதத்தின் ஆதிக்கம் புலப்பட்டது. என்வே மரியம் (அலை), ஸா (அலை), எஹியா (அலை), ஸக்கரியா (அலை) ஆகியோரைப் பற்றி அருளப்பட்ட திருக்குர்ஆன் வசனங்களை ஒதுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என ஜஃபர் அவர்கள் முடிவு செய்தார்கள். உறுதியான தன்மையிடுக்கையுடன் ஒரே நயத்துடன் கூடிய ஒரு சிலிய அத்திபாமத்தை இனிமையான குரலில் ஒதினார்கள். அவர்கள் ஒதுவதைக் கேட்ட அங்கிருந்த அனைவரும் மிமய்மறந்தனர்.

மரியம் (அலை), ஸா (அலை) ஆகியவர்களைப் பற்றிய குர்ஆன் வசனங்கள் எந்த அளவிற்கு உண்மைபர்வவை, நியாயமானவை, தர்க்க ரீதியானவை என்று அங்கு கூடியிருந்தவர்களுக்கு ஜஃபர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக விளக்கம் அளித்தார்கள்.

ஸா (அலை) அவர்களின் பரிசுத்த நிலையையும்

புனிதத்தன்மையையும் பற்றி திருக்குர்ஆன் விளக்கிக் கூறும் உண்மைகளை விபரித்துக் கூறினார்கள். அவர்களின் ஆழமான வினக்கறிதனால் தவரப்பட்டு அங்கு கூடியிருந்தோர் உணர்ச்சிவசப்பட்டிருக்கண்ணிர் வழத்தனர்.

நஜாஸி மஹிர் ஆச்சரியம் மேலிட்டவராக, "இறைவன் சாட்சியாக இஸ்லாத்தின் போதனைகளும், ஸா (அலை) அவர்களின் போதனைகளும் ஒரே மூலாதாரத்தைக் கொண்டவையே" எனக்கூறினார்.

கின்பு குறைவிய் பிரதிநிதிகள் பக்கம் திரும்பி, "இனிமேல் முஸ்லிம் அகதிகள் விடயத்தில் தலையிடவேண்டாம்" என எச்சரித்தார். அவர்கள் கொடுத்த காணிக்கையி் பெருட்களை அவர்களிடமே ஒப்படைத்து விடும்படியும் கட்டகையிட்டார். பின்பு, அவர் முறைப்படி இஸ்லாத்தைத் தழுவினார். ஹிஜ்ரி ஒன்பதாம் ஆண்டில் அவர் மரணித்தார். அந்நேரம் ஜனாவாத் தொழுகையை தூ இடத்தில் இருந்து திரு நயி (ஸல்) அவர்கள் நிறையேற்றி வைத்தார்கள்.

56. உடல் உழைப்பின் மகிமை

ஒருநாள் இமாம் சாதித் (ரலி) அவர்கள் தொழிலாளியின் உடல் அணிந்தவராகக் கையில் சவ்வூடன் களைது சேதாப்டத்தில் சீவனை செய்தவண்ணம் இருந்தார்கள். அவ்வேளை மெய்யில் கொழுத்திக் கொண்டிருந்தது. அதிக உடல் உழைப்பு காரணமாக அவர்களுக்கு வியர்வாகக் கொட்டியது.

இவ்வேளையில் அபூ உமர் ஸஃபானி அங்கு வந்தார். இயும் அவர்கள் மிகவும் களைத்துப் போன நிலையில் அங்கு வேலை செய்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். "தொழிலாளர்கள் எவரும் கிடைக்கவில்லைபோலும், அதனால் தான் இமாம் அவர்கள் இவ்வாறு வேலை செய்துள்ளார்கள்" என அவர் என்னி இயும் அவர்களிடம் வந்து அவர்கள் கையில் வைத்திருந்த சவ்வூடத் தண்ணீடம் தருமாறும் தான் வேலைசெய்த் தொடர்ந்து செய்வதாகவும் கூறி நின்றார்.

அதற்கு இமாம் அவர்கள், "இல்லை, இல்லை, மனிதன் களை உணவைத் தேடிக் கொள்வதற்கு உடல் உழைப்பில் ஈடுபட வேண்டும். எனவே நான் எனது உணவைத் தேடிக் கொள்வதற்காக வெய்யில் இருந்து சிரமப்பட்டு வேலை செய்வதை விருப்பமின்றேன்" எனக் கூறி நின்றார்கள்.

57. அண்டை வீட்டான்

ஒருமுன்று முறமம்மத் தலால் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு மனிதர் வந்தார். தனது அண்டைவீட்டான் தனக்கு மிகவும் இடைஞ்சலாக இருப்பதாக முறையிட்டார்.

"கொஞ்சம் பொறுத்திருங்கள். அவர் தனது போக்கை மாற்றிக் கொள்வார்" என்று சொல்லியனுப்பினார்கள் தலாலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள்.

சில நாட்களின் பின் பின்னும் வந்து முறையிட்டார். அப்போதும் பொறுத்திருக்குமாறு சொன்னார்கள் நபியவர்கள்.

எனினும், மூன்றாம் முறையும் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து முறையிட வேண்டியேற்பட்டது. அப்போது அல்லாஹ்வின் உத்தரவர்கள் அதற்கு ஒரு வழி சொன்னார்கள்.

"ஆம்மா (மெல்லிக்கிழமை) நாளன்று உங்களை வீட்டுத் தளபாடங்களை யெல்லாம் வெளியே எடுத்து பாளையோரத்தில் வைப்பீர்கள். பாளையில் பள்ளிக்குப் பேசுகிறவர்கள் யார்தால் காரணம் தள்ளவேண்டு விளாசிப்பார்கள். அவர்களிடம் விடயத்தைச் சொல்லுங்கள்" என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் சொன்ன போகையைப்படியே அம்மனிதர் செய்தார்.

சிறிது நேரத்தில் அண்டைவீட்டுக்காரர் அயமிடம் ஒடொடி வந்து தமது மிச்சங்களுக்கு வளம் வருத்திப் பேசினார்.

"உங்கள் பொருட்களைத் திரும்பி விட்டேயே, எவையுங்கள். மிச்சமாக இது போன்று உங்களுக்கு தான் இனி தொந்தரவு செய்யமாட்டேன்" என்றார் அவர்.

58. இறுதி உபதேசம்

இமாம் காஸிம் (ரலி) அவர்களது பார்வையும், அவர்களுது தாயார் உம்மு ஹமீதா அவர்களது பார்வையும், இமாம் காஸிம் (ரலி) அவர்களது கண்களையும், அன்னவ் உம்மு ஹமீதா அவர்களது கண்களும் இமாம் சாதிக் அவர்களின் மகாநவீன்காகக் தூக்கம் விசாரிப்பதற்காக அங்கு சமுதவாரித்திருந்த அபூபலீர் என்பார் மீது பட்டது. அவ்விடங்களில் அன்னையார் அவர்கள் தூக்கம் தாளாது கண்ணீர் சித்தியவண்ணம் இருந்தார்கள். அதனைக் கண்ட அபூபலீர் அவர்களுக்கும் அழுகை வந்துவிட்டது.

மின்னர் உம்மு ஹமீதா அவர்கள் அழுகையை நிறுத்திக் கொண்டு, "நங்கள் இமாம் அவர்கள் மரணப்படுகின்றயில் இருக்கும் போது இங்கு வர்வில்லைவே. அப்போது ஒரு அதிசயமான சம்பவம் நடைபெற்றது" எனக் கூறினார்கள்.

அபூபலீர் அவர்கள் ஆச்சரியத்துடன், "என்ன நடந்தது?" என வினவினார்கள். அப்போது அன்னையவர்கள், "அது இமாம் அவர்களின் இறுதி வினாடிகள். அவர்கள் நிறைவு குலைந்த நிலையில் இருந்தார்கள். மின்னர் அவர்கள் தன்னைச் சரிப்படுத்திக் கொண்டு எழுந்து தனது உறவினர்கள் அனைவரையும் தவ்விடம் அழைக்கும்மாறு வேண்டி தின்றார்கள். இச்சித்தி என் அனைவருக்கும் பெருவியப்பை வழங்கியது. நாம் உறவினர்கள்

அனைவரையும் அன்னாரின்பால் அழைத்தோம். அனைவருமே அங்கு வந்து குழுமி நின்றனர். கல்லோரும் இமாம் அவர்கள் என்ன உறப்போதின்றார்கள் என்பதனை ஆவலுடன் சாதிர்பார்த்த வண்ணமிருந்தனர்.

அனைவரும் அங்கு குழுமிநிற்பதைக் கண்ட இமாம் அவர்கள், அனைவரையும் நோக்கி "யார் விதாழுகையை திரமமாகக் கருதுகின்றார்களோ அவர்களுக்காக நான் மறுமையில் ஒருபோதும் பரிந்து பேச மாட்டேன் எனக் கூறினார்கள்" என்று அனைவ் உம்மு ஹமீதா அவர்கள் பகன்றார்கள்.

59. வீரமங்கை நஸீபா (ரலி)

நஸீபா (ரலி) அவர்களின் மகளின் பெயர் கம்மாரா. எனவே நஸீபா அவர்கள் மகளின் பெயரைக் கோர்ந்து உம்மு கம்மாரா (கம்மாராவின் தாய்) என அழைக்கப்பட்டார்கள். நஸீபா (ரலி) அவர்களின் தோளில் ஒரு பெரிய வடு இருந்தது. இது முன்னர் ஏற்பட்டதொரு பெரும் காயத்தின் வடுவாகும்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களது காலத்தில் குழந்தைகளான இருந்து தற்போது யருவம் எய்தியுள்ள சுவதிகளுக்கு நபிகளாரின் காலத்தில் நடைபெற்றதைகளைப் பற்றி அவ்வளவாகத் தெரியாது. எனவே நஸீபா அவர்களின் தோளில் ஏற்பட்டிருந்த வடுவைக் கண்ட அவர்கள் அது ஏதனால் ஏற்பட்டது என்பதை அறிய ஆவலாக இருந்தனர்.

அப்போது உறுத் யுத்தம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. நஸீபா அவர்களது கணவரும் இரு யுதல்வர்களும் தோளோடு தோள் நின்று போர் செய்து இறைத்தூதரைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நஸீபா அவர்கள் தண்ணீர் குடிக்கத் தோளில் சுமந்த வண்ணம் போர் புரிந்து காப்புற்றோருக்கும், களைப்புற்றோருக்கும் தண்ணீர் வழங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அத்தோடு தனது கையில் எவத்திருந்த துணியைக் கொண்டு காயமுற்றோருக்குக் கட்டுப்போடும் வேலையையும் செய்தார்கள்.

முஸ்லிம்கள் குறைந்த தொகையினராக இருந்த போதிலும்

அவர்களிடம் ஆயுதங்கள் குறைவானவே இருந்தபோதும் அவர்கள் ஆரம்பத்தில் எதிரிகளுக்குத் தோல்வியை வழங்கியவண்ணமே இருந்தனர். எதிர்த்து நிற்க முடியாத எதிரிகள் பின்வாங்கத் தொடங்கினர். ஆனால் ஒரு விவ முஸ்லிம்கள் கவனக் குறைவு காரணமாக அவர்களின் காவற் பணியை ஒழுங்காகத் செய்யாத படியால் யுத்த நிலைமை மாறியது. எதிரிகள் பின் புறமிருந்து தாக்கத் தொடங்கினர். இதனால் முஸ்லிம்கள் சின்னாயினப்பட்டு ஓட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

நஸீபா (ரலி) அவர்கள் நிலைமையை அவதூறலித்தார்கள். உடனே அவர்கள் தண்ணீர் குடிக்கக் கீழே விட்டுவிட்டு வானேந்திய போல் உய்யத் தொடங்கினார்கள். சிறிது தோல் வாறாலும் இன்னும் சிறிது தோல் அம்பு, நாட்டி போன்றவற்றைக் கொண்டும் எதிரிகளைத் தாக்கினார்கள். தப்பி ஓடும் எதிரிகளின் கவகங்களை எடுத்துத் தற்காப்பும் செய்து கொண்டார்கள்.

அவ்வேளையிலே "முஹம்மது எங்கே" முஹம்மது எங்கே" என ஒரு எதிரி அவறிக்கொண்டிருப்பதை நஸீபா அவர்கள் அவதூறலித்தார்கள். உடனே அங்கு சென்று அவ்வெதிரியைத் தன்பலம் கொண்ட மட்டும் தாக்கினார்கள். அவன் இன்று கவசங்களை அணிந்திருந்தமையால் அவர்களின் தாக்குதலால் அவனுக்கு எவ்வித பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை. உடனே அவன் அவர்களை வாய்கொண்டு தாக்கினான். இதனால் அவர்களது தோளில் பலத்த காயம் ஏற்பட்டு விட்டது. இக்காயத்தைக் குணப்படுத்துவதற்காக அவர்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக ஓராண்டு காலம் வைத்தியம் செய்து தீர்த்தது.

நஸீபாவின் தோளில் இருந்து குருதி கெட்டிக் கொண்டிருந்தது. இதனைக் கண்ட அண்ணலவர்கள் நஸீபா அவர்களின் யுதல்வர்களில் ஒருவரை அழைத்து அவரது காயரின் காயத்துக்குக் கூட்டுப்போடுமாறு பணித்தார்கள். அவர் காயத்துக்குக் கூட்டிட்ட பின்னர் நஸீபா அவர்களும் தனது பணியைத் தொடர்ந்தார்கள்.

அப்போது தன் யுதல்வர்களில் ஒருவர் காயப்பட்டு வேதனையுறுவதை அவதூறலித்த நஸீபா அவர்கள் தன்மீடமிருந்த

துணியால் அவருக்குக் கட்டுப்போட்பார்கள். இப்போலிப் போத நஸீபா (நஸீ) அவர்கள் யாடும் சிராங்குகளையெல்லாம் அவதானித்துக் கொண்புகுந்த நபிகளையுடன் புகளாக பூத்தார்கள். நஸீபா அவர்கள் மக்களின் காயத்துக்குக் கட்டுப்போட்டு விட்டு "மகனே உடனடியாகப் போயிடுவாய்" என மகனுக்குக் கட்டளையும் வழங்கினார்கள்.

இவ்வாறு அவர்கள் கூறி முடிப்பதற்கு முன்னர் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒருவகைய நஸீபா (நஸீ) அவர்களுக்குக் கட்டிக் கூட்டி "உமது மதள்ளக் தாக்நிஹல் இவனே" எனக் கூறலாம். நஸீபா அவர்கள் ஆண்கிணம் போன்று விறு கொண்டு அவ்வாறு பாய்ந்து தப்பினார்கள். அவசரம் முழங்கினாலுக்குக் கீழ் நபிகள் நாயகம் கொண்டு வெட்டினார்கள். அவன் அடியற்ற மரம்போன்ற நிலையில் காய்ந்தான். அப்போது நபிகளால் நன்றாகவே பழி வாங்கியவர் உமக்குச் சந்திரையத்தர்ந்து உமது கண்களை ஒளியாக்கி நபிகள் இறைவனுக்கே நஸீபா" எனக் கூறிப் புன்மறையும் பூக்கார்கள்.

இப்போலிப் போது நபர் கொண்பு முன்மியை உய்க்கொண்டிடலாம். போலும் ஒரு கொண்கயினர் மடுகாயப்பட்டு னா. காயமடைந்து உயிர்வாழ்வது திசையற்றிருந்த பலருக்கு நஸீபா அவர்கள் மருத்துவம் செய்தார்கள்.

உதாரணம் ஏற்பட்ட சம்பவத்தினை மிகவும் எளிதில் நினைவு உறுதிசெய்து கொள்வதற்காக கேள்வி நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் படைபினருக்கு உடனடியாகவே முயற்சிகள் அந் னன்ற இடத்தை நோக்கிச் செல்லுமாறு கட்டளை பிறப்பித்தார்கள். நஸீபா அவர்களும் அவர்களோடு அங்கு செல்ல விழும்பினார் ஆனால் அவர் பலத்த காயத்துக்குக் கட்டிக் குந்தகையால் அவருக்கு அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. மின்னர் நயீ (ஸல்) அவர்கள் "ஹய்யா உன் அகத்" தில் இருந்து திரும்பிவரும்போது கைது இல்லத்துக்குச் செல்லு முன்னரே, நஸீபாவின நயம் பற்றி விசாரிப்பதற்காக ஒருவரை அவரது இல்லத்துக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். நஸீபா அவர்கள் ஹக்கத்துடன் இருப்பதை அறிவிப்புகளால் பெருமதிநீக்கிப்படைந்தார்கள்.

60. ஈசா (அலை) அவர்களின் ஹிருப்பம்

ஈசா (அலை) அவர்கள் தமது ஹவாரியியீங்களை நோக்கி, "எனக்கு ஒரு ஹிருப்பம் இருக்கின்றது. அதனை நிறைவேற்றுவதாக நீங்கள் வாக்குறுதியளித்தால் நான் அதனை உங்களுக்குக் கூறுவேன்" எனக் கூறினார்கள். அதற்கு ஹவாரியியீன்கள், "நீங்கள் என்ன கட்டளையிட்டாலும் அதனைச் செய்ய நாம் காத்திருக்கின்றோம்" என பதிலிறுத்தார்கள்.

உடனே ஈசா (அலை) அவர்கள் எழுந்து சென்று தமது ஹவாரியியீன்களின் கால்களைக் கழுவிவிட்டார்கள். இச்செய்கை ஹவாரியியீன்களின் உள்ளத்தில் செறிந்தவை ஏற்படுத்தியது. அவர்கள் வேதனைப்பட்டனர். எனினும் ஈசா (அலை) அவர்களின் கட்டளைக்கு அடியணிவதாக வாக்களித்திருந்தமையால் அமைதியாக இருந்தார்கள். ஈசா (அலை) அவர்கள் அனைவரது கால்களையும் கழுவி முடிக்க மின்னர் ஹவாரியியீன்கள் ஈசா (அலை) அவர்களைய நோக்கி, "நீங்கள் எங்களை ஆரான். காணவே நாங்கள் உங்களை பாதங்களாகக் கழுவிவிடுவதே உத்தமமானது. நீங்கள் எமது கால்களைக் கழுவி விடுவதல்ல" எனக் கூறினார்கள்.

அப்போது ஈசா (அலை) அவர்கள் "இந்த வேதனையை அதாவது

மக்களுக்கும் பணி செய்யும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதற்குப் பெருந்தமாளவர்கள் அறிஞர் (ஆலிம்)களே என்பதனை விளக்குவதற்காகவே நான் இவ்வாறு செய்தேன். இதன்மூலம் எனது நிலை என்ன என்பதனை நான் உங்களுக்கு விளக்கி விட்டேன். நீங்கள் என்னிடம் அறிவைக் கற்கின்றீர்கள். எனக்குப் பின்னர் நீங்களே மக்களுக்குப் போதிக்கவும் போகின்றீர்கள். எனவே நீங்கள் உங்களது பரந்தளவு மக்களுக்குப் பணி செய்யும் வகையில் எழுந்தக் கொள்ள வேண்டும். அடிப்படையில் தாழ்த்தி கொள்வதிலேயே பயப்பினை உள்ளது. மாறாக தற்பெருமை அடித்துக் கொள்வதில்லை. சாவாங்கள் மென்மையான பூமியிலேயே வளர்ந்துள்ளன. உறுதியான பாறைகளில் ஆல்வா எனக் கூறினார்கள்.

61. சின்னஞ் சிறியவை

ஒருமுறை தாய் பிரயாணமொன்றின் போது நயி (ஸல்) அவர்களும் தாய்களது தேநீர்கள் திவனும் தன்னப்பு நீங்கிக் செல்லவென ஓரிடத்தில் தவித்தார்கள். ஏழ்தவித யயிர் பச்சைகளுமில்லாத வறண்ட இடம் அது.

உணவு சுவையற்றது அவர்களுக்கு விரகு தேனெய்யப்பட்டது. விரகு சேகரித்து வருமாறு நயிகளார் தோழர்ணிடம் வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

அவர்களே அதற்கு 'நயி பாழ்பட்ட ஒரு பூமியில்தான் இறக்கிறோம். இங்கு விரகு எது?' எனக் கேட்டனர்.

அதற்கு நயி அவர்களே "நுல்வெருவரும் தங்கு முடிந்த அவறு பெறுங்கு வாரங்கள்" எனக் கூறினார்கள்.

சிறுபாக்கள் விரகு தேடவாரினர். ஆங்காங்கு காணப்பட்ட காய்ந்துபோன சின்னஞ்சிறு செடிசவையும் சிறு கள்ளிகளையும் சேகரித்துக் கொண்டு வந்து ஓரிடத்தில் குவித்தார்கள். தற்பெறு சுவையலுக்குப் போதுமானதைவிட மேலதிகமாகவும் விரகு இரந்தது.

அதனைப் பார்த்துவிட்டு நயிகள் (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு உபதேசித்தார்கள்:

"சிறிய கள்ளிகள் இவ்வளவு பெரிய குவியல்களாக மாறியுள்ளன போலத்தான் சிறிய பாக்கங்கள் அனைத்தும் குவிந்துவிடுகின்றன. எனவே சின்னஞ்சிறு பரவங்கள் விடயத்தில் மிகவும் எச்சரிக்கையோடு இருங்கள்".

62. விருந்தில் மதுபானம்

மன்னார் தீவானம் சீவ நாட்களுக்கொருங்கு இமாம் காவில் (ரஹ்) அவர்களை மதினாவில் இருந்து பாக்குக்கு அழைத்து வந்து கண்டகாணியின் மேற் தங்கவைத்திருப்பது அவரது வழக்கம். இவர்க்குக் கரானா இமாம் காதிக் (ரஹ்) அவர்கள் மீது மக்கல் கொண்டிருந்த பெருமதிப்பின் காரணமாக எழுந்த பீதியேயாகும். சீவ வேளைகளில் இமாம் அவர்களை மதினாவுக்குத் திரும்பிக் கொல்லவிடாது பஸ்காலங்களுக்குத் தடுத்து வைப்பார்.

இமாம் அவர்கள் இவ்வாறாக கரானாவில் வாழ்ந்திருக்கும்படி மன்னார் இராணுவத் தளங்களில் ஒருவர் தனது மகனின் "கண்ணா" சுட்டங்கக் செய்தால் அதற்காக அவர் ஏற்பாடு செய்திருந்த விருந்துபசாந்தாக்கு அங்குகில் வாழ்ந்த கௌரவத்துக்குரிய பிரச்சைகள் அன்னவரையும் அழைத்திருந்தார். அவ்வாறே அவர்களும் கழுமணித்திருந்தனர். விருந்தும் பெரும் தப்புடவாக நடைபெற்றது. விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டவர்கள் காய்பாட்டு விரிப்பில் இருந்து உணவு அருந்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவ்வேளையில் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த ஒருவர் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கேட்டார். தண்ணீருக்குப் பதிலாக அவருக்கு ஒரு கண்ணாத்தில் மது வழங்கப்பட்டது. இதனை அவதானிக்க இமாம் அவர்கள் பாடியில் தனது காய்பாட்டை நிறுத்திவிட்டு எழுந்து வேலியே சென்று விட்டார்கள். இமாம் அவர்களை மீண்டும் அழைத்துவர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் அவர்கள் அங்கு திரும்பி வரவேலவில்லை. அச்சந்தர்ப்பத்தில் அவர்கள் அண்ணன் நபி (ஸல்) அவர்களை மேற்கோள் காட்டி "மதுபானம் வழங்கப்படும் சாப்பாட்டு விரிப்பில் யாராவது அமர்ந்தால் இறைவனது சாபம் அவர் மீது உண்டாகும்" எனக் கூறிவிட்டு அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றார்கள்.

63. சாட்சி

புகீத குர்ஆனிலிருந்து சில பகுதிகளை ஒதுமாறு நபி (ஸல்) அவர்கள் இப்னு மஸ்ஊத் (ரஹ்) அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். இப்னு மஸ்ஊத் (ரஹ்) அவர்கள் நபிகளாரின் மிக நெருங்கிய சகாபிகளில் ஒருவர். இவ்வளவு வரலாற்றுக்கு வலி மூலமாக குர்ஆன் இராவ்சிக் கொண்டிருந்த சமயம் வலி எழுதுவதில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள் இப்னு மஸ்ஊத் (ரஹ்) அவர்களும் ஒருவர்.

இப்னு மஸ்ஊத் குர்த்துந்நிஸாய்விருந்து ஒதுவானார்கள்.

"..... (நபியே) ஒதுவொரு ஏழுதாயத்திலிருந்தும் (அவர்களுடைய) சாட்சியை நாம் கொண்டு வரும் போது நாம் இவர்கள் மீது சாட்சியாக உம்மைமும் கொண்டு வந்தால் சாப்படி இருக்கும்...." என்ற வசனம் ஒதுப்பட்டபோது நபியவர்கள், "போதும் இப்னு மஸ்ஊத்" என்றார்கள்.

இறைத்தூதரின் கண்கள் குளமாகியிருந்தன.

64 விபரீத விளக்கம்

சில நாட்களாக அந்த ஊரில் ஒருவரின் பெயர் மிகப் பிரபலமாக அடிபடத் தொடங்கியது. அவரது பெயரை மக்கள் உச்சரிக்கும்போது கூட அவர்களிடையே பயபத்தியும் உணர்ச்சுமும் காணப்பட்டது. எங்கும் அந்த மனிதரின் பெருந்தலமை பற்றியே பேசப்பட்டது. அவரது புகழைப் பேசாதவர்களை இல்லை எனும் அளவுக்கு அவரின் புகழ் எங்கும் ஒங்கியிருந்தது. இறுதியில் இமாம் காதிப் (ரலி) அவர்களின் அளவரில் கூட இம்மனிதரின் புகழ் பேசப்பட்டது.

இவ்வாறு புகழ்பலடைந்தபிறகு மனிதரை தேரில் காணவேண்டும் என்ற அவர் இமாம் அவர்களை உறுத்தியது. எனவே ஒருநாள் யாரும் அறியாவண்ணம் இமாம் அவர்கள் அம்மனிதரைக் காணச் சென்றார்கள்.

அங்கே பாமர மக்கள் குழுவொன்று அம்மனிதரைச் சூழ்விருந்தது. அந்த பக்தர்கள் அவரைச் சுற்றி நின்று இரைச்சலிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இமாம் அவர்களும் தகனளை அடையாவும் காட்டிக் கொள்ளாது அக்கூட்டத்தாருடைய கூட்டமாகச் சேர்ந்து இம்மனிதரின் செய்கைகளை மிக உன்னியாக அவதானித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இம்மனிதர் பாமர மக்களை ஏமாற்றுகின்றார் என்ற விடயத்தை இமாம் அவர்கள் ஆரம்பத்திலேயே கண்டு கொண்டார்கள். அம்மனிதர் மக்கள் கூட்டத்தை விட்டுப் பிரிந்து தனியே செல்லவேண்டிய நேரமும் வந்தாவிட்டது.

அம்மனிதர் செல்லும் திக்கில் இமாம் அவர்களும் அவர் அறியாதவாறு அவரைப் பின்பிடுதலுக்கு சென்றார்கள். அவர்களுக்கு செல்கின்றார் என்கு செய்தியுறார் அவரது செயல்கள் எப்படிப்பட்டவை போன்றவைகளை அறிந்து கொள்ளவேண்டும் என இமாம் அவர்கள் விரும்பினார்கள்.

அதிக நேரம் செல்லவில்லை. அம்மனிதர் ஒரு ரொட்டிக் கடை யின் முன்பே போய் நின்றுார். இமாம் அவர்கள் வியப்புடன் அவரை நோக்கியவண்ணம் இறந்தார்கள். பிறகு அவர் கடை உரிமையாளரின் கண்ணிர் படாதவாறு அங்கு கடைக்கப்பட்டிருந்த ரொட்டிகளில் இரண்டை எடுத்துத் தனது பேயர்ளவுக்குள் மறைத்துக் கொண்டார். அப்போது இமாம் அவர்கள் "இவர் இவற்றைப் பிறகு பணம் கொடுக்கலாம் என்ற ஏண்ணத்தில் எடுத்திருக்கலாம்" எனச் சந்தித்தார்கள். எனினும் பிறகு "அம்மனிதர் அவ்வாறு ஏண்ணியிருந்தால் அவர் ஏன் அவற்றைப் போய்வைக்குள் மறைக்க வேண்டும். ஏன் தனவாச அவற்றை எடுத்திருக்க வேண்டும் அவர் அவற்றைக் கேட்டே எடுத்திருக்கலாமே" என்ற ஏண்ணங்கள் இமாம் அவர்களின் மனதில் நோவரக் தொடங்கின.

ரொட்டிகளை எடுத்துக் கொண்டதும் அம்மனிதர் மீண்டும் விடுவிடுவென நடக்கத் தொடங்கினார். இமாம் அவர்களும் அவரைப் பின்பிடுதலுக்கு.

இம்முறை அவர் ஒரு பழக்கடை யின் முன்பே போய் நின்று சுற்று முற்றும் பார்த்தார். கடைக்காரர் ஏதோ வேலையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார். உடனே அவர் அங்கிருந்த இர மானுவலும் பழக்களை எடுத்துத் தனது பேயர்ளவுக்குள் மறைத்துக் கொண்டார். தொடர்ந்து நடந்தார். இமாம் அவர்களுடைய ஆச்சரியம் தற்போது உச்சக்கட்டத்தை எட்டிவிட்டது. இனிமேல் என்னதான் நடக்கப்போகின்றதோ என அவர்கள் வியப்பில் ஆழ்ந்திருந்தார்கள். இறுதியாக அம்மனிதர் ஒரு நோயாளியிடம் சென்று ரொட்டிகளையும் பழங்களையும் அவருக்குக் கொடுத்தார். இமாம் அவர்களால் தன் கண்முன்னால் என்ன நடக்கின்றது என்பதனை ஊகித்துக் கொள்ள முடியாத அளவுக்கு அவர்கள் ஆச்சரியத்தும்

ஆழ்த்தப்பட்டிருந்தார்கள்.

தேவாலயத்தில் பழங்கலையும் மொட்டைகளும் வழங்கிய அம்மணிதர் விநாயர்ந்து நடந்தார். இனிமேலும் இமாம் அவர்களால் பொறுக்கப்படும்படியானவை, உட்கொண்டவர்கள் ஓடிச் சென்று அம்மணிதரின் முன் நின்று, "நான் இன்று உயிமை அலகாவித்துக் கொண்டிருந்தேன். உமது சிவவலகர் மாவும் வியப்பூட்டக்கூடியவராக உள்ளான், என்மால் ஒள்ளறவுமே சிவங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை, எனவே உமது செயல்களுக்கான வினக்கத்தை அவியப்படுகளின் தன்றியுடையோனாக இருப்பேன்" எனக் கூறினார்கள்.

அப்போது அம்மணிதர் ஏளனத்துடன் இமாம் அவர்களை ஏற இறங்கப் பார்த்துவிட்டு, "நீர் பெரிய ஜூபர் இப்பனு முஹம்மத் என உம்மை நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீரா?" என விளவினார். அதற்கு இமாம் அவர்கள், "நீர் சரியாகவே கணித்து விட்டார், நான்தான் அந்த ஜூபர் இப்பனு முஹம்மத்" என பதில் கூறினார்கள்.

அப்போது அம்மணிதர், "நிச்சயமாக இறைநூலின் புதல்வரும் பெரும் கொளவததுக்கும் புகழும் உரியவருமான நீங்கள் இவ்வளவு அறிவிவியாக இருக்கிறீர்களே" என ஏளனத்துடன் கூறினார்.

அப்போது இமாம் அவர்கள் அவரை நோக்கி, "நீர் எண்ணிடும் என்ன அறிவினத்தைத் தான் கண்டீர்?" எனக் கேட்டார்கள். அப்போது அம்மணிதர், "நீங்கள் செட்டும் இக்கேள்வியிலிருந்தே நீங்கள் அறிவினத்தின் உச்சக்கட்டத்தில் இருக்கின்றீர்கள் என்பதையும் மார்க்க விடயம் சம்பந்தமான ஒரு சிறு விடயத்தைக் கூட உங்களால் விவங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை என்பதனையும் என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இறைவன் இருக்குர்ஆனில்.

"ஒவ்வொரு நல்ல வேலைக்கும் பத்து கட்டங்கு நன்மையிருக்கின்றது"

"ஒவ்வொரு கெட்ட வேலைக்கும் ஒரு மடங்கு பாவம்

இருக்கின்றது" எனக் கூறியிருப்பதை நீங்கள் அறியவில்லையா" என வினவிவிட்டுப் பின்னர் அவர், "இந்த அடிப்படையிலேயே நான் இரண்டு மொட்டைகளைத் திருடினேன், அது இரு பாவங்களைக்கணிக்கப்படும், பின்னர் இரு மாதமும் பழங்கலைக் களவாடினேன். ஆதலும் இரண்டு பாவங்களைக்கணிக்கப்படும் - எனவே கூட்டுமொத்தமாக நான் செய்துள்ள பாவங்களின் எண்ணிக்கை நான்கு. பின்னர் அவ்விரு மொட்டைகளையும் இரு மாதமும் பழங்கலையும் இறைவன் பாகையில் கொடுத்து விட்டேன். எனவே ஒவ்வொன்றுக்கும் பத்து என்ற அடிப்படையில் எனக்குக் கிடைக்கும் நன்மை நாற்பது. அந்த நாற்பதில் இருந்து நான் செய்த பாவங்கள் நான்கையும் கழித்துவிட்டால் மொத்தமாக எனக்குக் கிடைக்கும் நன்மைகள் முப்பத்தாறு. எனவே எனது செயல்களின் மூலம் நான் முப்பத்தாறு நன்மைகளைத் தேடிக்கொண்டேன். இதைக் கூடவா உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை?" என ஏளனத்துடன் கேட்டார்.

இதைக் கேட்டதும் இமாம் அவர்கள்,

"இறைவன் உமக்கு மாணத்தையே தரட்டும். கீர்வலேவோ பெரும் அறிவிவியாக இருக்கின்றீர்" எனக் கூறிவிட்டு பின்னரும் கூறத் தொடங்கினார்கள்.

"அல்லாஹ் அங்கீகரிப்பதெல்லாம் பரபக்தியுடையவர்களில் உள்ளவர் (சுளுடைய) குர்பானிகளைத்தான்"

(அல்குர்ஆன் 5: 27)

என்ற திருக்குர்ஆனின் திருவகணத்தை நீர் கேட்டதில்லையா? உமது கணக்கை விளக்குவதற்கு ஒரு சிறு கணக்கே போதுமானது. உமது கணக்குப் படி நான்கு பாவங்கள் செய்திருக்கின்றீர். மேலும் மாற்றான் சொத்தைக் கொடை என்று பெயரில் வேறொருவருக்கு வழங்கி இருக்கின்றீர். இதனால் உமக்கு எவ்வித நன்மையும் கிடைக்கப்போவதில்லை. அத்தோடு இவற்றுக்கும் உமக்குப் பாவமே கிடைக்கின்றது. எனவே முன்னர் நீர் கூறிய பாவங்களுடன் சேர்ந்து உமது பாவங்களின் எண்ணிக்கை எட்டாக

அதிகாரத்திற்குது" எனக் கூறினார்கள்.

இன்னும் இமாம் அவர்கள் இசுலாமிய தனது தளபர்களிடம் கூறும்போது, "இவ்வாறான விபரத்தான விவரங்களை அறியாமலேயே, பற்பல உள்வயும் அறிவுகமாளவையாடும் இதனால் மலர் தாமும் வழிபெடுவதோடு என்னையாரையும் வழிபெட்டபாக் குறிஞ்சர்கள்" என விளக்கினார்கள்.

65. அபூதாலிபும் குறைஷியர்களும்

குறைஷியர்கள் எத்தனாவது இன்னல்களை ஏற்படுத்திய போதிலும் நமிகள் நாதர் (ஸல்) அவர்கள் அவற்றை ஒரு பொருட்டாக மதிக்காது தமது இவட்கியத்தை அடைவதில் கண்ணாய் கருத்துமாக இருந்தார்கள். சிவைசனை இழிவாகக் கணித்தார்கள். சிவை வணங்குகளை அறிவினிகள் ஏன நர்னித்தார்கள். அவர்களை வழிபெட்டல் மனவயர்கள் எனவும் குறிப்பிட்டும் கூறினார்கள். தமது குறைஷியர்கள் கூட வழிபெட்டபாக் குறிஞ்சர்கள் எனக் கூற அவர்கள் சிறிதும் அஞ்சவில்லை. நமிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களை எதிர்த்து நின்று குறைஷித் தலைவர்கள் கவலத்துப் போய் விட்டனர். எனினும் நமிகளாகிற தம் போதனைகளை விட்டு விழுவதான இல்லாது இறுதியாக குறைஷித் தலைவர்கள் அபூதாலிப அவர்களிடம் வந்து, "அவர்களை, தமது சகோதரனின் புதல்வனை இவ்விடத்தில் இழுந்து தடுக்க வேண்டும் எனவும், அவ்வாறு செய்யத் தவறுமிடத்து குறைஷித் தலைவர்கள் நோடியாகவே தலைவிட்டு முறமும்மதின் செபரிபாடுகளைத்தவட செய்வார்கள் என்றும் அதற்கு அபூதாலிப பூண ஓத்துவழிப சமூங்க வேண்டிய என்றும்" கேட்டுக் கொண்டார்கள். அபூதாலிப அவர்கள் தமது அமைதி நின்றந்த பேச்சால் குறைஷிகளை காந்தப்படுத்தி அனுப்பி வைத்தார்.

எது எவ்வாறிருப்பினும் நமிகள் நாதரின் செயல்களின் எவ்வித மாற்றமும் இருக்கவில்லை. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விடயம் மேலெழுந்து வெவ்வேட சிசுன்றத்: குறைஷியர் பொறுமை

66. வயது கூடிய மாணவர்

சிகாகி எல்பவார் ஒரு இரும்பு வேலை செய்யும் தொழிலாளர். அக்கோடு அவர் ஒரு உற்பத்தியாளரும் கூட ஒருமுறை அவர் ஒரு நணுக்கமான பூட்டைக் கண்டுபிடித்தார். அப்பூட்டு அரசனுக்கே பரிசளிக்கக்கூடிய அளவில் சிறப்பாக ஆமைந்நிருந்தது.

சிகாகி அரசவைக்குச் சென்று அதனை அரசனுக்கு வழங்கினார். ஆரம்பத்தில் சிகாகி எதிர்பார்த்தது போலவே அது மன்னரின் மன்னதைக் கவர்ந்தது. மன்னர் அந்த நணுக்கமான உற்பத்தியின் விற்பனைக் கண்டு களித்துக் கொண்டிருந்தார். இவரையும் ஒரு புறம் அனமதியாக இருந்து அதனை அவதானித்துக் கவிய்பெய்திய வண்ணம் இருந்தார்.

இவ்வேலை அப்பேக திருவிபென் ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது. அது சிகாகியின் வாழ்வைப் பாசைவையேய மாற்றி உமைத்துவிட்டது.

மன்னர் பூட்டை அவதானித்துக் கொண்டிருக்கையில் மன்னரின் அவைக்கு ஒரு அறிஞர் வருகின்றார் என அறிவிக்கப்பட்டது.

அந்த அறிஞர் சபைக்கு வந்ததும், அரசர் அவ்வறிஞரை வரவேற்பதிலும் உபசரிப்பதிலும் அவருடன் உரையாடுவதிலும் தவண்ததைக் செலுத்தினார். சிகாகியையும் அவாறு பூட்டையும் முற்றுமுமுதாசேவ மறந்து விட்டார். இது சிகாகியின் மனதில் வேதனையை ஏற்படுத்தியபோது ஆழமாள்தொறு தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தியது.

யாசாட்டுக்கள் திரந்தாமானவையல்ல. அதேபோன்று எதிர்பார்ப்புக்களும் என்னும் நிலைத்திருப்பவைவல்ல என்பதனை சிகாகி உணர்ந்தார். எனினும் உயர் உயரம் பறக்கத்துட்கும்

சிகாகியின் உள்ளக் கிடக்கைகள் அமைதி பெறவில்லை. இப்போது என்ன செய்யலாம் என அவர் நிந்தித்தார்.

மற்றவர்கள் செய்து அதே வேலையைச் செய்ய வேண்டும் மற்றவர்கள் சென்ற அதே பாதையில் செல்ல வேண்டும் என அவர் முடிவெடுத்தார். மறைந்துபோன தனது இலட்சியங்களையும் அவாக்களையும் நூல்களில் தேடிப் பெற அவர் உளம் கொண்டார். இளம் பிளையத்தைக் கடந்த மூலவாசாவி சிறுவர்களுடன் இருந்து பாடம் கேட்பதென்பது இவருவாச கார்பம்ல்ல. பாடத்தினை ஆரம்ப புகவுசரையில் இருந்தே ஆரம்பிப்பதென்பதும் இவருவாச காரியமல்ல எனினும் அதற்கு வேறு வழியேதும் இல்லை.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவர் பாடம் பாடக்க ஆரம்பித்த போதும் அதில் அவருக்கு எந்தவித விருப்பமுமிருக்கவில்லை. அவர் பல ஆண்டுகளாகத் தான் செய்த உற்பத்தி வேலைகளை ஆர்வத்துடனவே செய்து வந்தார். அக்காலையில் அவருக்கு விரும்பும் பூசை திருத்தியும் இருந்தது. கற்பதில் அவருக்கு ஆர்வமில்லாத போதிலும் அவர், தான் தனது இலட்சியத்தை அடைய வேண்டும் என்ற முயலை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை. மிக உறுதியுடன் அவர் தன் தலையில் கடுயுட்பார்.

ஒருநாள் தனக்குளியிச மத்தலுசெய் பற்றிக் கற்கிக்குப் ஆசிரியர் "விரிவுரைபாளரின் கருத்துக்களைய நாயின் தோல்... சுத்தமாவதாகும்" என்று ஒருவாக்கிபத்ததைக் கூறினார்.

பாட்டினரில் நல்ல முனையில் விடைசெய்த வேண்டும் என்பதற்காக சிகாகி இவ்வாக்கியத்தை மீண்டும் மீண்டும் கற்று மனனம் செய்து கொண்டார். ஆனால் பாட்டை எழுதுகி போது மேற்கூறிய வாக்கியத்தை எழுதுவதற்குப்பதிலாக "நாயின் கருத்துக்களைய விரிவுரைபாளரின் தோல்.... சுத்தமாவதாகும்" என எழுதிவிட்டார்.

இதனைக் கண்ட அங்கிருந்த அனைவரும் சிரித்துவிட்டனர். வயது கூடிய இந்த மனிதனுக்குக் கல்வியாவ் எவ்வித பயனும்

ஏற்படப்படுபவரில்லை என எவ்வேளையும் பேசிக் கொண்டனர். சிகாசியால் அவமானம் தாங்கியவர்களில்லை. அதற்கு மேல் அவரால் கல்லூரியில் கற்கவோ. நூலில் வாழ்வே முடியவில்லை. பின்னர் அவர் நுகரை விட்டு, பாண்ட வணக்கில் உள்ள மலைய ஜன்மரூச் சென்றடைந்தார். அந்த மலையிலே மேலே இருந்து கொட்டுச்சொட்டாக வாயும் நீர் கல்லைத் துளைத்திருப்பதைக் கண்டார். ஒரு விளாடி நிந்தித்தார். அவரது அறிவுக்கண் இறந்தது. நிந்தனைமின்னல் போல் அவரது மூளையை ஊடாத்துச் சென்றது அவர் சிந்தித்தார். "எனது இறையம் எவ்வளவுதான் முதிர்ச்சியை அடைந்திருந்த போதிலும் அது இக்கக்கல்கைப்போன்று கடினமானதல்ல. எனவே தொடர்ச்சியாக வேலை செய்தால் அது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாதுக்காது" என அவர் உணர்ந்தார். பின்னர் கருக்குத் திரும்பினார். முழுமுச்சுடன் தன் கல்வியைத் தொடர்ந்தார்.

தனது உணர்வுகள் உயிர்பெறும் வரை ஓயாது முயற்சி செய்தார். முடிவில் ஒப்பற்றதோர் அறிஞராகத் திகழ்ந்தார்.

67. தாவரவியல் நியுனர்

ஷொரிஸ் தூ வினாவின் ஆசிரியர்கள். அவ்வாறும் ஒன்றுகூடிச் சுவந்து பேசினார்கள். இறுதியில் அவர்கள் அனையறும் இவணந்து வினாவின் கல்வி மூன்றேற்றத்தை ஏதிர்பார்க்க வேண்டாம் என அவரது தந்தையிடம் கூறுவது என முடிவுக்கு வந்தனர். ஏனெனில் அவர்களது கூற்றுப்படி வினாவுக்கு விளங்கிக் கொள்ளும் ஆற்றல் இல்லை. அதனால் தனது மகளுக்கு ஏதாவதொரு வாழ்க்கைத் தொழிலைக் கற்றுக் கொள்வதற்கு வழிவகுக்குமாய் அவரது தந்தையைக் கேட்டுக் கொள்வதெனவும் அவர்கள் முடிவு செய்தனர்.

ஆனால் வினாவின் பெற்றோர்களோடு வினாவின் தந்தை குழந்தை மீதுள்ள ஆவனின் காரணமாக அவரை வைத்தியத் துறையில் ஈடுபடுத்தவேண்டும் எனக் கவலு கண்டு கொண்டிருந்தனர். எனினும் அவர்களது வருமானம் மிகக் குறைவாக இருந்தபடியால் மிகக் குறைவானதொரு தொகையையே அவர்களால் கட்ட முன்னாளின் கல்விக்காகச் செலவிட முடிந்தது. உண்மையிலேயே பல்கலைக் கருவிக் கோட்டத்தில் வைத்து மற்றவர்களுக்கு உதவி ஒத்தானை வழங்கத் தயைய எண்ணம் கொண்டதொரு பரோபகாரியை விளா சந்திக்காதிருந்தால் வறுமை அவரை ஆட்கொண்டிருக்கும். தாய் தந்தையர் தன்னை கடுமிக் வேண்டும் எனக்கொரு கண்டு கொண்டிருந்த வைத்தியத்துறையில் வினாவுக்கு ஆர்வமிருக்கவில்லை அவர் விரும்பியது தாவரவியற் துறையே. எனவே அவர் அத்துறையில் விருந்த கவனம் செலுத்தினார். அவருக்குச் சிறுவயதில் இருந்தே தாவரங்களில் அளவுகடந்த விரும்பம். அதற்கு அவரது தந்தையும் ஒரு காரணமாகும். தந்தையிடம் பெற்றுக் கொண்ட பழக்கவழக்கங்களே நாளைடவில் அவரிடத்தில் விருத்தியடையத்

தொடங்கின. அவரது தந்தையின் தேர்ப்படம் ஆழகிய மரஞ்செடி கிண்டுகளைத் தொண்டிதொரு சோலையாகவே காட்சியளித்தது. வினா குழந்தைப் பருவத்தில் அழ நோயும் போடுதல்வரம் அவருக்கு மலர்களவைத் தொடுத்து அழருயறித்துவது அவரது தாயாரின் வழக்கமாக இருந்தது.

அவர் பல்கலைக்கழகத்தில் 'வவத்தியத் துறைமாணவராசுப் பயின்று கொண்டிருந்தபோது யூரஸ்வைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர் ஒருவரால் எழுதப்பட்ட தாவர்வியல் பற்றிய நூல் ஒன்றை வாசிக்கும் வாய்ப்பு அவருக்குக் கிட்டியது. இந்நூலால் இவர் பெரிதும் சுவரப்பட்டார். அக்காலத்தில் தாவரங்களைத் தரப்படுத்துவது தாவர்வியல் வல்லுனரின் கவனத்தை ஈர்க்கதொரு துறையாக இருந்தது. வினாவும் ஒரு சிறந்த தரப்படுத்தலைச் செய்வதில் வெற்றிகண்டார். இது சம்பந்தமாக அவர் ஒரு நூலை எழுதினார். அந்நூல்தான் அவருக்கு அவர் கல்வி கற்ற பக்கலைவச்சுமகத்திலேயே ஒரு பேர்தவாசிரியரான்கி சேர்ச் கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றுத்தந்தது. அங்கே அவர் நல்லகொரு உயாநிலையைப் பெறும் வாய்ப்பு இருந்தது. எனினும் சிலவது குரோதமனப்பாணமை அவர் அந்நிலையை அடையாதவாறு கடுத்தது.

வினாவக்கு தனது டயர்வில் விருப்ப அதிகரித்தது. முதற் தடவையாக அவர் நுகர்ந்த விவற்றி அவருக்கு ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் எழுங்கிவது எனவே அவர் தடைகள் எதையும் பொறுட்படுத்தவில்லை, அறிவத் துறையில் தனக்கெனத் தனியானதொரு இடத்தை அளங்குத்துக் கொண்டார். பின்னர் இயற்கை பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்வான்வேண்டி நீண்டதொரு பயணத்தை மேற்கொண்டார். தனது உடுப்புகள் அடங்கிய பைபையும் காத்திங்கனையும் எடுத்துக்கொண்டு தனியாகவே கால் நடையாகத் தனது பயணத்தைத் தொடங்கினார்.

அவர் சுயர் ஏழாயிரம் சிலோ மீட்டர் ஊத்தை விளக்கத்தக்க கிரமங்களுக்கும் அல்லல்களுக்கும் மத்தியில் நடந்து சென்றார். இக்கால எல்வையுள் பெருந்தொகையான அறிவுத்

தொருப்புக்களை அவர் தனது விவற்றிப் பொருட்களாக எடுத்து வந்தார். பின்னர் 1935ம் ஆண்டில் அறாவது இச்சம்பவத்தின் மூன்று ஆண்டுகளில் பின்னர் தனது தொந்த நகரான "கலிஸ்" நகரில் இருந்து "ஹாம் பேர்க்" நகருக்குச் சென்றார். அங்கு ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டிருந்த போது தனது ஆய்வுகளில் ஒன்றை அக்கநரிள் நாகனளானல்ய் பொறுப்பாளருக்குக் காண்பித்தார். அது நில திறமான ஏழு தலைகளைக் கொண்ட ஒரு பரம்பிள் யடவாகும். அந்தத் தலைகள் பரம்பிள் தலைகளை மாத்திரமன்றி... தலைமையையும் ஒத்திருந்தது. அதனால் அப்பிரதேச நீதிபதி அவரை அங்கிருந்து விவளியேறுமாறு கட்டளைபிட்டார்.

வினா தொடர்ந்தும் பிரயாணத்திள் ஈடுபட்டார்; அப்பயணத்தின் போக்தி வவத்தியத்துறை சம்பந்தப்பட்ட தனது நூலையும் எழுதினார். அத்தொடு "இயற்கை இயந்திரம்" எனும் தலைப்பில் தன்னால் எழுதப்பட்ட நூலை "விடன்" என்ற நகரில் கைத்துய் பதிப்பித்தார். இந்நூல் அவருக்குப் பெரும் புகழைத் தேடித்தந்ததுடன் ஒரு சிறப்பிப் பெயரையும் சம்பாதித்துக் கொடுத்தது. அம்ஸ்பட்டாய் நகராக் சேர்ந்த கெல்வந்தர் ஒருவர் ஒப்பயர்வற்ற தவது அருகிய பீதாட்டத்தை நிர்வகிக்குமாறு வினாவை வேண்டி நின்றார். அவர் அதனை கற்றுக்கொண்டார். ஓய்வு எறித்துக் கொண்டவதற்கு இது அவருக்கொரு அரிய வாய்ப்பாக அமைந்தது. இவ்வதவி கெல்யம் டைப்பர்வற்கு கொண்ட களிதரின் துணையுடன் பிராவன்ஸ் நாட்டைக் சுற்றிப் யாத்தது பல்வேறுபட்ட தாவரங்களை மூன்றுசேர்த்தார். முக்கில் அளருக்குத் தனது தாய்நாடு திரும்பும் ஆகச் சாய்ப்பது கவிகத்துத் திரும்பினார். தற்போது கலிஸ் நாடு அவரது மகத்துவத்தையும் பெறும்தினையுள் நன்கு உணர்ந்திருந்தது. மூவாய் அவரை "விவய்கித் கொண்டக்கடிய ஆற்றல் அற்றவர்" எனக் குறிப்ப ஆசிரியர்கள் அவரிடம் மன்னிப்புக் கோரினார்கள்.

68. டெமோஸ்தீனிஸின்

பேச்சுவன்மை

டெமோஸ்தீனிஸின் கிரேக்க நாட்டைச் சேர்ந்த தத்துவ ஞானியும் மேடைப் பேச்சு வல்லுனருமாவார். இவர் அரிஸ்டோட்டலின் சிவனாவதைச் சேர்ந்தவர். அரிஸ்டோட்டல் பிறந்த அதே ஆண்டு பிறந்து அவர் இறந்த அதே ஆண்டில் இவரும் இறந்தார். இளம் வயதில் இருந்தே இவர் தனது வளர்ச்சியிலும் ஞாய்மைகளிலும் கவனம் செலுத்தினார். அத்தோடு உரைகள் நிகழ்த்துவதிலும் தன்னைத் தயார் படுத்துக் கொண்டார். இவ்வ அனுபவத்திலும் தன்னைப் பயிற்றுவித்துக் கொள்வதற்குரியாயும் தான் ஒரு ஒழுக்க நெறி ஆயிரியாகவேண்டும் என்ற நோக்கமாவது. அரசியற் பேச்சாளராகவோ நீதிபதியாகவோ உட்கார்வதற்காகவோ திகழ வேண்டும் என அவர் எண்ணுவதில்லை. மாறாகத் தன்னைத் தயார் படுத்திக் கொள்வதற்குச் சிறுவியாயத்தில் இருந்தே தன்னைப் பராமறிப்புப் போடாக இருந்த தன் கந்தையின் செல்வங்களை வெல்லும் தீர்த் தொழில்களிடம் பழிவாங்குவதற்காகவே இவர் தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொண்டார்.

ஒரு குறியிட்ட காலத்தை இவ்வேலைக்காக ஒதுக்கினார். எனினும் தந்தையின் சொத்தில் இருந்து வலுவும் இவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. எனினும் உரை நிகழ்த்துபவர்களும் மேடைப் பேச்சாளர்களும் விவங்குவதற்கு இவருக்கு வாய்ப்புக் கிட்டியது. ஆரம்பத்தில் இவரது உரைகள் சிறப்பானவையாக இருக்கவில்லை. இவரது இயற்கையான பேச்சுவன்மையிலும் சத்தினை உயர்த்தித் தாழ்த்திப் பேசுவதிலும் ஒரு விடயத்தை எடுத்து விளக்கும் விதத்திலும் பல துறவுகள் எண்பப்பட்டன. எனினும் நண்பர்களது

திருத்தங்கள், உற்சாக மூட்டல்கள் அவர்களது வாழ்த்துக்கள் போன்றவற்றின் காரணமாக இருத்தங்களுடன் உயர் இலட்சியங்களை நோக்கி அவர் முன்னேறக் கூடியதாக இருந்தது.

அவர் நிலத்துக்குக்கீழே தனக்காக வீடொன்றை அமைத்துக் கொண்டார். அதில் இருந்து உரைகளை நிகழ்த்திப் பழகினார். தனது உச்சரிப்பையும் நடைகளையும் திருத்திக் கொள்வதற்காகக் கவிதைகளை உரக்கச் சத்தமிட்டு வாசித்தார். உரை நிகழ்த்தும் போது தனது மூக்கைச் சத்தி பெறச் செய்வதற்காக உயர்ந்த இடங்களை நோக்கி நுழைனார். கண்ணாமூலில் முன் நின்று பேசிப்பேசி தனது முக பாவங்களையெல்லாம் செய்து கொண்டார். அத்தோடு பேசும் போது முகத்தில் ஏற்படும் அவலட்சணமான தோற்றங்களைத்திருத்திக் கொண்டார். உலகிலேயே மிகப் பிரபல்யமான பேச்சாளராகத் திகழ வேண்டும் என்ற நோக்குடன் பயிற்சி செய்து இறுதியில் வெற்றியும் பெற்றார்.

69. தாயிப் பயணத்தின் பயன்

அண்ணலாரின் சிறிய கத்தையாகிய அபூதாலிப் அவர்களும் அவர்களது அருமை மனைவியாகிய கதீஜா மீயாட்டியாரும் அவர்களும் ஒரு சில நாள் இடைவிளியில் இவ்வலங்கலிடமும் மீறிந்தனர். இதனால் நபி (ஸல்) அவர்கள் தலக்கு வீட்டுக்கு வெளியே இருந்த உதவியாளனாயும் வீட்டிலுள் இருந்த உதவியாளனாயும் இருவரையே இழந்து விட்டார்கள்.

அபூதாலிப் அவர்களின் மறைவு அண்ணலார் அவர்களுக்குப் பேரிழப்பாகவே இருந்தது. எனினும் அவரின் மறைவின் பின்னர் நபிகளாருக்கு எதுமான குறைவிகளின் அட்டுளியர்கள் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. அபூதாலிப் அவர்களின் மறைவில் பின்னர் ஒருமுறை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு ஒழுகுகையின் ஊடாகச் செல்லும் போது அழகு நிரைந்த பாத்திரமொன்றை அவர்களது தலையில் சவிழ்த்து விட்டார்கள். அந்த அழகுக்குடன் அவர்கள் வீடு சென்றபோது அவர்களது சிறு புதல்வியான ஹலீயாப் பாத்திரம் அவர்கள் அண்ணலரின் தலையைக் கழுவிவிட்டு கண்ணீர் வடிக்கத் தொடங்கினார்கள். தன் மகன் கண்ணீர் வடிப்பதைக் கண்ட அண்ணலார் அவர்கள், "அருமை மகனே அழ வேண்டாம். உங்களுக்கு தந்தை தனித்து விடவில்லை. இறைவன் உமது தந்தையின் சாவலாஸியாக இருக்கின்றான்" எனக் கூறித்தன் மகனைத் தேற்றினார்கள்.

இச்சம்பவத்தில் பின்னர் நபிகளார் தனியாகவே தாயிப் நகருக்குச் சென்றார்கள். தாயிப் நகர் மக்களுக்குத் தெற்கே இருந்தது. அது சொல்வந்தாக்களின் ஒரு உல்லாசபூரியாகக் கிழந்தது. இங்கு அதிகமாக எதுவும் எதிர்பார்ப்பதற்கெடுக்கவில்லை. இங்கு வந்திருந்த மக்களும் மக்கத்துக் குறைவிகளில் இருந்தும் எந்த

வகையிலும் மாறுபட்டவர்கள் அல்ல. எனினும் இறைவன் அவர்களுக்கு ஏராளமான அருட்கொடைகளை வழங்கியிருந்தான்.

ஏனையோரைப் போன்று நபி (ஸல்) அவர்கள் தமக்கேற்பட்ட இன்னல்கள் எதனையும் அவ்வளவுதான் பெரிசுபடுத்திய இல்லை. மக்களவாசிகள் கூறியன போன்ற வகைகளை யே தாயிப் வழிகளும் நபிகளாரை நோக்கிக் கூறினார்கள்.

"வேறு ஆள் இடைக்காலமயிவாலா இறைவன் உம்மை நபியாக அனுப்பினான்" என ஒருவர் கூறினார்.

"நீர் நபியாக வருவதாயின் நான் கல்பாஸின் திரையகத் திருமயிருக்க வேண்டும்" மற்றொருவர்.

"உன்னுடன் ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசுவதற்கு நான் தயாராகயில்லை" இன்னுமொருவர்.

இவ்வாறான சொந்தியோகங்களால் கொண்டு நபியவர்களைத் தாக்கினார்கள்.

அவர்கள் நபியவர்களின் அழகுப்பை ஏற்கிக் கொள்வாது மாத்திரமன்றி ஏனையோரும் நபி (ஸல்) அவர்களது அழகுப்பைக் கிட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக அன்னாரைத் தாயிப் நகரில் இருந்து தூக்கி விடுவதற்கும் விட்டமிட்டார்கள். எனவே சிறுவர்களையும் மந்த புத்தியுடையோரையும் தூண்டிவிட்டு அன்னாருக்குக் கல்லால் அடிக்கச் செய்தார்கள். கல்லாலும் கொல்லாலும் அன்னாரைத்தாக்கித் தூன்புத்தினார்கள். இத்துன்புறுத்தல்களைத் தாங்களும் நடிப்பாது பெரும் சிரமத்துடன் நபியவர்கள் தாயிப் நகரைவிட்டு வெளியேறினார்கள். பின்னர் அவர்கள் குறைந்த தலைவர்களான உத்பா, ஸஸ்பா யோன்றவர்களுக்குச் சொந்தமான தொடட்டுமரத்தினுள் துண்டிந்தார்கள். உத்பாவும், ஸஸ்பாவும் இக்காட்சியைக் கண்டனர்.

நபியவர்களைத் துரத்திவந்த சிறுவர்களும் தாயிப் நோக்கித் திருமயிவிட்டனர். நபிகளார் ஒரு கிராட்டைக் கொடியின் நிழலில்

இருந்து ஒய்வெடுத்தார்கள்.

அப்போது நபியவர்கள் "என் இறைவனே! எனது உடற் பஸனினத்தையும், பாவை மூடப்பட்டிருக்கின்ற கிணைகளையும் மக்களின் மண்பிப்போக்கையும் உள்ளிடவே முறையற்றிருக்கிறேன். இக் கருணையாளானவரிலெல்லாம் மேலான கருணையாளானே நீயே. அக்கிரமக்காரர்களும், எனது இறைவனாகியவரும், என்னை எப்போது வரை விட்டு வைக்கப் போகின்றாய்?" என இறைஞ்சினார்கள்.

"உன்னிடமிருந்து என்னை வந்தன உயர்வையெல்லாம் நான் மகிழ்ச்சியுடன் வந்து கொண்டிருக்கிறேன். நீ என்னைப் பொருத்திக் கொண்டாயாக, உலகின் கழற்சியும் உலகில் ஏற்படும் மாற்றங்களும் உனது சத்தியத்தால் தவிர வேறு எந்தவொரு சத்தியமும் கொண்டு வரமுடியவில்லை" எனப் பிரார்த்திக்கிறார்கள்.

தாயிப் நுகரில் நபியவர்களுக்கு ஏற்பட்ட தோஷங்களைக் கண்டு உத்பாவும், ஹபாவும் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தனர். எனினும் நபியவர்களுடன் தமக்குள்ள உறவுமுன்றலைய எண்ணி, அந்தால் என்று அழைக்கப்படுகிற தமது கிறிஸ்துவ அடிமைசைய அழைத்துக் கொஞ்சம் திராட்சைய் பழங்களை எடுத்துக் கொண்டு திராட்சை இலைய்ப்பாறிக் கொண்டுள்ளதும் மனிதருக்குக் கொடுத்துவிட்டு வருமாறு கூட்டணையிட்டார்கள்.

அந்தால் திராட்சைய் பழங்களை எடுத்து வந்து நபிகளாரின் முன்னிலையில் வைத்து சாப்பிடுமாறு வேண்டிக் கொண்டார். அப்போது நபிகளார் சில பழங்களை எடுத்து நீட்டி எடுத்து அவற்றை வாயினுள் போடுமுன் "பிஸ்கிளீலாஹ்" கூறினார்கள்.

இக்கொழியேயாகத்த அதனால் ஒருபோதும் கேட்டது கிடையாது. அவருக்கு அது பெருவியப்பாக இருந்தது. உடனே அந்தால் நபிகளாரை நோக்கி, "நீங்கள் இப்போது கூறிய வசனம், சாதாரணமாக இப்பகுதியில் வாழும் மனிதர்களால் உபயோகிக்கப்படும் வசனமல்ல. அது என்ன வசனம்?" எனக் கேட்டார்.

அப்போது நபிகளார் அதற்கு நோக்கி, நீர் வந்த ஊரைச் சொந்தவார? உமது மார்க்கமென்ன? என வினவினார்கள்.

அந்தால், "நான் நினவே என்று இடக்கைச் சொந்த ஒரு கிறிஸ்தவன்" எனப்பதிலுரைத்தார்.

உடனே நபியவர்கள் "நீர் நினவேயைச் சொந்தவார? அது இறைவனின் அடியார் யூனுஸ் இய்யூ மதா அவர்களின் ஊர் அல்லவா?" எனக் கூறினார்கள்.

அந்தால், "பெருவியப்பாக இருக்கின்றதே. நீங்கள் இங்கே இந்த மக்களுக்கிடையில் யூனுஸ் இய்யூ மத்தானைப்பற்றி எப்படிக்கேள்விப்பட்டீர்கள்? நினவேயில் நான் இருந்தபோது கூட யூனுஸின் தந்தையான மதா அவர்களின் பெயரை அறிந்திருந்தவர்கள் பத்துப் பேரைக் கூட நான் கேள்விப்பட்டதில்லை" என ஆச்சரியத்துடன் கூறி நின்றார்.

நபிகளார் யூனுஸ் எனது க்கொதார். அவர் இறைவனின் இருந்துதராக இருந்தார். நானும் இறைவனின் தூதரே" எனக் கூறினார்கள்.

உத்பாவும், ஹபாவும் அந்தால் நபிகளாருடன் உரையாடிக் கொண்டிருப்பதை அவதானித்தார்கள். அவர்களது இதயம் வேகமாக அடித்துக் கொண்டது. ஏனெனில் மக்கள் நபிகளாருடன் பேசுவதைவிட்டு அவர்கள் அஞ்சினார்கள். அப்போது திடீரென அந்தால் முன்சென்று நபிகளாரின் தலை, முகம், கை, கால்களை முத்தமிடுவதை உத்பாவும் ஹபாவும் அவதானித்தார்கள். "யார்தீரர, அடிமைசைய வழிபடுத்துவிட்டார்" என ஒருவருக்கொருவர் வேதனையுடன் கூறிக்கொண்டனர்.

70. அபூ அஸ்ஹாக் ஸாயீ

அபூ அஸ்ஹாக் ஸாயீ, தலிஜூரி 4ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். இவர் ஒரு பிரபல அறிஞராகவும் எழுத்தாளராகவும் இகழ்ந்தார். ஒரு தலிஜூரிட்ட கர்லம் ஆப்பாலியர்களின் அரசனவயில் கண்டமை புரிந்த இவர் பின்னர் பஹ்நியாரின் இஸ்ஸுத் தெளவாரின் அரசவையிலும் கடமை புரிந்தார்.

அபூ ஸாயீ ஏகத்துவத்தில் விசுவாசம் கொண்டதொரு அடிப்படைவாதி. ஆனால் நபித்துவத்தில் அவருக்கு நம்பிக்கை இருக்கவில்லை. பஹ்நியாரின் இஸ்ஸுத் தெளவா இஹை இஸ்லாக்கில் சேர்ப்பதற்காகப் பெருமுயற்சி செய்தார். ஆனால் அம்முயற்சிகள் எதுவும் பயனளிக்கவில்லை.

அபூ அஸ்ஹாக் முஸ்லிம்களை வெவ்வேறுபடுத்தினார். முஸ்லிம்களை கௌரவப்படுத்துவதற்காக வேண்டிய ஏற்பாடுகளை மாதத்தில் முஸ்லிம்களுடன் சேர்ந்து தீதானபு தீதாற்றார். அவர் ஆளின் அநீதமான பகுதிகளை மன்னம் செய்திருந்தார். அவர் தனது எழுத்துத் துறையிலும் கடிதங்களிலும் அவர் ஆளின் இருவசனங்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்தினார்.

அபூ அஸ்ஹாக் சிற்றந்தொரு எழுத்தாளராகவும் இஸ்லாமிய விற்பனாளராகவும் கவிஞராகவும் இகழ்ந்தார். அவரொரு கௌரவமிக்க பிரஜையாகவும் மதிக்கப்பட்டார். உயர் தெற்களைக் கொண்ட கௌரவமிக்க செய்தியித் சாயீ ரீஸா அவர்கள் அபூ அஸ்ஹாக் இன் தன்பராகத் இகழ்ந்தார்கள்.

அபூ அஸ்ஹாக் தலிஜூரி 384ல் இவ்வலகை விட்டுப் பிரிந்தார். அப்போது செய்யத் சாயீ ரீஸா அபூ அஸ்ஹாக்கைப் பற்றி மிக உயர்வானதொரு கவிதைகையிப் பாடினார். அக்கவிதைகளில் வரிகளில் பெருள் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது:

"எப்படியான மனிதரை இங்கு மறக்கட்டில் வைத்துக் கமக்கின்றவர் தெரியுமா?"

"எப்படி அந்த மெய்யுருவாக்கி அண்ணந்தது தெரியுமா?"

"மலைகையந்தவிட்டது. அது எழுத்திரத்தின் சாய்ந்து இருந்தால் அந்த எழுத்திரத்தை ... ஆக்கியிருக்கும்"

"உன்னை திலம் விழுங்கிக் கொள்ளுமுன் மலை மண்ணுள் பதைபுழை ஏன் நான் மனதாலும் நினைசுகவில்லை"

இக்கவிதை செய்யித் சாயீ ரீஸாவுக்கு ஒரு பெரும் பிரச்சினைமையே ஏற்படுத்தியது.

"நாடிகளாரின் வயிசாகத் தோன்றிய நீம் ஒருமாற்று மதக்காரனுமக்காக நமது மார்த்தத்தை ஏற்காத ஒருவருக்காக இவ்வாறு கவிதை பாடுவது தகுந்த செயல் ஆவல்" என மக்கள் செய்யித் சாயீ ரீஸாவுக்கு குறைகண்டனர்.

அதற்கு செய்யித் ரீஸா: "நான் அவரது அறிவுக்காகவும் உயர்வுக்காகவும் கவிதை பாடினேன். அதாவது உண்மையில் நான் அறிவையும் உயர்வையும் புதழ்ந்தேன்" என பதிலிடுகிறார்கள்.

71. உண்மையைத் தேடல்

உண்மையைத் தேடும் பெறவேண்டும் என்ற ஆவல் உள்வான் பஸ்ரிவை அமைதியாக இருக்கவிடவில்லை. அவர் பல ஊர்களைக் கடந்து இறுதியில் ஹதீஸ்களையின் ஊற்றுக் கண்ணாள் மதினா நகரை வந்தடைந்தார். பின்னர் மதீனாவில் புகழ்பெற்ற ஹதீஸ் அறிவிப்பாளரும், மார்க்க மேதைமாமான மர்லிக் இப்பந்து அன்ஸிடம் தன்னை ஒரு மாணவனாக சேர்த்துக் கொண்டார்.

மர்லிக் அவர்களின் சபையில், வழக்கம் போல ஹதீஸ் அறிவிப்புக்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. ஏனைய மாணவர்களைப் போன்றே உள்வான் பஸ்ரியும் ஹதீஸ்களைச் செவிமடுப்பதிலும் எழுறுவதிலும் ஆதாரங்களுடன் அவற்றை மனவம் செய்யவதிலும் ஈடுபட்டார். ஆனால் இவை அவரது உள்ளுணர்வுகளைத் திருப்பிப்படுக்துவதற்கும் போதுமானவையாக இருக்கவில்லை. எனினும் இவற்றின் மூலம் தனது உள்ளுணர்வுகளை சீர்படுத்தும் முயற்சிகளில் அவர் ஈடுபட்டார்.

அக்கால கட்டத்தில் இமாம் சாதிக் (ரலி) அவர்கள் மதீனாவில் இருக்கவில்லை. எனினும் பின்னர் அன்னார் மதீனாவுக்குத் திரும்பியதன் சில நாட்களின் பின்னர் உள்வான் பஸ்ரி இமாம் அவர்களைச் சந்தித்து மர்லிக் அவர்களின் மாணவர்களை இமாம் அவர்களது மாணவர்களாக சேர்ப்பதற்கு முயற்சிகள் செய்தார், எனினும் இமாம் அவர்கள் "நான் பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் இருக்கின்றேன். அதனோடு இரவிலும் பசுவிலும் இறைதியானத்தில் ஈடுபடுகின்றேன். எனவே கடின செய்து எனது நேரத்தில் தலைமீட்டு இடைநீக்கலை ஏற்படுத்தாதீர்" எனக் கூறி உள்வான் பஸ்ரியின் வேண்டுகோளை நிராகரித்து விட்டார்கள். அதனோடு அவர் முன்னர் மர்லிக் அவர்களின் சபைக்குச் சென்று போன்று தொடர்ந்தும் அவரது சபைக்கே வந்தவராகும் வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

இமாம் அவர்களின் இம் மறுப்பு அவர்கள் தன்னை ஒரு

விருப்பக்குரியவராகக் கருதவில்லையே என்ற வேதனைபய உள்வான் பஸ்ரியின் உள்ளத்தில் ஏற்படுத்தியது. அவர் கவனையுடன் மஸ்ஜிதின் நபவியுள் நுகழ்ந்து வலாய் கூறிவிட்டு ஆயிரமாயிரம் தாயர்களுடன் தனது வீட்டை நோக்கிச் சென்றார்.

மறுநாள் வீட்டில் இருந்து வந்து பிதனாரிள மஸ்ஜித்க்குச் சென்று இரண்டு ரச்சஅத்துசன் தொழுதுவிட்டு இறைவனை நோக்கி "என் இறைவே உள்வான் அவர்களைத் தீர்த்து அழிப்பதி நீயே ஐம்பர் இய்னு முஹம்மது அவர்களது உள்ளத்தில் என்மீது கருண்ணைய ஏற்படுத்திவிடு. அன்னாரது அன்புக்கும் பாத்திரமாவவராக என்னை ஆக்கிவிடு. அன்னாரின் ஆறியில் ஒருபகுதியை நான் நன்வழி பெறுவதற்காக என்ஸிடம் சேர்த்து விடு" எனக் கண்டையர் வடித்தவாயு பிரார்த்தித்தார்.

பின்னர் அவர் விடு சென்றார். கணத்துக்குக் கணம் தான் இமாம் சாதிக் அவர்கள் மீது கொண்டுள்ள அன்பும் ஆதாரும் தம் உள்ளத்தைப் பொங்கிப் பிரவாகிப்பதை அவர் உணர்ந்தார். பின்னர் தொழுக்களைத் தொழுவதற்காகவேயன்றி வேறு எக்காரணத்துக்காகவும் அவர் வீட்டைவிட்டு வெளியே வரவில்லை. தனக்கு சிரமம் தரவேண்டாம் என இமாமவர்கள் கூறிவிட்டார்கள். அதனோடு வேறு சுவரிடமும் சென்று அறிவைய பெறுவதற்கு ஆர்வம் ஏற்படவில்லை. கவனையும் தயரமும் அதிகரித்தது. அவர்கள் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. மீண்டும் இமாம் அவர்களை இல்லத்தை நோக்கிக் சென்றார். இமாமின் பஸ்ரியான் "எதற்காக வந்தீர்" என வினவிவார். அதற்கு உள்வான் பஸ்ரி "ஒன்றுமில்லை. இமாம் அவர்களுடன் சலாம் கூறிவிட்டுப்போகலாம் என வந்தேன்" எனக் கூறினார். பஸ்ரியான் "இமாம் அவர்கள் இப்போது தொழுக்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதனால் சிறிது நேரத்தழித்து வருகங்கள்" எனக் கூறினார். பின்னர் சிறிது நேரம் கழிந்ததும் "உன்னே வராதீர்கள்" என்று அழைப்பு விடுத்தார்.

உள்வான் உன்னை சென்று அன்னாருக்கு சலாம் கூறி விட்டு அமைதியாக நின்றுார். இமாம் அவர்கள் சலாத்துக்கு பதில்

அப்போது பத்திரிகைத் தலைவரையேட்டக்கவிதா என்னவாக இருந்தது. அவர் அங்கு சென்ற பாலு போதனை செய்து வந்தார். அப்போது அக்கலாசாலையில் தலைமைத்துவத்துக்குத் தகுதி பெற்றவராக விவகலிசார். குராணாவில் இருந்து பதினாறு ஆண்டுகளாக இருந்த இன்னொருவரான அவ்வார் தலிர்க்கு வேறு யாரும் தலைமைப் பதவிக்குப் பெருந்தகவாளராகக் கவனப்படவில்லை. எனவே லிபிரரி 1945 கல்வாலி அவர்கள் அதி கெளரவத்துடன் பதவிக்குக் கமுகமளித்து அங்கிருந்த பல் தலைவர்களுக்கிடையே தலைமைப் பெற்றுள்ளார்.

இப்பதவி அறிவுறுத்தலுறையின் அதிகாரி யிடமாகக் கருதப்பட்டது. அது அன்றைய அறிஞர்களது கௌரவமிக்க பதவியாகப் போற்றப்பட்டது. கல்வாலி அவர்கள் இந்த கௌரவமிக்க உயர்பதவியில் அமர்ந்தார்கள். அவர் அக்காலத்தில் பெரும் அறிஞர்களும் மார்க்கத்திப்புகள் எழுங்குவதில் வல்லுனராகவும் திகழ்ந்தார்கள். அக்காலம் நிலைய அரதியல் சம்பந்தப்பட்ட உயர்விடயங்களிலும் தனது பங்களிப்பை வழங்கினார். அப்போதைய அரசர்களாகத் திகழ்ந்த முத்திரர் பில்லாவும் அவருக்குப் பின்னர் அரசு உட்பு வேறிய முஸ்துஹர் பில்லாவும் கல்வாலிக்கு கௌரவம் அளித்தனர். அதேபோன்று நாரானிள் அரசரான சல்லுக்கிரும், அவமச்சரும் போலிசுருமாவா திஜாமுஸ் முல்சு தூலியும் அவருக்கு கௌரவமிக்கத் தலதலில்லை. கல்வாலியின் பதவிக்கு ஒப்பான பதவி வேறு எதுவும் இருக்கவில்லை. அவரது அறிவு ஆற்றல் என்யன சிறப்பானவையாக இருந்தன. எனவே மற்றவர்கள் அவற்றையப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். எனினும் அவரது உள்நுணர்வுகள் நெருப்புப் பக்க வாரியத் தொடங்கின, அனவ் கூடியும் குறைந்தும் அவருக்கிருந்த அந்தஸ்தை அழித்துவிட்டன. கல்வாலி அவர்கள் கல்வி கற்கும் காலத்திலேயே உண்மையைத் தேட வேண்டும், உண்மையை அறிய வேண்டும் என்றதொரு உந்தல் அவரின் உள்ளின் உள்ளே இருந்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்ததை அவரால் உணரமுடிந்தது. எனினும் இதனைக் கொண்டு கௌரவம் பெற

வேண்டும் அல்லது உயர்பதவிகளை அளபு வேண்டும் என அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை. உலக விவகாரங்களில் நடுபடத் தொடங்கியது முதல் அவருள் இயங்கிக் கொண்டிருந்த உண்மையைத் தேட வேண்டும் என்ற அவர் அதிசிரிக்கத் தொடங்கியது. அதனாலேயே அவரது அலுப்பவர்கள் மற்றவர்களுக்கும் பயன்படும். அவ்வில் உயர்ச்சி பெற்றார்.

போதிப்பதோ, போதனை பெறுவதோ மாத்திரம் போதாது என்ற உண்மையை அவர் விதங்கிக் கொண்டார். உண்மையில் மிகமிக் அலசியம் என்பதனைப் பரிந்து கொண்டார். மதுபானத்தினால் போதை அடைவதோ, மொட்டி மினால் பரி திரக்கப்படுவதோ மருந்தினால் தீநாய குணமடைவதோ போன்று அறிவு நீதியான ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதனால் மன அமைதியும் உறுதியும் ஏற்படுவதில்லை. உண்மையை அடைய வேண்டுமெனின் உலகத்தாய்மை பெற வேண்டும். இது உயர் அந்தஸ்துக்களைப் பெறுவதோடு பெரும் பெரும் யட்டம் வகிப்பதாலோ விடையத்துவிடப் போவதில்லை. எனத் தனக்குள்ளேயே கூறிக்கொண்டார். அவரது உள்நுணர்வுகளில் பெரியதொரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. அதனால் அவருக்கு ஏற்பட்ட வேதனைகளை அவரும் இறைவனும் மாத்திரமே அறிவர். ஆறுமாத காலமாக இவ்வேதனை தொடர்ந்தது. தூக்கமும் பசியும் அவரை விட்டகன்றன. அவரது நா உரைநிகழ்ந்த மறுக்கது. அதற்கு மேல் அவரால் போதிக்க முடியவில்லை. அவர் தோயாளியானார். உறவினர் கல்வாத்தியம் பார்த்தார்கள். ஆனால் தீநாய குணமடைவதாத இல்லை. உசரிதியான தீநாய என முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

அவர் முன்னே இருந்த பாதைகள் அனைத்தும் மூடப்பட்டன. இவ்வேதனை இந்த நிலையில் இருந்து தனக்கு விடுதலை அளிக்குமாறு இறைவனை இறைஞ்சி நின்றார். ஒரு புறம் தனது உள்நுணர்வுகளின் பலமான உந்தல், மறுபுறம் யட்டம் பதவி கௌரவம் போன்ற வெளக்க அந்தஸ்துக்கள். அவை இரண்டுக்கும் இடையில் கல்வாலி சிக்கிக்கொண்டார். அவரது உள்நுணர்வுகளை

அடக்கிவிடுவது என்பது இவ்வாறு காரியமல்ல. அப்போன்று
 பட்டம் பதவி வெளவாய் போன்றவைகளைத் துறப்பதென்பதும்
 இவ்வாறு காரியமல்ல. எனினும் இறுதியில் இவ்வாறு
 விதிகளினால் எவ்வித பயனுமின்றி என்பதை அவர்
 உணர்ந்தார். எனவே பதவிகள் இவைநிறுவீந்தும் விவசியிட
 முடிவுசெய்தார். எனினும் மக்களின் வற்புறுத்தலுக்கு ஆர்சி கவறு
 எண்ணிக்களை அவர் வெளிநாட்டில்லை மக்காவதற்குள்
 செல்வதாகக் கூறிக்கொண்டு மக்களிடமிருந்து வெளியேறினார்.
 பத்திரத்தில் இருந்து திரும்பி சென்று பின்னர் அவரோடு
 உத்தவர்கள் எல்லோரும் திரும்பி விட்டார்கள். பின்னர் கல்யாணி
 அவர்கள் வாய்ப்புக்குள் மக்களிடமிருந்து திரும்பினார். கன்ன
 சுவரும் அடையாளம் கண்டு தனது ஆதாய சாத்திரம் இவ்வாறு
 விளைவிக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக வற்புறு
 போன்று உடை அணிந்து கொண்டார். ஆதாய சாத்திரத்தை
 தீர்ப்பதற்காக ஆதாய சாத்திரமையும் ஆதாய சாத்திரமையும்
 பெறுவதற்காக அமைதியான ஊர் இடத்தில் இருந்து சிந்தனையில்
 ஆழ்ந்தார். இந்நிலை யத்து ஆண்டுகள் தொடர்ந்தது.

73. தண்ணீர்க்குடம் சுமந்தவரின் தாகம்

அது கோடை காலத்தில் இறுதிப் பகுதி. மதுரையில்
 வெய்ப்பத்தில் கொடுமை தாக்க முடியாதிருந்தது. வரட்டியும்
 விசுவயயர்வும் மதிக்க மக்களை மார்ட்டு எறிந்தது. தம்பியை சந்தம்
 யும் பறிக்ஞம் காவம் ஆரம்பமாகிவிட்டது. அப்போது தான்
 மக்களின் உள்ளங்களில் ஆழ்ந்த வற்புறுத்தல் தொடங்கியது.

இதற்கிடையில் அண்ணலாடவர்கள் பயங்கரமானதொரு
 செய்தியை அலாசுக்கு அறிவித்தார்கள். வடகிழக்குப் பகுதியில்
 இருந்து ரோமர்கள் முஸ்லிம்களைத் தாக்கக் கூடிய அபாயம்
 இருக்கிறது என்பதை அச்செய்தி. எனவே படைகளைத்
 திரட்டுமாறு நமிகளார் சட்டளைமிட்டார்கள்.

மக்கள் ஒரு வரண்ட காலத்தைக் குறித்து விட்டு பதுப் பழங்களை
 சுகர வேண்டும் என்று ஆசையோடு எதிர்பார்த்திருந்த வேளை அது
 இவற்றையெல்லாம் விட்டுவிடுவதென்பதும் ஷாமை நோக்கிப்
 படையெடுத்துச் செல்வதென்பதும் இவ்வாறு காரியமல்ல.
 முஸ்லிம்களிடம் இருந்த நயவஞ்சகர்கள் சந்தர்ப்பத்தைப்
 பயன்படுத்திக் கொள்ள முனைந்தார்கள். எனினும் அப்போது
 நிலைகொண்டிருந்த வெய்ப்போ நயவஞ்சகர்களின் குழக்கினால்
 படை திரட்டப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. 30,000 பேர்
 கொண்ட படையென்று திரட்டப்பட்டு எதிர்பார்க்கப்படும்
 ரோமானியரின் படையெடுப்பை முறிப்பதற்கு வேண்டிய நிலை.

படைவீரர்கள் பாசலவாய் பாகையில் தம் பயணத்தைத்
 தொடர்ந்தனர். வெய்யில் அவர்களை கட்டெரித்தது.
 பிரயாணத்துக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் மிருகங்களினதும்
 ஏனைய பாவனைப் பொருட்களினதும் பற்றாக்குறையினால்

ஏற்படும் அபாயம் எதிரியின் அபாயத்தை விட எந்த அளவிலும் குறைந்ததல்ல. உறுதியான விசுவாசமுற்றவர்கள் இடைவழியில் அவருக்கு உறுதிமொழி, சுயம் இய்யு மாலிச் சம்பவம் திடீரெனக் திரும்பி மதினாவை நோக்கிச் சென்று விட்டார்.

கூறாயாக்கள் நபிகளாட்டம் சென்று "ஓ இறைத்தூதரே சுஅப் இய்யு மாலிச் திரும்பிச் சிவன்று விட்டார் எனக் கூறினார்கள் அதற்கு நபியவர்கள் "விட்டு விடுங்கள். அவரால் என்னம் இருந்தால் இறைவன் அவரை உங்களுடம் திருப்பி அனுமுகப்பும் இவ்வளவாயின இறைவன் அவரது தீவினியிருந்து உங்களைப் பாதுகாக்கட்டும்" எனக் கூறினார்கள்.

என்று நோத்தில் சகாயாக்கள் நபிகள் நாயகமும் மீண்டும் வந்து "இறைத்தூதரே கூறாத இய்யு மாலிச் திரும்பி விட்டார்" எனக் கூறினார்கள். அதற்கும் நபியவர்கள் "விட்டு விடுங்கள் அவரால் என்னம் இருந்தால் இறைவன் அவரை உங்களை நோக்கித் திரும்பி அனுப்புவான் இன்றோல் அவரது தீவினிய இருந்தும் இறைவன் உங்களைப் பாதுகாத்துவிட்டான்" எனக் கூறினார்கள்.

சிறிது நேரத்தில் காயாக்கள் மீண்டும் வந்து இறைத்தூதரே கூறினார் இய்யு மாலிச் திரும்பி விட்டார் எனக் கூறினார். அதற்கும் நபியவர்கள் முன்னக் கூறிய விடையையே கூறினார்கள்.

இதற்கிடையில் படைபுடல் வந்து மொண்டிருந்த அபூதர் அவர்களின் ஓட்டைகை நின்று கிட்டது. அபூதர் தனது கூட்டத்தருடல் இணைந்த வெகுவதற்கு சவ்வளவு தரன் முயற்சிகள் செய்தபோதும் அவரால் அது முடியவில்லை. அபூதலரச் காணாத சகாயாக்கள் அவரும் திரும்பி விட்டதாக எண்ணி இறைத்தூதரிடம் சென்று "இறைத்தூதரே அபூதரும் திரும்பி விட்டார்" எனக் கூறினார்கள். அதற்கும் நபியவர்கள் முன்னக் கூறியது போன்றே கூறிவிட்டார்கள்.

அபூதர் எவ்வளவுதான் முயற்சி செய்தபோதும் அவரது ஓட்டைகை எழுந்திருக்கவேயில்லை. எனவே அவர் அதனை விட்டறங்கி மூட்டை முடிச்சகைகளையெல்லாம்

கமந்தலுண்ணும் கால் நடை யாகவே பயணத்தை தொடர்ந்தார். தாசத்தினால் அவரது நா வரண்டு விட்டது. சுளைப் பிணால் முக்கவாங்கியது.. எனினும் அதனை மறந்த நினைவில் இருந்த அவருக்கு நபிகள் நாதலரச் சென்றடைவானதே தவிர வேறு இலட்சியம் எதுவும் இருக்கவில்லை. நடந்து கொண்டிருக்கும் போது யானத்தில் முதிர்கூட்ட மொன்றைக் கண்டார். அங்குமலழ பெய்திருக்க வேண்டும் என ஊசித்தார். அத்தினையை நோக்கி நடந்தார். அங்கே ஒரு கல்லின் மீது சிறிது மலழநீர் தேங்கி நிற்பதை கண்டார். அதிற் சிறிது பருகினார். அப்போது இத்தண்ணீரை நபிகள் நாதலருக்குக் கொண்டு சென்று கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவரது மனதில் உதித்தது. எனவே தன்னிடம் இருந்த குட்டத்தில் அக்கிரைக் சேகரித்துக் கொண்டார். அதனையும் ஏவனப் மூட்டை முடிச்சகைகளுடன் கமந்து சென்றார். சரல் பற்றி எரிவதுபோல் இருந்தது. வெப்பிலின் கொடுமை தாங்க முடியவில்லை. எனினும் நபிகவாரை அடைந்து விட வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் வேகமாக நடந்தார்.

இவ்வாறு வெகு தூரம் நடந்த பின்னர் ஊரத்தில் சென்று கொண்டிருந்த மக்கள் கூட்டமொன்றினின்றிழல் அவருக்குத் தென்பட்டது. போருவை கொண்டார். முன்விலும் வேகமாக நடந்தார்.

பண்டயினரின் பார்வை தூரத்தில் வந்து கொண்டிருக்கும் மனிதர் ஒருவரின் நிழலிற் பட்டது. அவர்கள் உடனே நபிகளை நாடினம் (எல்) அவர்களிடம் சென்று "இறைத்தூதரே தூரத்தில் ஒரு மனிதர் எம்மை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறாரா" எனக் கூறினார்.

"அது அபூதராக இருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்" என நபிகளார் விடைபயர்ந்தார்கள்.

அந்தநிழல் அண்மித்தது அப்போது பண்டயில் இருந்த ஒருவர் "இறைவன் மீது ஆணையாக அது அபூதரேதான்" என மகிழ்ச்சி மேவிட்டால் கத்தினார்.

நபியவர்கள் "இறைவன் அபூதரரை மன்னிக்கட்டும் அவர்

தனித்து வாழ்வின்றவார். தனித்தீது மரணியினர், தனித்தீது வழியபயம்படுவார்" எனக் கூறினார்கள். பின்னர் மேல்பூங்க சீழ் மூக்க வாய்க் குழிகளாவை தோன்றிவந்து கொண்புருந்த அடிகள்ரை அண்ணலையுடன் அன்புடன் வாய்வெற்றார்கள். அவரது தோலில் இருந்த கண்களைய இரக்கி வைத்தார்கள். அடிகள் கண்களையினர் செயலிழந்து விட்டே விழுந்தனர். சபிகளார் தண்ணீர் புகட்டுப்பாறு அங்கிருந்த உண்பாக்கிவைப்பு பணத்தாய்கள்.

அப்போது அடிகள் நபிகள் நாடகமாய்ப்பார்த்து "தண்ணீர் வைத்திருந்தவின்மீது" என்று கூறினார். அப்போது நபியர்கள் "உயிழிபட்ட தண்ணீர் இருந்தும் ஏன் அதனைப் பாடுகலிசை" என வினவினார்கள். அதற்கு அடிகள் "தாக்கதால் தனித்துக் கொண்புருந்த நான் குவிராக இருந்த நீரில் சிந்தனை குழித்தீகள். பின்னர் இறைத்தூதர் அருந்துவதற்கு முன்னர் இனிமேல் பாடுகலிசைவை என நினைத்துக் கொண்டு அந்தநிலைகுழிக்கு எடுக்கி வந்தேன்" என இயம்பினார்கள்.

74. பண்பாளர் அல் இப்னு ஹுஸைன் (ரலி)

அப்துல் மலீக் இப்னு மர்வான் தனது 21 வருட ஆட்சியின் பின்னர் ஹிஜ்ரி 85ம் ஆண்டில் மரணமானார். அவருக்குப் பின் அவரது மகன்வலித் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார். அவர் மக்களின் அறிவுப்பெயில் இருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக தனது ஆட்சியை நேர்மையாக நடத்த முயன்றார். நபிகளரின் நகரமான புகைத மக்கமா நகரில் வாழும் மக்களின் விருப்பைப் பெறுவதில் அவர் பெரிதும் கவனம் செலுத்தினார். அடிப்படையில் அப்துல் மலீக்கின் மனைவியின் தந்தையார் ஹிஷாம் இப்னு இஸ்மாயிலை மதீனாவின் கவர்னர் பதவியில் இருந்து நீக்கினார். இவர் முன்னர் மதீனாவின் தவர்களாக இருந்த இவரின் கொடுங்கோலாட்சி செய்தகமயரல் மக்களால் வெறுக்கப் பட்டவர். எனவே இவர் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதே மக்களின் வேண்டுகோளாக இருந்தது.

ஹிஷாம் இப்னு இஸ்மாயில் மதீனா வாசிகளுக்குக் கொடுமை இழைத்தவர். பிரபல ஹதீஸ் அறிவிப்பாளரான மதீனா வாசி சயித் இப்னு முஸின் என்பவர் தனக்குச் சத்துப்பிரயோகம் செய்ய மறுத்தமைக்காக அறுபது கண்கள்களை வழங்கி அவருக்குக் கண்மான் உடையுடுத்தி ஒட்டகையில் ஏற்றி மதீனாவில் இருந்து குரமாகி விட்டார். அலி (ரலி) அவர்களை குறும்பத்தினரை விடுஷ்டமாக அக்துழும்பத்தின் தலைவரான அலி இப்னு ஹுஸைன் (ரலி) அவர்களை இழிவுபடுத்துவதையே தனது தொழிலாகக் கொண்டிருந்தார்.

ஹிஷாமையர் பதவி நீக்கம் செய்துவிட்டு வலீக் அந்த இடத்துக்கு தனது சிறிய தந்தையின் இளம் புத்திரமான உமர் இப்னு அப்துல் அஸினை கவர்னரான நியமித்தார். உமா அவர்கள் மக்களை

மகிழ்விப்பால் வேண்டி ஹிஷாயி இப்பனு இஸ்மாயிலை மர்வாஷ் ஹஷீயிஸ் இவ்வத்தக்கு மூன்னால் நிர்குயாறு கட்டவையிட்டு இ ஹிஷாயினால் யாதிக்கப்பட்டவர்களை அங்கு வந்து கணக்குத் தீர்ந்துக் கிணர்ளுமாறு அன்றைய விநாந்தும், மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து ஹிஷாயி இப்பனு இஸ்மாயிலைவுதாக்கினார்கள்.

ஹிஷாயிம். அவர் இப்பனு ஹுஸைன் (ரலி) அவர்களின் வருகையைப் பற்றியே பெரிதும் பார்த்து கொண்டிருந்தார். அவர் இப்பனு ஹுஸைன் அவர்கள் யுழுவரங்கும் தோல்கூட்டன் வந்தால் அது எந்தகாலத்திலும் கொடுவைய விடக் குறைவானதாக இருக்காது என எண்ணியவர். இயாம் ஹுஸைன் அவர்கள் வந்து கட்டத்தினரை தோக்கி எழுது விறப்பு விழந்து கிடப்பவர்களைத் தாக்குவதில் தங்கியிருப்பதில்லை. சமது குழக்க நெறியும் நிறப்பும் விழுந்து கிடப்பவனுக்கு உதவியளிப்பதுதேவையே தங்கியிருப்பாள் எனக் கூறிவந்தார்.

இம்மம் அவர்கள் அவ்விடத்துக்கு வந்தபொழுது புகைகளை ஹிஷாயிஸ் உடல் நடுக்கத் தோடல்கிந்து. அவரின் நிறம் வெளுத்துவிட்டது. அவர் விவாய்க்கு வினாய் மரணகீசுகிசு விநாந்தார். அவரின் அங்கு காந்த ஹுஸைன் (ரலி) அவர்கள் உத்தமராக "காலாழன் அவைக்கும்" என்கலாம் கூறினார்கள். பின்னர் ஹிஷாயிமக கட்டத் தழுவி றுசலங் விசாரித்து "என்னால் முடிந்த உதவியையும் இருப்பின் கூறுவதன்மூலம் அவரைக் கொல்லத் தயாராக இருக்கின்றேன்" எனக் கூறினார்கள்.

இந்நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர் மதினா வாசிலுள்ள தமது தீசார்த்துறை மறந்தவர்.

75. உதவிக்கு வந்த நபர்

தன்மீர் தீரைந்த துருத்தியை பெரும் கிரமத்துடன் அப்பெண் சுமந்து வருவதை அவர் கண்டார். அப்பெண் படும் கஷ்டத்தைக் கண்டு திரக்கம் கொண்ட அவர், துருத்தியைச் சுமந்து செல்ல முன்வந்தார். பெண்மணியிடம் அதனை வாங்கி தனது முதுகில் சுமந்து சென்றார். விட்டையடைந்தபொழுது அந்தத் தாயின் வருகையை குழந்தைகள் எதிர்பார்த்தவண்ணம் இருந்தன.

அவர் அப்பெண்ணிடம் விசாரித்தார்:

"உங்களுக்கு ஆண் துணை இல்லை போல் தோன்றுகின்றது. இருந்தால் அவர் நீர் சுமந்திருப்பார். உங்களின் இந்நிலைக்குக் காரணமென்ன?"

அப்பெண் கொன்னாள்:

"எனது கணவர் ஒரு டியார்வீரர், அவர் பின் அய்தாலிப் (ரலி) அவர்கள் அவரை எல்லையடிந்ததற்கு அலுப்பினார். அங்கு அவர் உயிர்த்தியாகமடைந்தார்"

இவற்றைக் கேட்டுவிட்டுத் திரும்பிச் சென்ற அவரது உள்ளத்தின் அப்பெண்மணிகளையும் அவளது பிள்ளைகளையும் பற்றிய சிந்தனை படர்ந்தது.

துருத்தினான் அவ்வீட்டைத் தேடிச் சென்ற அவர் முடிந்த அளவு தூதுமை, போத்தம் பழம், இலாஷீசி சவ்வலுறாக் கொண்டு சென்று தன்வந்தட்டினார்.

"யாரது"

"நெற்று துருத்தின்பச் சம்பத்துவந்த ஆள்தான். பின்னைகளுக்கு
கொஞ்சம் உணவு கொண்டு வந்துள்ளேன்"

"ஆல்வாஹ் உடுமை ஆங்கீகரிப்பானாது"

கதவு திறக்க உன்னை கொண்டுபோய் பொட்டயங்களை
வைத்தார்.

மின்னி பெண்ணிடம்,

"நன்மைபேட விரும்புகிறேன். மானவப் பிச்சுந்து சொட்டி
சமைப்பதற்கே அகிலா பிள்ளைகளைப் பார்த்துக்
கொள்வதற்கே அனுமதியுங்கள்" எனக் கேட்ட,

"மரபிச்சுந்து சொட்டி சமைப்பதை நான் செய்கிறேன்.
பிள்ளைகளை நீ பார்த்துக் கொள்ளும்" என்றான்.

பெண் அவளது வேண்டலைக் கவனித்தவானாள்
பிள்ளைகளைக் கவனித்துக் கொண்டுருந்த இம்மணிதர். தான்
கொண்டு வந்திருந்த இறைச்சியையும் பெரிதும் உழந்ததையும்
பிள்ளைகளுக்கு ஊட்டிய உண்ணம் பின்வருமாறு கொள்வார்.

"அளி பின் அபிதாஸிப உங்களுக்குரிய உடமைகளை ஒழுங்காக
நிறைவேற்றவில்லை யென்றால் அவரை மன்னித்துக்
கொள்ளுங்கள்"

மானவப் பிச்சுந்துவிட்டு அக்காய் அறிபின்ப முட்டித் தருமாறு
அம்மணிதரைக் கேட்டால், நெருப்பு ஊட்டியபோது அவரது
கையும் சுட்டது. தனிநள்ளரச அவர் கொல்லிக் கொண்டார்.
"நெருப்பின் உரிமைகளை ஒழுங்காக நிறைவேற்றாதோருக்குரிய
நன்மடளா அதுதான்"

அவ்வெவள அந்த வீட்டுக்கு வந்த பக்கத்து வீட்டில் பெண்
அடுப்பினும் அம்மணிதரைக் கண்டு திணைந்தான். வீட்டுக்காரியிடம்
மிக அவசரமாக வினாத்தொந்தர்தான்

"நீ வேலை வாங்கும் இத்தமணிதர் யார் தெரியுமா?"

வீட்டுக்காரிக்கு புரியவில்லை.

"அவர் தான் அபிரூல் முஃமினின் அளி பின் அபிதாஸிப"
வீட்டுக்காரி உடனே முன்னெழுத்து பணிவோடு மன்னிப்புக்
கேட்கவானான்.

அதற்கு அபிரூல் முஃமினின் அவர்களோ

"மன்னிப்புக் கோர வேண்டியது. நான் உடுமையில்
உங்களுக்குரிய உடுமைகளை நான் சரியாக நிறைவேற்றவில்லை"
என்றார்கள்